

EDİTÖRDEN

Es-Selamu Aleykum

Bismillahirrahmanirrahim.

Allah'ın Rahmeti, bereketi ve iyilikleri üzerinize olsun.

"Öyle ise siz de (ey mü'minler) hayır işlerine koşun, birbirinizle yarış edin". (Bakara, 148) Rabbimizin emri böyledir. Bu emri yerine getirmek için yola çıktık. Hamd olsun bu sayımızla 8 yılımız geride kalacak.

İlk başladığımız günleri hatırlıyorum. Bir eğitim dergisi için azimle ve amatörce eğitimciler bir araya gelmiştik. Adına takılan ve tadına takılanlar derken çok etkili bir dergi olduk. Dergimiz sahasında birçok ilkleri gerçekleştirmektedir. Amatör ruhu ile yazanlar şimdi bu sahada kendini göstererek eserler ortaya koydular. Çalışanlarının ve yazarlarının hiçbirinin dünyalık getiri düşünmemesi, Milli Eğitim'in her birimine ulaşması, Hakk'ı hiç eğip bükmeden haykırması, çalışanların kendi mesleklerinin yanında özel zamanlarını bu dergi için ayırmaları bu ilklerden bazılarıdır. İnanıyoruz ki; dergimizin gücü ve tesiri de buradan gelmektedir. Bunun için emeği geçenlerden Allah (cc.) razı olsun.

ÖĞ-DER (Şuurlu Öğretmenler Derneği) olarak çıkarttığımız dergi çok ses getirmektedir. Müfredatlardaki zafiyet, kitaplarda konuların yanlışlığı, yönetici atamalarının sıkıntıları, kitap incelemedeki yanlışlıklar, siyonizmin eğitimi ifsatta geldiği nokta, eğitimcilerin sıkıntıları, okullarda manevi eğitimin önemi gibi birçok konuları yetkililere hatırlattık. 19. MEB Şurasında alınan kararlar bizim doğru olduğumuzu ve etkimizi göstermiştir. Alınan kararların yetersiz olduğunu da tekrar vurgulamak isteriz.

ÖĞ-DER (Şuurlu Öğretmenler Derneği) olarak Eğitimcilerin eğitilmesi ve güncel konularda basın açıklamaları ile gündem oluşturduk. Geleneksel hale gelen kısa senaryo yarışmamız

ses getirmektedir. Uluslar arası konferansların 5. si yapıldı. Yurt dışından ve yurt içinden gelen, dalında uzman akademisyenler ile 10 şehrimizde gerçekleştirildi. İlgi oldukça yoğundu. İnşallah bu konuşmalar kitaplaşarak okuyucularına ulaşacaktır. Birlikte Tefekkür toplantılarımızla eğitimin aksaklıklarını ve yapılması gerekenleri masaya yatırarak çözümlerini yetkililerle paylaşıyoruz. Geçen yıllarda olduğu gibi bu yılda okullarımızda okutulan kitap incelemeleri yapılarak itikadî açıdan yanlışları dile getireceğiz.

Bu sayımızda yine dopdolu. Dünya Hayatı ve ölümü hatırlatarak ıslahta geç kalmamayı, eğitimde mizahın sınırlarını ve İslam felsefesini mutlaka gündemimizde tutmamızı işledik. Bilinçli olarak nasıl asosyalleştirildiğimizi, idareci olmanın ilkelerini, uzaktan eğitimin etkisini aktardık. Kumarın haram olduğunu bilen Müslüman topluluğunda kumar alışkanlığını ve devlet eliyle teşvikini bir kez daha haykırılım istedik. Son günlerde yaşanan ahlaki çöküntünün sebebini yanlış yerde arandığını vurguladık.

İfsat eden aslı, paraleli veya diki de olsa karşısındayız. Tarih boyu ifsatçılar olmuştur ve mutlaka bunların karşısında ıslah ediciler bulunmuştur. Ama hep kurtulanlar ve kazananlar; toplumu ıslah için çalışanlardır. Dünya hayatında sınav devam etmektedir. Önemli olan hangi tarafta olduğumuzdur.

Kurtuluşun ve yükselmenin kaynağını batı normlarında değil, medeniyetimizin temeli olan İslam'da bulabiliriz. Çağlara ışık tutan ecdadımızın metodunu güncelleyerek ancak netice alabiliriz.

Bir sonraki sayımızda buluşmak dileği ile Allah'a emanet olunuz. Ves-selam.

SAHİBİ
ÖĞ-DER

Şuurlu Öğretmenler Derneği Adına
İsmail Hakkı AKKİRAZ

SORUMLU YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Hüseyin YAVUZ

YAYIN TÜRÜ
Yaygın 3 Aylık Süreli Yayın

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Erdal BİLİR

EDİTÖR
Tacettin ÇETİNKAYA

YAYIN KURULU
Prof. Dr. Mete GÜNDOĞAN
Dr. Nuh SAVAS
Hayati ÜNLÜ
Mustafa AYDIN
Nizamettin KARS
Mecit DÖNMEZBİLEK
Mustafa ALKAN
İbrahim PÜR
Abdurrahman ERBAŞ

TASHİH
Recep KOÇ

HUKUK DANIŞMANI
Prof. Dr. Mustafa KAMALAK

REKLAM
Mustafa DEMİR

DAĞITIM
Ömer Faruk ÖZDEMİR

GRAFİK TASARIM
KARAME TEANİTİM TASARIM
Tel: (0312) 287 40 47 - Faks: (0312) 287 41 88
Ziyabey Cad. No: 26/4 Balgat/ANKARA

BASKI
Semih Ofset
Büyükdere Sanayi 1. Cadde No:74
İskitler - ANKARA / 06060
Telefon: (0312) 341 40 75
Fax: (0312) 341 98 98

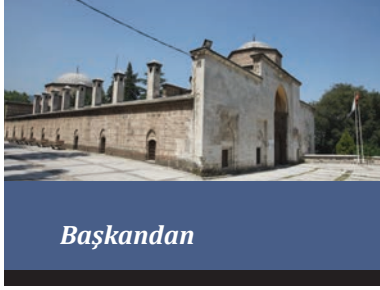
BASIM TARİHİ
Mart 2015

YAYIN İDARE MERKEZİ
Ziyabey Cad. 1420 Sk. No: 2/1
BALGAT/ANKARA
Tel: (0312) 286 18 83
Fax: (0312) 287 61 80
Web: www.millisuur.com.tr
e-posta: bilgi@millisuur.com.tr

ÖĞ-DER; Şuurlu Öğretmenler Derneği yayınıdır. Yazı ve fotoğrafların tüm hakları Milli Şuur Dergisi'ne aittir. Kaynak gösterilmek suretiyle alıntı yapılabilir. Milli Şuur Dergisi basın ve meslek ilkelerine uyar. Yayınlanan yazıların sorumluluğu yazarına aittir.

İçindekiler

Başkandan (Hak Medeniyetin Sahibi)	4
Dünya Hayatı ve Ölüm	6
Kanadalı Matematikçi ve Eski Misyoner	10
Mizahın Eğitimde Kullanımı ve Ölçüsü	12
Bir Şubat Masalı Gibi	16
Bediüzzaman ve Eğitim Dünyamız	20
Din Eğitimi Üzerine	24
İslam Eğitim Felsefesi İlkeleri	28
“Bir Gün Müdür Olursam ...”	32
Erbakan Hoca	34
Medya, Sosyal Medya Ve Bunalımlı Toplamlar	38
Suç Öğreten ve Yanlış İten Sebepler Ortadan Kaldırılmalıdır	40
Dünya Hayatı, Eğlence ve Oyun	44
Türkiye'deki Şans Oyunları Nereye Gidiyor?	45
Güven Duygusu	50
Hayat Suyu	52
Köydeki Yeni Öğretmen	53
Uzaktan Eğitime Uzaklaşıyor Muyuz?	56
Sözün Gücü	60
Mektup	61
Yarışma	62
Bulmaca	64

04

Hamdi SÜRÜCÜ

Başkandan

06

İsmail Hakkı
AKKİRAZ

Dünya Hayatı ve Ölüm

12

Halil İbrahim
KABAK

*Mizahın Eğitimde Kullanımı
ve Ölçüsü*

16

Mustafa AYDIN

Bir Şubat Masalı Gibi

20

İbrahim DEMİRKAN

*Bediüzzaman ve Eğitim
Dünyamız*

24

Recep KOÇ

Din Eğitimi Üzerine

28

İbrahim Halil ER

İslam Eğitim Felsefesi İlkeleri

32

Murat ÖZTÜRK

"Bir Gün Müdür Olursam ..."

34

Bilal SÜRGEÇ

Erbakan Hoca

38

Nizamettin KARS

*Sosyal Medya Asosyal ve
Bunalımlı Toplamlar*

40

Abdullah İKİNCİ

*Suçtu Öğreten ve Yanlış İten
Sebepler Ortadan
Kaldırılmalıdır*

45

Raşit YETİM

*Türkiye Deki Şans Oyunları
Nereye Gidiyor?*

HAK MEDENİYETİN SAHİBİYİZ

Hamdi SÜRÜCÜ - ÖĞ-DER Genel Başkanı

**“Önemli olan
çocuklarımızın
kalbine ne
koyduğumuzdur.”**

Prof.Dr. Necmettin ERBAKAN

Bizler temeli Hz. Adem’le atılan, Hz. Muhammed ile sağlamlaştırılıp tamamlanan bir inancın ve kadim bir medeniyetin mensuplarıyız. Mekke’den yola çıkan, Medine’de kurumsallaşan, Bağdat’ta kültürel temellerinin oluşturulduğu, Semerkant’tan Şam’a, Buhara’dan İstanbul’a, Konya’dan Kurtuba’ya bir ilim ve kültür medeniyetinin mirasçılarıyız. Geçmişimiz adil ve aydınlıktır bizim.

Merhamet toplumu idik, Rahman’ın halifeleri olarak dünyayı rahmet diyarı, toplumu merhamet toplumu yapmışız.

HAK MEDENİYETİN SAHİBİYİZ

Bir insana iyilik yapmayı tüm insanlığa iyilik olarak görmüşüz.

İnsanı yaşatmayı her şeyin önüne koymuşuz.

Güzel ahlakı ilkemiz insani ilişkilerimizde.

Yerdekilerine merhamet etmeyi ilke edinmişiz, göktekinden merhamet isteyebilmek için.

Mü'min olmayı elinden ve dilinden emniyette olunmak bildik.

Sadece insanı yaşatmayı değil hayvanları önemsemişiz, can sahibidir diyerek.

Göçmen kuşları tedavi yerleri, hastalanan hayvanlar için barınaklar yapmışız.

Örnekleri çoğaltmak mümkün, fakat bizim maksadımız bu günümüzde yaşanan olaylar ve nedenleridir.

Gün geçmiyor ki, basın yayından bir cinayet, tecavüz, gasp veya darp haberi olmasın.

Bugün geldiğimiz durumdan kim sorumlu?

Anne- baba mı, okul mu, öğretmen mi, siyasiler mi, katil mi, maktul mü, toplum mu? Yoksa hepsi ortak mıdır?

Neden bu hale geldik, kimdir bizi bu hale getiren?

Herkes ve her kurum bu sorudan ve sorumluluktan kendi payına düşeni almalıdır.

Yönümüzü İncamızdan ve tarihimizden çevirip batıya döndükten sonra eğitimimiz bozulmuş, kimyamız bozulmuş, ahlakımız elden gitmiş.

Bizler öğretmenler olarak kendi sorumluluğumuzu sorgulamalıyız, Milli eğitim sistemi ve sorumluları da eğitimin yapısını ve içeriğini sorgulamalıdır.

Kamil insanı yetiştirmek yerine cani insanı nasıl yetiştirdik? Merhametin yerine zulmü nasıl koyduk?

Tüm bu olumsuzluklardan kurtulmak ve yeniden merhameti kuşanmak için yönümüzü batıdan İslam'a dönmekten, âlemlere rahmet Hz. Muhammed'i örnek almaktan başka çaremiz yoktur.

Eğitimin temeline ahlak ve maneviyatı koymalı insanımıza kendisiyle hesaplaşmayı, vicdaniyla iş yapmayı öğretmeliyiz.

Yeryüzünün sultanı olmak için gökyüzünün talebesi olmayı öğrenmeliyiz.

Çocuklarımızın kalbine Allah sevgisini ve bu sevgiyi kaybetmenin korkusunu koymalıyız.

Haramdan beslenen vücudun helal düşünce üretmeyeceğini bilmeli ve insanlarımıza helal kazanıp helal tüketmeyi öğretmeliyiz.

Bunları başarabilmenin yolu ise eğitime besmele ile başlamak, Mü'minler için Peygamber'de sizin için güzel bir örnek vardır ilahi mesajını kendimize rehber edinip Yüce Resulu örnek almak, rehber edinmektir.

DÜNYA HAYATI VE ÖLÜM

İsmail Hakkı AKKİRAZ - Eğitimci

Bismillahirrahmanirrahim

Âlemlerin Rabbi, Rahman ve Rahim, hesap gününün hâkimi, Allah (c.c)'a hamd ederim. Salât ve selâm, peygamberimiz Hz. Muhammed Mustafa (s.a.v)'ya, âline ve sahabelerine olsun.

İNSAN, kâinat kitabının Fatıha'sıdır. Onu anlayan, tanıyan, doğru bir şekilde okuyan, kâinat kitabını kavrama imkânına sahip olur. O, mahlûkatın en değerlisi ve şerefliisidir. İnsan, yaratan, yaşatan, hak ve adalet ölçülerini koyan Allah'ın kuludur. İnsan, Allah'ın teklif ettiği emanetin sorumluluğunu üslenmiş halifedir.

■ DÜNYA

Bizzat ve hükmen yaklaşmak, zaman ve yer açısından yakına gelmek, aşağı çekmek anlamında kullanıldığı gibi basit, iğreti, adi, alçak anlamında da kullanılmaktadır. Ayrıca dünya, ahiret hayatının karşılığı olarak "hayatı

dünya" yakın hayat anlamına da gelmektedir. Dünya, ölümden önceki hayatın sıfatıdır. Dünya, yanlış kullanım olarak yaşadığımız yeryüzünün ismi olarak algılanmıştır. Hâlbuki Kur'an, üzerinde yaşadığımız yer küresini anlatmak üzere ARZ yani yer kelimesini kullanmıştır. Dünya, yeryüzünde yaşanan hayatın basitliğini, değersizliğini, geçiciliğini ifade eder. Dünya, yeryüzünde yaşanan ahiret hayatını unutturarak yaşama zihniyeti olarak kötülenmiş ve tenkit edilmiştir. Kur'an, ahireti unutturmayan, kişinin iman, ibadet, salih amel ve cihad görevine engel olmayan, sapıklığa götürmeyen dünya hayatını kötülemez. İnsanın dünya hayatı, ahiret hayatı için yaşanması gereken bir imtihandır. Akıllı bir insan dünya hayatı için de, ahiret hayatı için de Allah'tan iyi ve güzel olanı ister. *BAKARA 201: "Onlardan bir kısmı da: Ey Rabbimiz! Bize dünyada da iyilik ver, ahirette de iyilik ver. Bizi cehennem azabından koru! Derler."*

■ ÖLÜM

Ruhun bedenden ayrılması olayıdır. Ölüm, insan için bir âlemden diğerine intikal etmektir. Her canlı varlık için, ölüm kaçınılmaz bir gerçektir ve her canlı için belirlenmiş bir vakittir. *ALİ İMRAN 185: "Her can ölümü tadacaktır..." İSRA 99: "Onlar için bir ecel tayin ettik ki onda hiç şüphe yoktur."* Hiç bir kimsenin, ölümden kaçıp kurtulma imkânı yoktur. *ARAF 172: "Kıyamet gününde, biz bundan (ölüm ve sonrasında) habersizdik demeyiniz diye Rabbin Âdemoğullarından, onların bellerinden zürriyetlerini çıkardı, onları kendilerine şahit tuttu ve dedi ki: Ben sizin Rabbiniz değil miyim? (Onlar da), Evet (buna) şahit olduk, dediler."*

Allah, ölümü ve hayatı insanı imtihan etmek için yaratmıştır. MÜLK 2: "O (Allah), hanginizin daha güzel amel yapacağını imtihan için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır."

İlahi takdirin bir tanzimi olan hayat ve ölüm gerçeğini kavrayan insan ve toplum, tabi tutulduğu imtihanı kazanmak için yoğun bir çabanın içinde olur. İnsan bilmelidir ki, Allah, ölümü ve hayatı insanı imtihan etmek için yaratmıştır. *MÜLK 2: "O (Allah), hanginizin daha güzel amel yapacağını imtihan için ölümü ve hayatı yaratandır. O, mutlak güç sahibidir, çok bağışlayandır."* İnsanlar bu gerçeği göremeyebilir, bu gerçekten habersizmiş gibi davranabilir. Biz, nasıl bir algıyla dünya hayatını yaşarsak yaşayalım, netice değişmeyecek ve bizler dünya hayatımızın hesabını, hesap gününde ancak Allah'a vereceğiz. Algılarımız dünya hayatı ile ilgili anlayışlarımızı da belirlemektedir. Herkesin kendine ait bir dünya algısı vardır. Bir tüccara göre almak satmak pazarı, bir ilim adamına göre ilim alanı, bir abide göre bir ibadet yeri, bir sarhoşa göre içme sahası, nefsinin esiri olan bir kimseye

göre de gönlünce eğlenme mekânıdır. Bazıları ise onu geçici bir zaman olarak görür ve ona göre değerlendirir. Kimileri de hiç ölmeyecekmiş gibi ona sarılır, ölüm ve ötesini hesaba katmaz. Dünya hayatının hesabını bizden alacak olan Allah'ı hesaba katmadan, hesapsız ve ölçüsüz bir şekilde yaşanacak bir hayat, kişi için bir zarar ve ziyan hayatı olacaktır.

■ İMTİHAN

Dünya hayatının tek gerçeği imtihan hayatı olmasıdır. Allah, insana dünya ile ahiret arasında yapacağı tercihi ahiretten yana yapmasını emrediyor. Çünkü dünya geçici, ahiret ebedidir. Dünya hayatını ahirete tercih edenler, derin bir sapıklığa düşerler. Allah'ın hükümlerine kulak vermeyip insan ve cin şeytanlarının kanunlarına uyanlar, dünyaya karşılık ahireti satanlardır. Böyle bir alışveriş hiç de karlı değildir. Müslüman, ahiretini kazanmak için dünyasını feda edendir. Kur'an, Allah yolunda mücadele etmenin bu anlama geldiğini haber veriyor. Allah yolunun şehitleri, bu çok karlı alışverişin canlı örneğidir.

Dünya hayatı, bir oyun, oyalanma ve bir eğlencedir, aldatici bir faydalanma yeri, geçici ve önemsizdir. Dünya hayatı, yağmurla biten ve yeşeren, sonra da bir doğal afetle yok olup giden ekin gibidir. Mal ve çocuk bakımından bir övünme ve bir çoğalma yarışıdır. Mal sahibi olmak, çocuk edinmek ve diğer sahip olunan şeyler, aslında dünya hayatının süsüdür. Ancak, varılacak yerin en güzeli, saadetin en şahanesi Allah'ın katındadır.

Dünya hayatının tek gerçeği imtihan hayatı olmasıdır. Allah, insana dünya ile ahiret arasında yapacağı tercihi ahiretten yana yapmasını emrediyor.

DÜNYA HAYATI VE ÖLÜM

Kur'an, dünya ve ahiret nimetleri bakımından Allah'ın lütfunun sınırsızlığını ifade etmekte, servet, mevki, sağlık ve yaşama güzelliği bakımından insanlar arasındaki farkların, ilahi takdirin gereği olarak bir imtihan olduğunu vurgulamaktadır. Bunun yanında, ahirette, insanların dünyada yapmış oldukları işlere göre karşılık bulacağı, o gün orada kimseye haksızlık yapılmayacağı bildirilmektedir. Ancak, para ve mevki gibi dünyevi imkânlar, Allah nezdinde mutlak bir değer ifade etmediği için, dünya hayatını sırf bunların peşinde koşarak geçirenler, ahirette üstün derecelere ulaşmak hakkından mahrum kalacaklardır.

Kur'an, dünya ve ahiret nimetleri bakımından Allah'ın lütfunun sınırsızlığını ifade etmekte, servet, mevki, sağlık ve yaşama güzelliği bakımından insanlar arasındaki farkların, ilahi takdirin gereği olarak bir imtihan olduğunu vurgulamaktadır.

İslam, dünyada yaşanır, ahiret dünyada kazanılır. Ebedi saadet, bu dünyada kazanıldığı için dünya hayatı çok değerlidir. Dünya hayatının değerli olması ahiret için yaşanması anlamındadır. *ALİ İMRAN 14: "Kadınlardan, oğullardan, kantarlarca yığılmış altın ve gümüşten, (otlağa) salınmış atlardan, davarlardan ve ekinlerden gelen zevklere düşkünlük, insanlara süslü (cazip) gösterildi. Bunlar sadece dünya hayatının geçimidir. Asıl varılacak güzel yer, Allah'ın yanındadır."*

Dünya hayatı fani ahiret hayatı ise ebedidir. *ENAM 32: "Dünya hayatı bir oyun ve eğlenceden başka bir şey değildir. Muttaki olanlar (Allah'ın azabından) korkanlar için ahiret yurdu muhakkak ki daha hayırlıdır. (Dünya hayatının faniliğine) hala akıl erdiremiyor musunuz?"*

Asıl hayat ahiret hayatıdır. *ANKEBUT 64: "Bu dünya hayatı sadece bir oyun ve oyalanmadan*

ibarettir. Ahiret yurduna gelince, işte asıl hayat odur. Keşke bilmiş olsalardı."

Dünya hayatının çekici olması yaşanılan hayatın bir imtihanıdır. Peygamberimiz buyuruyor: *"Dünya tatlı ve hoştur. Allah sizi ona varis kılacak ve nasıl hareket edeceğinize bakacaktır. Öyleyse dünyadan sakının, kadınlardan da sakının! Zira İsrailoğullarının ilk fitnesi kadın yüzünden çıkmıştır."* (Müslim)

İnsanlar, dünya ve ahiret ile ilgili olarak üç kısma ayrılırlar 1- Ahireti unutup sadece dünya hayatı için yaşayanlar. 2- Dünyayı unutup sadece ahiret için yaşayanlar. 3- Dünya ve ahiret hayatının hakkını verenler. Bunlar hayatı iman ve cihad olarak görenlerdir. Peygamberlerin de dâhil olduğu bu üçüncü grup, insanların en faziletlisidir.

■ DÜNYEVİLEŞME

Sahip olma duygusunun tutkuya dönüşmesine hırs denir. İnsanın temel zaaflarından biri olan dünya benim olsun hırsı, terbiye edilmediği zaman, insanın gözünü, gönlünü ve zihnini bürür onu arzularının esiri yapar. Onun, yaratan ile olan bağlarını birer birer koparır. Para, mal, makam, şöhret gibi bu tür şeyler onun dünyası ve dini olur. O, artık Allah'ın kulu olmaktan çıkmış itibar ettiği dünyalık şeylerin kulu kölesi olmuştur. Bu ise, insanın insanlığına karşı yapılabilecek en büyük kötülüktür. Bu hastalıktan kurtulmanın tek yolu İslam ve getirdiği esaslardır. İslam'ın gayesi, insanın insanlığını muhafazadır. İslam, dünya ile ahiret arasındaki atılan köprüleri yeniden imar eder. Tarih boyunca hayatını dünyevileştiren kişi ve toplumlar, avuçlarındaki dünyayı elde etmek için ahiretlerini feda etmekten çekinmemişlerdir.

Bugünkü dünyevileşme mantığıyla, eski çağlardaki dünyevileşme mantığı arasında şaşılacak kadar benzerlik vardır. Çünkü insanın tabiatı, zaafları, zamanın değişmesiyle değişmiyor. İnsanın hakikat karşısında aldığı tavırlar, genellikle aynıdır. Dünyevileşmiş modern

insan tipinin dini ekonomi, inancı para, kazancı banka faizi olmuştur. Dünya belalarının çoğu, manevi cezaların tümü, dünya ahiret dengesini kuramamak, dünyayı dünya için yaşamaktan kaynaklanır.

Sadece dünya hayatını isteyenler, haram, zulüm ve sömürü düzenleriyle insanlığı doğru yoldan çıkarttıkları gibi, Müslümanları da dünyaya uydurmak isterler. Hâlbuki ahiretten köpük bir dünya oyun ve eğlenceden ibarettir.

Ahireti tercih eden, dünyayı kaybetmez. Çünkü insana verilen hilafet görevi, yeryüzünü imar edip nimetlerinden yararlanmayı gerektirir. Sadece dünya hayatını isteyenler, haram, zulüm ve sömürü düzenleriyle insanlığı doğru yoldan çıkarttıkları gibi, Müslümanları da dünyaya uydurmak isterler. Hâlbuki ahiretten köpük bir dünya oyun ve eğlenceden ibarettir.

■ DÜNYA VE AHİRET DENGESİ

Dünya hayatı ahiretin tarlası, ahiret ise dünya hayatının hesabıdır.

Kalabalık bir şehrin en yoğun noktasında durun ve oradan geçen insanlara: "Şu anda ne düşünüyorsunuz?" sorusunu sorun. Karşılığında "bir gün öleceğimi ve yaşadığım dünya hayatının hesabını ahirette Allah'a nasıl vereceğimi düşünüyorum" cevabını kaç kişiden alabilirsiniz?

Müslüman, hayata İslam'ca bakabilen kimsedir. Müslüman, hayata İslam'ca baktığı gibi, ölüm olayına da İslam'ca bakar. Ölüm bir bitiş değil, aksine bir diriliş ve gerçek hayata hicret etmektir. Ölümü idrak ettiğimiz zaman, dünya hayatımız anlam kazanacaktır. Müslüman ölmekten korkmaz; ona kendisini hazır hale getirir. Hesaba çekilme günü gelmeden önce kendini hesaba çeker. Ahirete iman; gerçek anlamda güvenlik ve barış kaynağıdır. Ahiret inancı zayıf olan toplumlarda, kötülükler zirve yapar ve güven

bozulur.

Cennete veya -Allah korusun- cehenneme girmek için ölmek gerekir. Ölmeden cennete de, -Allah korusun- cehenneme de girilmez. Hazır mısın ölüme? Ticaretin, siyasetin, servetin, gelir ve giderin, evin ve araban, ümitlerin, beklentilerin, yatırımların neresi için? Ölüm... Ne zaman? Evet, ey insan, tohumun toprağın üstüne yeni bir hayatla çıktığı gibi bir gün kabrinden çıkartılacağını, Rabbinin huzuruna gidip yaptıklarının ve yapmadıklarının hesabını vereceğini düşün ve hayatını ona göre düzenle. Çünkü ölüm bir yok oluş değil, diriliştir. Ölüm uzakta değil, çok yakınımızdadır.

MİLLİ GÖRÜŞ

Milli Görüş: *ENAM 162: "De ki: Şüphesiz benim namazım, kurbanım, hayatım ve ölümüm hepsi âlemlerin Rabbi Allah içindir."* diyebilenlerin görüşüdür.

Milli Görüş: Din ve ahlak, ilim ve terbiye, iktisat ve ekonomi, siyaset, idare ve hukuk düzenlerini batıdan değil, Kur'an ve sünnetten alabilme hidayeti, feraseti ve dirayetidir.

Milli Görüş: İslamsız saadet olmaz inanışıdır, Adil Bir Düzen ve Yeni Bir Saadet Dünyasının kurulması için hayatı iman ve cihad olarak yaşayabilmektir.

Milli Görüş: ABD, AB, Şeytan ve Irkçı Emperyalizmin adamı olmak yerine Allah'ın adamı olup hakkın hâkim, batılın zail olması için yolunda mücadele eden bir ümmet olabilmektir.

Milli Görüş: *ALİ İMRAN, 102: "Ey iman edenler! Allah'tan, O'na yaraşır şekilde korkun ve ancak Müslümanlar olarak can verin."* İlahi emri gereği İslam'ca düşünmek, İslam'ca yaşamak ve İslam'ca ölebilmektir.

Hayat ve ölümü doğru okuyanlar, doğru yerde dururlar. Rabbimiz buyuruyor: *ZÜMER 31 ve 32: "Muhakkak sen de öleceksin, onlar da ölecekler. Sonra şüphesiz siz de, kıyamet günü, Rabbinizin huzurunda muhakeme olacaksınız."* Vesselam.

Kanadalı Matematikçi ve Eski Misyoner

Tercüme: **İbrahim PÜR** - Gazi Üniversitesi Öğretim Elemanı

Kur'an-ı Kerim'de Ebu Leheb

Peygamber efendimiz (SAV)'in amcası Ebu Leheb İslam'dan öylesine nefret ederdi ki, Peygamber efendimizin itibarını düşürmek için elinden geleni yapardı. Eğer Ebu Leheb Peygamber efendimizi bir yabancıyla konuşurken görürse, onların ayrılmasını bekler ve doğrudan yabancıya yanına giderek ona sorardı "Sana ne dedi?" Sonra ona şöyle derdi "Eğer sana siyah dediyse, o beyazdır. Sana sabah dediyse, o mutlaka akşamdır". Ancak Ebu Leheb ölmeden on yıl önce, kendisiyle ilgili bir sure nazil oldu.

تَبَّتْ يَدَا أَبِي لَهَبٍ وَتَبَّ ﴿١﴾ مَا أَغْنَىٰ عَنْهُ مَالُهُ وَمَا كَسَبَ ﴿٢﴾
سَيَصْلَىٰ نَارًا ذَاتَ لَهَبٍ ﴿٣﴾

(Leheb Suresi, 111). Bu surede onun cehenneme gideceğini söylüyordu. Bir başka ifadeyle onun asla Müslüman olmayacağını ve bu yüzden de sonsuza kadar ayıplanacağını ifade ediyordu. On yıl boyunca Ebu Leheb'in söylediği tüm şey suydı " Duydum ki Muhammed'e bir ayet inmiş ve benim asla Müslüman olamayacağımı ve benim Cehenneme gideceğimi söylüyormuş. Tamam, haydi bakalım şu anda Müslüman olmak istiyorum. Buna ne diyeceksiniz? Sizin vahyiniz şu anda ne düşünüyor acaba?" Ancak, asla bunu yapmadı ve yinede her zaman İslam'a karşı mücadele halinde olduğu için bu durum ondan beklenen bir durumdu. Esasen, Muhammed (AS) ona "Sen benden nefret ediyorsun ve beni bitirmek mi istiyorsun? İşte ilahi sözler ve ben seni bitirdim. Şimdi gel ve kabul et!" Ama Ebu Leheb asla kabul etmedi. On yıl! Bütün bu süre boyunca İslam'ı kabul etmedi. Muhammed (AS) Allah'ın elçisi olmasaydı Kur'an'ın bu vahyinin yerine geleceğinden nasıl bu kadar emin olurdu? Kendi peygamberliğini çürütmesi için bir kimseye on yıl süre verecek kadar kendinden nasıl bu kadar emin olabiliyordu? Bunun tek bir cevabı vardır, bu da O'nun Allahın Resülü olduğudur; çünkü, böyle riskli bir meydan okuma yapmak için kişinin kendisine ilahi vahyin geldiğinden kesinlikle emin olması gerekir.

Sevr Mağarası

Peygamber efendimizin (AS)'ın kendi peygamberliğine ve nihayetinde kendisinin ve mesajlarının ilahi olarak korunduğuna olan güvenine bir başka örnek te, Medine'ye hicreti sırasında Mekke'den ayrılıp Hz. Ebu Bekir (RA) ile birlikte mağaraya saklanmasıdır. Bu iki kişi insanların kendilerini öldürmeye geldiklerini net bir şekilde gördüler ve Hz Ebu Bekir (RA) korktu. Eğer Muhammed (AS) bir yalancı olsa, bir sahtekar olsa, ve kendinin peygamber olduğuna inanan insanları kandırmaya çalışan birisi olsa, yanındaki arkadaşına böyle bir durumda şunu söylerdi "Ebu Bekir, bak bakalım mağaradan kaçacak bir yer var mı?" yada şöyle derdi " Şu köşeye saklanalım ve sessizce bekleyelim". Oysa Hz. Ebu Bekir (RA)'a söylediği onun güvenini gösteriyordu. Ona şöyle dedi "Rahat ol! Allah bizimle beraberdir. Allah bizi koruyacaktır!" Şimdi, eğer bir kimse başkalarını kandırdığını biliyorsa, bu tür bir tutumu nasıl takınabilir? Aslında bu gibi bir düşünce biçimi bir yalancının, ya da bir sahtekarın sergileyeceği bir davranış değildir. Bu nedenle daha önce de bahsedildiği gibi, müşrikler kısır bir döngü içinde dönüp durmakta, dışarı çıkmak için bir yol aramakta, Kur'an'da bulunan gerçekleri herhangi bir dayanağı olmadan açıklamaya çalışmaktadırlar. Haftanın üç günü "Bu adam bir yalancıdır", diğer günleri de "Bu adam bir delidir" demektedirler. Kabul etmek istemedikleri şey şudur ki, bir insan hem deli, hem de yalancı olamaz.

Bir Bakanla Görüşme

Yaklaşık yedi yıl önce, bir kabine bakanı evime misafir olmuştu. Özellikle oturduğumuz odada, masanın üzerinde bir Kur'an vardı ve ön kapağı aşağıya doğru kapanmıştı. Bakan bu kitabın ne olduğunu bilmiyordu. Konuşmamızın tam ortasında ben kitabı gösterdim ve dedim ki "Ben bu kitaba güveniyorum". Kur'an'a bakarak ve ne tür bir kitap olduğunu bilmeden bana şöyle cevap verdi "Şimdi ben sana söyleyeyim, eğer bu kitap

İncil değilse, bir insan tarafından yazılmıştır!" Ona cevaben ben de "Bu kitapta ne olduğunu ben sana söyleyeyim" dedim. Üç ya da dört dakika içinde ona Kur'an'da geçen birkaç şey söyledim. Bu kısa süre içinde fikri tamamen değişti ve şunu söyledi " Haklısın, bunu bir insan yazmış olamaz. Şeytan yazmıştır!" Aslında, böyle bir tutum sergilemesi birkaç nedenden dolayı son derece talihsizdi. Öncelikle, çok çabuk ve ucuz bir mazerettir. Bulunduğu rahatsız durumdan kolayca çıkmaya çalışmaktır. İncil'de ünlü bir hikaye vardır. İsa'nın ölüyü diriltmesine Yahudilerin şahit olmasını anlatan bir hikayedir. Bu adam dört gün önce ölmüştü ve İsa geldiğinde ona "Haydi kalk" dedi ve adam kalkarak uyandı. Böyle bir durumu görünce, Yahudiler buna bile inanmadılar ve "Bu şeytanın işidir! Şeytan ona yardım etti." dediler. Bu hikaye dünyanın birçok yerinde Kiliselerde çok sık anlatılmakta ve göz yaşı dökerek şöyle söylemektedirler "Eğer ben orada olsaydım, ben bu Yahudiler kadar aptal olmazdım!". Ancak burada tuhaf olan, bu insanların kendilerine sadece birkaç dakika içinde Kur'an'dan deliller gösterildiğinde tıpkı Yahudiler gibi davranması ve "Bu Şeytanın işidir! Bu kitabı şeytan yazmıştır" demesidir. Çünkü yaptıkları bir köşeye çekilmek ve başka mantıklı bir cevap verememeleridir. Verdikleri en çabuk ve en ucuz cevap budur.

Kur'an'ın Kaynağı

İnsanların bu zayıf mazereti kullanmalarına verilecek bir başka örnek te Mekkelilerin Peygamber efendimizin mesajının kaynağı konusunda yaptıkları açıklamalardır. Bu konuda her zaman şöyle demişlerdir "Kur'an'ı Muhammed'e şeytan getirdi!". Ancak, tıpkı her bir öneride olduğu gibi, Kur'an bunun cevabını vermektedir. Bir ayette (Kelam Suresi Ayet 51 -52) özellikle şöyle buyrulmaktadır:

وَإِنْ يَكَادُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيُزْلِقُونَكَ بِأَبْصَارِهِمْ لَمَّا سَمِعُوا الذِّكْرَ
وَيَقُولُونَ إِنَّهُ لَمَجْنُونٌ ﴿١٥﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٢٥﴾

"O kafirler Kur'an'ı işittikleri zaman neredeyse seni gözleri ile devireceklerdi. Bir de durmuşlar "o bir deli" diyorlar. Halbuki o âlemler için bir öğüttür."

Nitekim, böyle bir teoriye cevap bu şekilde verilmiştir. Aslında Kur'an'da bu konuda başka ayetler de vardır:

وَمَا تَنْزَلَتْ بِهِ الشَّيَاطِينُ ﴿١٢﴾ وَمَا يَنْبَغِي لَهُمْ وَمَا يَسْتَطِيعُونَ
﴿١١٢﴾ إِنَّهُمْ عَنِ السَّمْعِ لَمْعَرُولُونَ ﴿١١٢﴾

"Onu (Kur'an'ı) şeytanlar indirmedir. Bu onlara hem yaraşmaz hem güçleri yetmez. Şüphesiz onlar vahyi işitmekten uzak tutulmuşlardır." (Şuara Suresi, Ayet 210-212)uzak tutulmuşlardır.

Kur'an'da bir başka yerde Allah (CC) bize şöyle buyurmaktadır:

وَأَوْحَىٰ رَبُّكَ إِلَى النَّحْلِ أَنْ اتَّخِذِي مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتًا وَمِنَ الشَّجَرِ وَمِمَّا يَعْرِشُونَ ﴿٨٦﴾

"Şimdi Kur'an okumak istediğin zaman önce o kovulmuş şeytandan Allah'a sığın" (Nahl Suresi, Ayet 68).

O halde şeytan nasıl olur da bir kitap yazabilir? Şeytan şöyle söylüyor "Siz benim kitabımı okumadan önce, Allah'tan kendinizi benden korumasını isteyin". Bir insan bunu yazabilir ancak şeytan yazabilir mi? Birçok kişi bu konuda böyle bir sonuca varamayacağı kanaatindedir. Bir taraftan Şeytanın böyle bir şeyi yapamayacağını, yapmaya çalışsa bile Allah'ın ona izin vermeyeceğini söylemekte, diğer taraftan da Şeytanın Allah'ın yapabileceği şeyleri de yapabileceğini söylemektedirler. Sonuçta Kur'an'a baktıklarında ne kadar şaşırırsalar da hala "Bunu Şeytan yapmıştır" demeye devam etmektedirler. Allah'a hamdolsun, Müslümanların böyle bir inancı yoktur. Şeytanın bir takım yetenekleri olsa da Allah (CC) onu bir takım yeteneklerinden çok uzun zaman önce mahrum bırakmıştır. Buna inanmayan kişi de Müslüman bir kişi değildir. Gayri Müslimlerde bile Şeytanın kolayca hata yapabileceği bilgisi vardır ve böyle bir kitabı yazmaya kalksa bile kendisiyle çelişeceği mutlakıtır. Allah (CC) Kur'an'da şöyle buyurur:

يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ﴿٨٢﴾

"Onlar hâlâ Kur'an'ı gereği gibi düşünüp anlamaya çalışmazlar mı? Eğer o Allah'tan başkası tarafından indirilmiş olsaydı mutlaka onda birçok çelişkiler bulurlardı" (Nisa 82).

MİZAHIN EĞİTİMDE KULLANIMI VE ÖLÇÜSÜ

Halil İbrahim KABAK - Eğitimci - Yazar

İslam ahlakının ağır başlılık ve vakarı temel ilkeler kabul ettiği hepimizin malumudur. Bazıları bu prensibi yanlış anlamasından olsa gerek Müslüman tipi fazla gülmeyen, daima ölümü hatırlayarak hüzünlü, hep ciddi duran kimse zannetmiştir. Mizah ise, düşünceleri şaka ve nüktelerle süsleyerek anlatmaktır. O halde Müslüman şaka-mizah yapmalı mı? Yapmamalı mı?

Her konuda olduğu gibi eğitimdeki örneğimiz ve rehberimiz muhakkak ki; “Şüphesiz ben bir öğretmen olarak gönderildim.”¹ buyuran yüce önderimiz, peygamberimizdir. Allah’ın sevgili elçisi, iki cihan güneşi peygamber, efendimiz (s.a.v) zaman zaman eşleriyle ve öğretmeni de olduğu ahabıyla nezaketle şaka yapmayı ve fazla tebesüm etmeyi severdi.

Hız. Enes (r.a) “Rasûlullah hanımlarıyla beraber olduğu zaman insanların en hoşu ve en şakacıydı” demiştir.

İbn Abbas (r.a): Bir adam bana, “Allah Rasûlü şaka yapar mıydı?” diye sordu. “Evet” diye cevap verdim. “Peki, Rasûlullah nasıl şaka yapardı?” deyince “Hz. Peygamber (s.a.v) hanımlarından birisine geniş bir elbise giydirdi. “Bu elbiseyi giy, Allah’a şükret, eteğini de gelin eteği gibi sür.” buyurdu, dedim.”

Peygamber efendimiz (s.a.v) bu ve konunun devamında zikredeceğimiz hadisi şerifleriyle şakalaşmaya cevaz vermiş, nezih şakanın nasıl yapılacağı konusunda da örnekler göstermiştir. O, şakalarında doğruluk ve zarafeti terk etmemiş, herkes tarafından bilinen gerçekleri kinaye

yoluyla kendine has, ilgi çekici bir üslupla ifade etmiştir. Bir kadının sorusu üzerine, “Yaşlı kadınlar cennete girmeyecek” buyurmuştur. Başka bir kadına, “Gözünde ak olan kocan ne yapıyor?” diye sormuş ve kadınların üzüldüğünü görünce birincisine, “Yaşlı hanımlar cennete genç olarak girecek”; diğerine de, “Her gözde ak olmaz mı?” diye açıklama yaparak gönüllerini almıştır.

Bir yolculukta Sefîne adlı bir hizmetçiye, birkaç kişinin, eşyalarını taşımak için üzerine yüklediğinde “İşte şimdi gerçekten sefine (gemi) oldun” buyurmuş olması konumuza örnek teşkil eder.²

Allah Resûlünün (s.a.v) şaka ve esprileri konusunda ayrıca şu örnekleri de zikredebiliriz.

Hiz. Süheyb anlatıyor: Gözüm ağrıdığı halde hurma yiyordum. Bunu gören Hiz. Peygamber (s.a.v): “Gözün ağrıdığı halde hurma mı yiyorsun?” buyurdu. Ben de: “Ey Allah’ın Rasûlü, ben ancak ağrımayan tarafla yiyorum.” cevabını verince Rasûlullah azı dişleri görünecek derecede tebesüm ettiğini gördüm.

Hiz. Enes’den (r.a): Zahir adında bir bedevî, çölden Rasûlullah’a hediyeler getirmişti. Dönüp gitmek isterken, Rasûlullah da ona hediyeler verdi ve “Zahir, bizim çölde yaşayanımızı temsil eder, biz de onun şehirde yaşayanını temsil ederiz” buyurdu. O, çirkin biri olduğu halde, Rasûlullah onu çok severdi. O, alışveriş ederken Rasûlullah arkasından gelir, onu kucaklar, kendisini adama göstermez ve “Ben kimim?” diye sorardı. Adam döndüğü zaman Rasûlullahı tanır, sırtını Rasûlullah’ın göğsünden ayırmazdı. Rasûlullah “Bu köleyi kim satın alacak” diye sorar, adam da “Ya Rasûlullah, o halde beni değersiz buluyorsun” derdi. Rasûlullah (s.a.v) “Allah katında değersiz değilsin, onun katında değer yüksektir.” buyurdu.

Yine Enes b. Mâlik’ten (r.a): Bir adam, Rasûlullah’ın yanına geldi, onu devesine bindirmek istedi, Rasûlullah da, “Biz de seni dışı devenin yavrusuna bindirelim” dedi. Adam, “Ya Rasûlullah, devenin yavrusuna nasıl bineyim?” diye sorunca, Rasûlullah, “Bütün develeri dışı deve doğurmaz

mı?” buyurdu .

Allah Resûlünün (s.a.v) şaka ve esprilerinde de hiçbir zaman doğruluktan ayrılmamıştır. Ebû Hureyre’den (r.a): Aşhab, Rasûlullah’a, “Ya Rasûlullah, sen de bizimle şaka yapıyorsun” dediler. Rasûlullah, “Ben sadece doğruyu konuşurum, haktan başka bir şey söylemem.”³ Buyurmuştur.

Peygamberimizin (s.a.v) kocanın eşi ile şakalaşmasını ve oynaşmasını, aralarındaki sevgiyi arttıracığı için tasvip, hatta teşvik ettiği de rivayet edilmiştir.

Aişe validemiz anlatır: “Bir gün Allah’ın resûlu benimle koşarak yarıştı ve ben kendisini geçtim. Zamanla şişmanladığımda benimle tekrar koştu ve bu sefer beni o geçti.”⁴

Peygamber efendimiz (s.a.v) müstehcen ya da uydurma fıkralar vb. şakalar yapıp insanları bu yolla güldürmekten, bir Müslümanı korkutarak şaka yapmaktan da men etmiştir.

**Peygamber efendimiz (s.a.v)
müstehcen ya da uydurma
fıkralar vb. şakalar yapıp
insanları bu yolla güldürmekten,
bir Müslümanı korkutarak şaka
yapmaktan da men etmiştir.**

“Yazıklar olsun milleti güldürmek için yalan söyleyen kimseye; yazıklar olsun; yazıklar olsun.” Buyurmuştur.⁵

“Her kim kardeşine -isterse ana baba bir kardeşi de olsa- (korkutmak üzere) demirle işaret ederse, onu bırakıncaya kadar melekler o kimseye lanet ederler. Sakın sizden biriniz (din) kardeşine silah ile işaret etmesin. Çünkü işaret eden kimse bilmez ki belki Şeytan o silahı elinden kaydırır, işaret edilen adamı vurur da bu yüzden cehennemden bir çukura yuvarlanır.”⁶

İbni Ebi Leyla anlatıyor: Rasulullahın (s.a.v) aşabının (rahm.) bize anlattıklarına göre; onlar bir sefer yürüyüşünde idiler. (konaklama esnasında) içlerinden biri uyurken arkadaşı gidip ipini alır.

MİZAHIN EĞİTİMDE KULLANIMI VE ÖLÇÜSÜ

Uyanınca ipini bulamayan zât (onu kaybettim diye) korkar. Durumdan haberdar olan efendimiz “Bir Müslümana bir başka Müslümanı korkutmak helal olmaz.” Buyurdular.⁷

Peygamber efendimiz (s.a.v) Bir Müslümanı alaya alıp onunla istihza ederek şaka yapmaktan da men etmiştir.

“Kardeşinle mücadele (münakaşa) etme, (alaya alarak) onunla şakalaşma.” buyurmuştur.⁸

Ashabı Kiram da (rahm.) Efendimizin belirttiği ölçüler içerisinde birbirleriyle ve efendimizle şakalaşır ve birbirlerinin şakalarına tahammül eder, bunu aralarında muhabbete bir vesile edirirlerdi.

Bir gün Âişe validemizle Hz. Sevde annemiz Peygamberimizle bulamaç yemeğini yerken Sevde annemiz “Bu yemeği sevmiyorum” dedi. Âişe annemiz de: “Yemezsen yemeği yüzüne sürerim.” dedi Bu konuşma esnasında önce Hz. Âişe, Hz. Sevde’nin yüzüne, sonra Hz. Sevde, Hz. Âişe’nin yüzüne birer parmak bulamaç sürerek şakalaşmışlar, Hz. Peygamber de bunları devamlı bir gülümsemeyle izlemiştir.

Sahâbeden Nüayman el-Ensârî (r.a) şakacı bir kimseydi. Medine’ye tâze meyve ve süt gelince hemen onlardan alıp Rasûlullah’a getirerek “Ey Allahın Rasûlü, bunu senin için satın aldım ve sana hediye ettim” derdi. Birkaç gün sonra malın sahibi Nüeyman’dan malının bedelini istediği zaman, o kişiyi Resûlullah’a getirip: “Ey Allah’ın Resûlü, şu adamcağızın mallarının bedelini versene” derdi. Rasûlullah da “Ey Nüeyman, sen onu bize hediye etmedin mi?” diye sorduklarında, Nüayman: “Ya Rasûlullah, alırken onun parası yanımda yoktu. Senin de ondan yemeni istiyordum, onun için alıp getirdim” deyince, Rasûlullah güler ve parasını verirdi.⁹

Allah Resûlünün (s.a.v) hayatına baktığımızda şu sonuca ulaşıyoruz. Mizah ta hayatın idamesinde yemek, içmek, giyinmek, uyumak vb. bedeni ihtiyaç olan şeyler gibi hayatı monotonlaştırmaktan uzaklaştıran, ruhun dinlenmesi için ihtiyaç olan şeylerdendir. Nitekim Hz. Ali’nin, “Kalpler de bedenler gibi yorulur, onları hikmetli sözlerle

dinlendirin, şaka yapan yaşlanmaz” dediği nakledilmektedir. Yeme içme ihtiyacını nasıl ki, helal ve temiz olan şeylerle karşılamak, ölçülü yiyip aşırılığa gitmemek ve hayatın gayesi haline getirmemek gibi ölçülere uygun yapılırsa makuldür, helaldir. Aksi takdirde hem tabii bir ihtiyaç hem de helal olan şeylerle de hataya, günaha düşmüş oluruz. Bir kısım mübahlar vardır ki onlara düşkünlük derecesinde devam edildiği takdirde ölçü kaçıp günaha dönebilirler. Şaka ve mizahlarımızda da aynı durum söz konusudur. Ölçü kaçırılır, aşırılığa gidilir hayat mizahtan ibaret hale dönüştürülürse vakar, ağırbaşlılık kaybolur, insanı hafifmeşrep bir duruma sokar ki bu da mümine yakışmayan bir haldir.

Az ve yerinde olan, dozu iyi ayarlanmış aşırılığa kaçmayan, yalan, alay, hakaret içermeyen, aşağılayıcı olmayan, şakayı Peygamber Efendimiz de tasvip etmişlerdir. Ancak, şakaların devamlı yapılmasından, kırıcı ve yalan cinsinden olanlardan sakınmak gerekir. Şakanın eziyet, sıkıntı verici ve rahatsız edici korku verici olanı yasaktır. İnsan şahsiyetini, onurunu rencide eden bütün söz ve hareketler, kul hakkını çiğnemektir. Allah, insanların mallarına tecavüzü haram kıldığı gibi, insan şahsiyetini kırıcı olan her türlü alayı, gıybeti, yalan, iftira, dedikodu ve benzeri sözlü tecavüzleri de haram kılmıştır.

Hz. Peygamber (s.a.v) ve ashabının yaptığı bu tür şakalardır. Böylesi şakalar ise insanlar arasında muhabbeti arttırır. Biz de eğitimciler olarak; derslerimizi monotonluktan çıkarmak, daha zevkli hale getirmek, anlattığımız konuları süslemek amacıyla ölçüler dâhilinde aşırıya kaçmama-ya özen göstererek espri ve şakayı bir metot olarak kullanmamız yerinde bir uygulama olacaktır.

1 İbni Mace, Mukaddime; 1/83

2 Müsned, V, 220, 221, 222

3 Tirmizî, Birr, 57

4 Ebû Davud, Edeb, 84,85,149,7; İbn Mâce, Cihad, 40; Ahmed b. Hanbel, II, 352, 364, 3/67, 5/32).

5 Ebû Dâvud, Edeb 80; Tirmizî Zühd 10

6 Riyâzu’s-Salihîn, III, 293

7 Ebû Dâvud, Edeb 93.

8 Tirmizî, Birr, 58

9 İbn Kuteybe, I, 316-317, 320).

İki yıl üst üste 1 numara Erpilic!

2013'te olduğu gibi, 2014 yılı
Tüketici Memnuniyet Endeksi'nde de
Erpilic, et ve tavuk ürünleri
sektörünün 1 numarası oldu.
Bir kez daha teşekkürler Türkiye!

TMME
Türkiye Müşteri Memnuniyeti Endeksi

www.tmm.org.tr

**KURU
YOLUM**

Türkiye'de ilk!

*Geleneksel usullere uygun,
el değmeden kuru
yolum.

Her piliç Erpilic değildir

erpilic.com.tr
facebook.com/Erpilic

BİR ŞUBAT MASALI GİBİ

Mustafa AYDIN- Eğitimci

Hayatta çok şey öğrendiğim, öğretmenlik mesleğim bakımından da örnek aldığım güzel insan Milli Görüş lideri ERBAKAN Hocamızın vefatının ardından dört yıl geçti. Hasretliğimiz ve özlemimiz gün geçtikçe artmakta seven gönüllerimizde. Bir nisan yağmuru gibi gelmişti gönüllerimize. “Bir çiçekle bahar gelmez.” diyenlere inat “Her bahar bir çiçekle başlar.” azmi ve kararlılığı ile haykırmıştı Konya’da. Ardından binlerce ERBAKAN bırakarak giderken aramızdan, kulaklarımızda çınlayan onca güzel sözünün yanı sıra, cihadı, davası, asla pes etmeyen-yenilmeyen, azim ve kararlılığı, fedakârlığı bize bıraktığı en güzel mirastı.

“Maarif Bizim En Önemli Davamızdır.”

Sözünü duyduğumda, maarifi dava edinen lider, en önemli şeyin eğitim olduğunu kavramış bir kişi ancak bu ülkenin meselelerini çözebilir diye düşünmüştüm. Hepimiz biliriz ki her hangi bir yerde, aile meclisinde eğitimin konuşulmadığı bir sohbet yok gibidir. Bir istatistik yapılsa günümüzde en önemli problemin eğitim olacağı şüphe götürmez bir gerçek olarak karşımıza çıkacaktır. Zira kiminle konuşursak konuşalım, eğitimin ne kadar önemli olduğundan dem vurur. Hele “MAARİF BİZİM EN ÖNEMLİ DAVAMIZDIR” sözünü 70’li yıllarda dile getirmesi, günümüzde yaşı-

“Maliyla Canıyla
Cihad Eden Bir
Müslüman Olarak
Anılmak İsterim.”

nan cinayetler ve müessif olaylar sözün ne kadar önemli bir tespit olduğunu bir kez daha ortaya koyuyordu.

“Eğitimde Asıl Mesele, Çocukların Kalbine Ne Koyduğunuzdur.”

Öğretmenlikte gördüğüm en güzel örnekti ERBAKAN Hocamız. Hitap ettiği topluluktan gözünü asla ayırmazdı. Daima gözlerimizin içine bakardı da biz gözlerimizi sakınırdık zaman zaman. Hep aynı hakikatleri anlattığı ifade edilse de tekrar tekrar dinleyen biri olarak şunu rahatlıkla ifade edebilirim ki hitap ettiği topluluğun durumuna ve anlayışına uygun olarak örneklerini seçer, arada bir durur, tam yerinde sorular sorar, dikkatleri toplardı. Belirli aralıklarla konuyu tekrarlardı, tekrarların sıklığını topluluğun durumuna göre ayarlardı. O’nu her dinlediğimde yanımdan eksik etmediğim not defterim ve kalemimle daima notlar alır, aldığım notlar ise okulda mesleğimi icra ederken daima işime yarardı.

Yöneticilik yaptığım dönemlerde de daima O’nun yol göstericiliğinden yararlandım. Zira O hep zor insanları etrafında barındırmış ama onlarla muhteşem işler yapmıştı, Türkiye ve insanlık için, dünya buna şahittir. Dile getirebilenler çok olmasa da.

ÖĞ-DER çalışmalarımız esnasında kendilerini ziyarete her gittiğimizde daima bir beyefendi olarak bizi karşılarken nezaketten ödün vermezdi. Bir keresinde zatiâîlilerine, hazırlamış olduğumuz “Bir Eğitimci Olarak Hazreti Muhammed” kitabımızı, ardından tablomuzu takdim ettiğimizde özet olarak bilgi istediğinde, tabloda yazılanları da okumuştuk. Onca çaba ve çalışmadan sonra kusursuz olarak düşündüğümüz, onca gözden

kaçan minicik ama mana bakımından önemli bir hatayı gözlerimizin önüne sermesi Allah vergisi keskin zekâsının, muhteşem hafızasının ve ilmi derinliğin bir yansımasıydı, unutamadığımız.

Öğretmenliğin kutsallığını ve peygamber mesleği olduğunu anlatmıştı. Bir defasında bize, her konuda ebedi ve en güzel örnek “Ben muallim olarak gönderildim.” diyen Hz. Muhammed(SAV)’in eğitimciliğini anlatırken Japon amirali Togo’yu da ondan öğrendik ve öğretmenliğin en önemli meslek olduğunu:

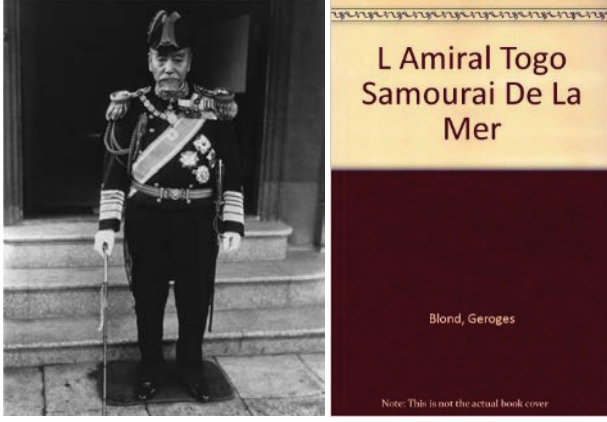
Rus-Japon savaşının meşhur komutanlarından Amiral Togo savaştan sonra ülkesinde bir kahramana yakışır şekilde karşılanmış.

Yapmış olduğunuz kahramanlıkları, bu topraklarda yaşayan hiç kimse unutmayacaktır. Millet olarak size çok şey borçluyuz.

Yapmış olduğunuz kahramanlıkları, bu topraklarda yaşayan hiç kimse unutmayacaktır. Millet olarak size çok şey borçluyuz.

Şu andan itibaren isterseniz emekli olup aileniz ve sevdiklerinizle birlikte, kalan zamanınızı değerlendirilebilirsiniz. İsterseniz kaymakamlık, va-

lilik, milletvekilliği, bakanlık veya herhangi bir mevkide talip olacağınız her kapıyı size açmaya hazırız.

Amiral Togo oturduğu yerden ayağa kalkar ve cevaben: “Sayın Başbakanım, Sevgili Konuklar. Tarafıma göstermiş olduğunuz ilgi, alaka ve gösterdiğiniz tüm makam ve mevkiler için hepinize teşekkür ediyorum. Hiçbir savaş İnsan yetiştirme mücadelesinden daha önemli değildir. Meydanlardaki savaşları kazanmak isteyen milletler önce ‘İnsan yetiştirme mücadelesini’ kazanmak zorundadırlar. İnsan yetiştirme mücadelesinin komutanları öğretmenlerdir. Bana bir ödül vermek istiyorsanız, beni ülkemin herhangi bir köşesinde, herhangi bir okuluna öğretmen olarak görevlendirin ki, ömrümün kalan yıllarında yeni Togo’lar yetiştireyim.” Dediğini anlatarak öğretmenliğin ne kadar ulvi bir meslek olduğunu anlatmıştı.

“İlim Tasniftir”

Konuşurken konuların anlaşılmasını kolaylaştırmak için maddeler halinde anlatır, şekil ve şemaları yerli yerinde sıklıkla kullanırdı. Hitabeti çok güçlüydü, kendisini bulunduğu toplulukta dinletirdi. İlgiyi hemen üzerine çekerd. Daima yüce hedefleri gösterirdi, ufku asırlar ilerisini gösterecek derecede bir dehaydı, her deha gibi yaşadığında anlaşılamayan.

“Siyaset Hitabettir”

Siyasi bir lider olarak baktığımızda gördüğümüz gerçek, nezaketini bozmadan rakiplerini nüktelerle hicvederek alt etme konusunda ne kadar mahir olduğunu söylemeye gerek bile yoktur. Yapılan açık oturumlarda, meclis konuşmalarında, salon toplantılarında ve miting alanlarında daima halkın meselelerine parmak basmış, hedefler göstermiş, “Önce Ahlak ve Maneviyat” ile manevi kalkınmanın önemine dikkat çekmiş, “Ağır Sana-yı” diyerek yurdun dört bir yanını fabrikalarla donatarak işsizliğe nasıl çare olunacağını uygulamalı olarak bütün engellemelere rağmen göstermiştir, toplu iğne yapamadığımız zamanlarda. “Montaj değil fabrika yapan fabrika” sözünü hatırlayanlar az olsa da birer birer satıldığında özlemle hüznü gönüllere ve akla ERBAKAN gelmekte. Çözüm yollarını göstermekle kalmamış her söylediği konuyu yaşayarak ve milletimize yaşatarak örnek olmuştur. “Hele bu füze gibi yükselen ne diye?” grafiklerle göstererek; sorduğu soruya muhteşem bir ses tonuyla “Faiz, faiz, faiz sizi batıracak!” diyerek sömürünün faizci düzenle yapıldığını tüm çıplaklığıyla ortaya koyarken TBMM kürsüsünde haykırır: “Ben bunları bana oy veresiniz diye değil, Allah rızası için yapıyorum.” Böylece siyasetin Allah rızası için yapılacağını da haykırıyordu hakka karşı sağır kulaklara.

Bir şubat sonunda şehitler kervanını hayırlarla anarken asrın mücahidinin, ERBAKAN’ın, bıraktığı mirası Milli Görüşün ülkemizin yegâne kuruluş formülü olduğu yaşanan son olaylarla bir kez daha ortaya çıkmıştır. Gözü olana gün ışıkmış, şafak sökmüştür. Bir kelamı kibardaki ifadeyle “Gözü olana gizli yoktur.”

Gözü olana gün ışıkmış, şafak sökmüştür. Bir kelamı kibardaki ifadeyle “Gözü olana gizli yoktur.”

ESKİŞEHİR

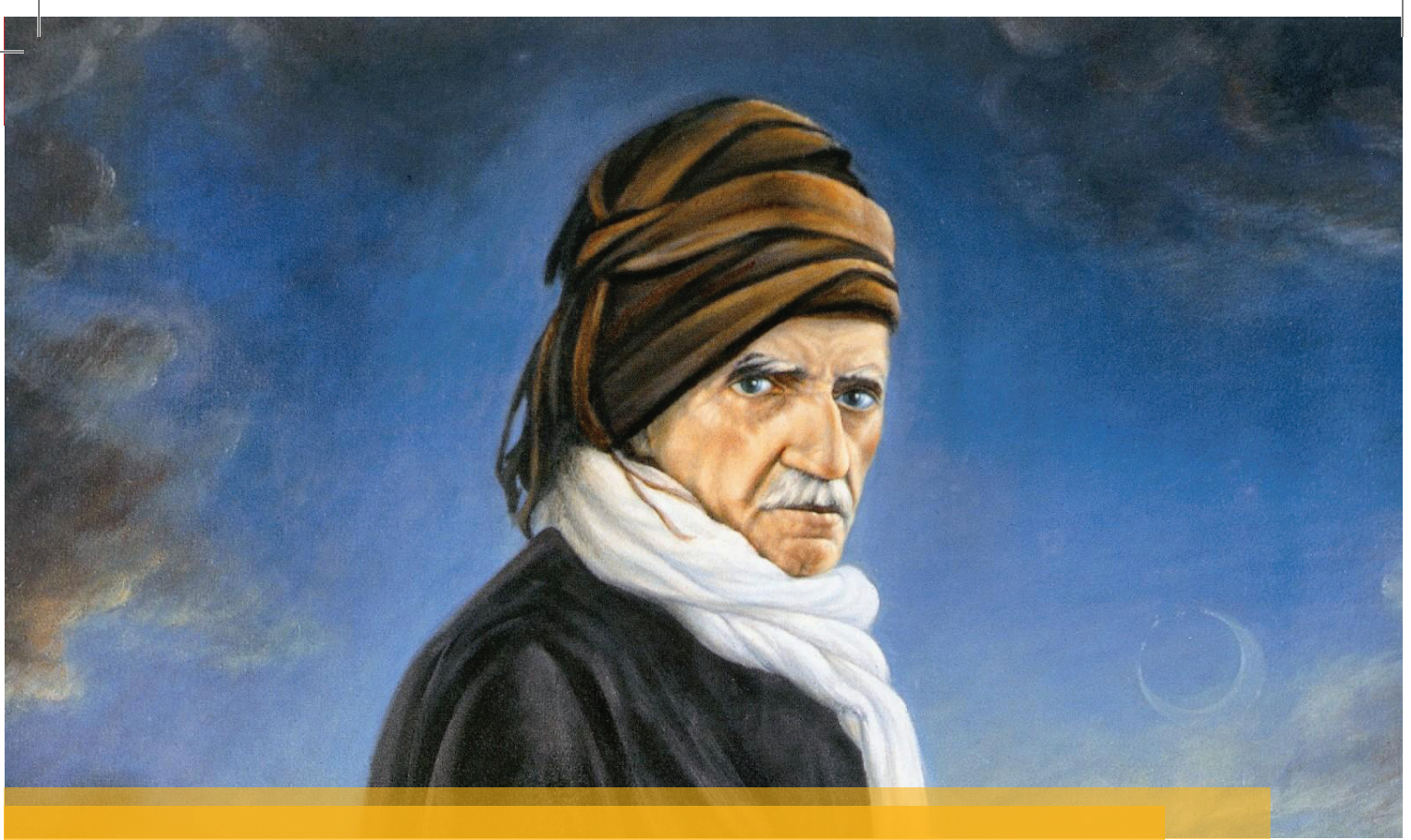
ISIK
KENTSEL DÖNÜŞÜM

**"KENTSEL DÖNÜŞÜM
HİZMETLERİNE BAŞLADIK"**

Deliktaş Mh. Değirmen Sokak 40/3 Eskişehir

0 (222) 221 47 75

www.isikkentseldonusum.com

BEDİÜZZAMAN ve EĞİTİM DÜNYAMIZ

İbrahim DEMİRKAN - Eğitimci

Bediüzzaman Said Nursi (Rahmetullahi aleyh-Al-lahın rahmeti onun üzerine olsun) 1877 yılında Bitlis'in Nurs Köyü'nde dünyaya gelmiş ve 1960 yılında Urfa'da vefat etmiştir.

Bediüzzaman(Rh.a) yani 'Zamanın Harikası' lakabını almasına vesile olan üstün zekası ve kuvvetli muhakemesidir. Normalde 15 yıl süren medrese tahsilini üç ay gibi çok kısa bir sürede bitirerek henüz 14 yaşında iken icazet almıştır.

Daha sonra kendi çabalarıyla fen bilimlerinin tahsiline yönelmiş, bu sahada da çok önemli bir seviye kazanarak, din ilimlerinin yanında fen bilimlerine de ileri derecede vakıf olmuştur.

İstanbul'a giderek yerleştiği han odasının kapısına 'Sual sorulmaz ama her suale cevap verilerek' diyerek ilmi iddiasını ortaya koymuştur.

Osmanlının yıkılış dönemi, cumhuriyetin kuruluş yılları ve çok partili hayatı görmüş bir İslam alimi-

dir. Bu yıkımlara seyirci kalmamış; her zaman İslam dininin bir müdafii ve mücahidi olarak bizzat cephede de savaşmış ve Ruslara esir düşmüştür. Rusya'da esir kampından kaçıp ülkesine dönmüş, ama yıllar sonra Türkiye Cumhuriyeti'nin kuruluşuyla kendisine verilen sürgün ve hapis cezaları karşısında "Kafir Rus'un çektiirmediği eziyeti siz bana yaptınız." diyerek kendisine yapılan zulümleri acı bir karşılaştırmayla ortaya koymuştur.

Geçen sayıda ele aldığım M. Zahid Kotku da (Rahmetullahi aleyh) cephede savaşmış mücahid ve zahid bir alimdi. İşte çocuklarımıza örnek olarak anlatılacak filmleri çekilecek hayatlar bunlardır.

Bediüzzaman fikir savaşının daha önemli olduğunu görerek hayatı boyunca ortaya koyduğu Risale-i Nur Külliyyatı ile devrin hükümetlerinin eğitim yoluyla yaptığı açık ya da gizli dinsizlik propagandasına karşı fikri ve ilmi yönden mücadele etmiştir.

Hayatı hakkında daha fazla malumat isteyenler her yerde bulabilir.

Bu yazıda onun meşhur Medresetüzzehra projesinden bahsedecek değilim. Eğitimde yeni bir model ve yeni bir zihniyet inşası için önemli olan bu konuya başka bir yazımızda ele alacağım.

Burada Risale-i Nur Külliyyatından eğitimde nasıl faydalanabiliriz? Bundan bahsedeceğim.

Örneğin Alevilik, Ehl-i Beyt gibi konularda Bediüzzaman'ın metinleri ders kitaplarına konulmalı, en azından okuma parçası ve kaynak kitap olarak tasviye edilmelidir.

Niye mi?

Şu tek örnek yetecektir herhalde:

(Halifelik Hz. Muhammed'den (sav) sonra Hz. Ali'nin hakkıydı, ama gasbedildi. O da fitne çıkmasın diye sesini çıkartmadı, diyenlere verdiği cevap)

"Hazret-i Sıddık ile Hazret-i Ömer (r.a.) haksız oldukları halde Hazret-i Ali (r.a) onlara mümaşat etmiş, Şîa ıstılahınca takiyye etmiş; yani onlardan korkmuş, riyakârlık etmiş." Acaba böyle kahraman-ı İslâm ve "Esedullah" (Allah'ın Aslanı) ünvanını kazanan ve sıddıkların kumandanı ve rehberi olan bir zâtı, riyakâr ve korkaklık ile ve sevmediği zâtlara tasannu'kârane (yapmacık) muhabbet göstermekle ve yirmi seneden ziyade havf (korku) altında mümaşat (geçinme yolunu tutmak) etmekle haksızlara tebaiyeti (tabi olmayı) kabul etmekle muttasıf (vasıflı) görmek, ona muhabbet değildir. O çeşit muhabbetten Hazret-i Ali (r.a) teberri eder (uzak durur). İşte ehl-i hakkın mezhebi hiçbir cihetle Hazret-i Ali'yi (r.a) tenkis etmez, sû-i ahlâk ile ittiham etmez. Öyle bir hârika-i şecaate korkaklık isnad etmez ve derler ki: "Hazret-i Ali (r.a), Hülefa-i Raşidîn'i hak görmeseydi, bir dakika tanımaz ve itaat etmezdi. Demek ki onları haklı ve racih (üstün) gördüğü için, gayret ve şecaatini hakperestlik yoluna teslim etmiş."

Başka bir örneğe geçelim.

Bediüzzaman'ın din eğitimine ne katkısı olabilir diye soranlara birçok panel ve sempozyumda verdiğim örneği söyleyerek cevap vereceğim. Okullarda bilindiği gibi Allah'ın sıfatları konusu işlenir. Yıllar boyunca din dersinde değişik sınıflarda ve konularda/alanlarda yer almıştır.

Burada Allah'ın sıfatları; Zati Sıfatlar ve Subuti sıfatlar diye ikiye ayrılır. Herkesin malumu bu sıfatları yıllarca sadece anlamlarıyla beraber papağan gibi ezberledik. Risale-i Nurları okuyunca gördüm ki tevhid konusu, Allah'ı tanıma ve tanıtmaya işi sadece satırlarda yazılanı ezberlemekle olmuyormuş. Burada tabiat ve örneklendirmelerde çok önemliymiş.

Burada Allah'ın sıfatları; Zati Sıfatlar ve Subuti sıfatlar diye ikiye ayrılır. Herkesin malumu bu sıfatları yıllarca sadece anlamlarıyla beraber papağan gibi ezberledik. Risale-i Nurları okuyunca gördüm ki tevhid konusu, Allah'ı tanıma ve tanıtmaya işi sadece satırlarda yazılanı ezberlemekle olmuyormuş. Burada tabiat ve örneklendirmelerde çok önemliymiş.

Risale-i Nur'da geçen örneklerle bu konuları anlatmaya başladım.

"Diyelim ki Muhalefetül Havadis (Allah'ın yaratıklarına benzememesi) maddesini söyleyince çocuklara Bediüzzaman'dan aldığım şu örneği veriyordum; "Bir binayı yapan usta binaya benzer mi? Binayla aynı cinsten midir?" İşte bizi yaratan Allah da bize benzemez. (Özellikle çocuk yaştaki öğrencide soyut düşünme gelişmediği için Allah'ı, antropomorfik dediğimiz düşünce tarzıyla insan gibi düşünür. İşte Bediüzzaman'a ait bu cümle o yanlışlığı da ıslah eden mükemmel bir örnektir.) Hatta çalıştığım bir okulda lise 10 Sosyal sınıfında (okulun çok çektiği ve disiplin

sorunları olan bir sınıftı) sınıfın çoğunluğu bile bu sıfatları Bediüzzaman'ın örnekleriyle o kadar iyi öğrenmişlerdi ki sınıfa girip yaptırdığım tekrarlar da neredeyse hepsi doğru cevap verince sınıfın en haşarı öğrencisinin 'Vay be hepimiz nasıl da öğrendik bunları' diye hayretle söylenmesi kulaklarımdan hiç gitmez.

Buradaki iksir Bediüzzaman'ın Kuran'dan aldığı ilhamla verdiği örneklerdi.

Risale-i Nur Külliyyatı imana ve ve tevhide dair bir çok şüpheyi giderdiği gibi İHL meslek derslerinde usul-u fıkıh, tefsir ve hadis konularında da bahislerin ve metinlerin olduğu önemli bir kaynaktır.

Örneğin Mektubat adlı eserde 19.Mektup'ta Peygamberimizin mucizelerini anlatmaya geçmeden önce "Bu hadisler sahih mi?", "Ananeli senedin faydası nedir?" gibi soruları cevaplarırken hem akla hem kalbe küçük bir hadis usulü dersi de verir.

Fıkıh'la ilgili özellikle ibadetlerin hikmetlerine yönelik açıklamaları da dikkat çeker. Farz namazın beş vakte tahsisinden cemaatle namaz kılmanın önemine kadar. Sahih-i Buhari'de geçtiği şekliyle Peygamberimiz (sav) cemaatle namaz kılmanın tek başına namaz kılmaktan 27 kat daha sevab olduğunu söylemiştir. Yine Cuma ve Bayram namazlarını topluca şehrin tek bir yerinde eski kitapların tabiriyle 'fina'sında yani büyük boş bir alanında kılmak sünnettir.

Bediüzzaman bu konuyla ilgili şu açıklamaları bize ışık tutar; 'rububiyet-i âmme (umumi rablik), ubudiyet-i külliye (Toplu kapsamlı ve geniş ibadet) ister' (Mesnevi-i Nuriye) Yani güneş, soluduğumuz hava, içtiğimiz su öyle tek başına kılınan namazla ödenecek kadar küçük değil tam tersi büyük ve külli nimetlerdir. Öyleyse bu nimetlere karşıda külli yani toptan ve büyük çaplı ibadet ister. Bu ibadetlerin başında da Hac ve toplu kılınan namazlar ile cemaatle kılınan farz namazlar gelir. Yine Haccın sadece şeytan taşlanan, Kabe'nin et-

rafında dönmekle tamamlanan bir ibadet olmadığını, Müslümanların sorunlarını konuşmaları gerektiği uluslararası bir ümmet konferansı olarak icra edilmesi gerektiğini, Osmanlı'nı yıkılış döneminde Sünuhat adlı eserinde "Bir Rüyanın Zeyli" başlığı altında veciz bir şekilde şöyle belirtir.

"Haccın bhusus tearüfle tevhid-i efkârı (tanışıp fikirde, idealde birliğin teminini), teavünle teşrik-i mesaiyi (yardımlaşma ile işbirliğini) tazammun eden (içine alan) içindeki siyaset-i âliye-i İslamiye (yüksek İslam siyaseti) ve maslahat-ı vasia-i içtimaiyenin (toplum faydasının) ihmalidir ki, düşmana milyonlarla İslamı, İslam aleyhinde istihdama zemin ihzar etti. (hazırladı). Milyonlarla ehl-i İslam, hayr-ı mahz (mutlak hayır) olan sefer-i hacca sedd-i rahl etmek (yola çıkmak) yerine, şerr-i mahz (mutlak şer) olan düşman bayrağı altında dünyada uzun seyahatler ettirildi."

Neticede günümüze baktığımızda eğitim dünyasının Risale-i Nur külliyyatından resmi yollarla olmasa da gayri resmi bir şekilde halkın insiyatifiyle faydalandığını söyleyebiliriz. Risale-i Nur külliyyatından faydalanılarak öğretmen ve öğrencilere yönelik yazılmış yüzlerce eser piyasada bulunmaktadır.

Risale-i Nur Külliyyatı Nurculara bakılarak ölçülüp biçilecek bir eser değildir. Tıpkı Müslümanlara bakarak Kur'an hakkında karar veremeyeceğimiz gibi.

Bu kaynak özellikle eğitimciler ve ehl-i ilim için ilk önce aşılmayı değil açılmayı beklemektedir.

Bu yazıyı okuyanlardan tek ricam şu: Nurculuğun yaşadığı siyasi ahvalden sıyrılarak yine Nurcularla karıştırılan özellikle 28 Şubat sürecinde Rahmetli Erbakan'ı ilk satan paralel yapının adamlarının Nurcu sıfatıyla hiçbir alakalarının olmadığını bilerek Risale-i Nurları okumalarıdır.

Sezai Karakoç'un deyimiyle muhteşem bir "İslam kültür külliyyatı" atlasıyla karşılaşılabileceklerinden emin olabilirler. (Sezai Karakoç, 1975, İslam'ın Dirilişi, Diriliş Yay., İst., s. 32.)

Organik Çaylar

Çay İşletmeleri Genel Müdürlüğü

www.caykur.gov.tr

DİN EĞİTİMİ ÜZERİNE

Recep KOÇ - *Eğitimci*

Din eğitimi ne zaman verilmelidir? Çocuklara din eğitimi kaç yaşında vermeliyiz?

Bu sorulara öncelikle yüce dinimizde cevap arayalım. Özellikle Efendimiz (SAV)' in bu konu ile ilgili çok sayıda hadisi vardır. Bunlardan birkaç tanesine bakalım.

- "Çocuklarınızı iyi eğitin ki yüce Allah sizleri affetsin." (Mekarim-ul Ahlak, s.255)
- "Çocuk yedi yaşına kadar emredici, yedi yaşından on dört yaşına kadar emre uyan, on dört yaşından sonraki yedi yılda da anne ve babasının istişare tarafı olmalıdır." (Vesâil'uş-Şia, c.15, s.195)
- "Yedi yaşına geldiklerinde çocuklarınıza namazı öğretin..." (İslam Kültüründe Âile Plânlaması; s: 41)
- "Çocuklarınıza edep ve terbiye verin, onların edep ve terbiyesini güzelleştirin." (İbn Mâce'den)

- "Yazıklar olsun ahir zaman babalarına!" Bunun üzerine ashap sordu: "Yoksa müşrik mi olacaklar?" Peygamberimiz (SAV) şöyle buyurdu: "Hayır, Müslüman kalacaklar; ama çocuklarına dini öğretmeyecek ve hatta çocukları dini öğrenmek istediklerinde onlara engel olacak ve onları dünya malı kazanmaya sevk edeceklerdir. İşte ben böyle babalardan uzağım; onlar da benden uzaktırlar." (Vesâil'uş-Şia, 63. bab, s.1)

Hadis-i şeriflerde de görüldüğü üzere dini eğitimin ve güzel ahlakın küçük yaşlarda verilmesi emredilmiştir. Ebeveynler çocukların iyi eğitilmesi hususunda sorumlu tutulmuştur. Çocukların iyi eğitilmesinin mükafatı olarak ebeveynlere affedilme umudu verilmiştir. Bazı durumlar için kesin yaş sınırları konmuştur.

Ebeveynler çocukların iyi eğitilmesi hususunda sorumlu tutulmuştur. Çocukların iyi eğitilmesinin mükafatı olarak ebeveynlere affedilme umudu verilmiştir. Bazı durumlar için kesin yaş sınırları konmuştur.

Peki din eğitimi yaşadığımız bu çağda kim vermelidir? Din eğitimi nerede ve nasıl yapılmalıdır? Prof. Dr. Mehmet Zeki AYDIN, bir makalesinde bazı Avrupa ülkelerinden din eğitimi ile ilgili örnekler vermiştir. Buna göre;

Almanya'da okullardaki din eğitimi ile ilgili uygulamaların temeli 1949 tarihli anayasanın 7. maddesine dayanmaktadır. Bu hüküm genel çerçeveyi belirlemektedir. Uygulamaların ayrıntıları eyaletlere göre farklılıklar gösterebilmektedir. Örneğin Berlin eyaletinde din dersi devletin değil dinî cemaatlerin kendi sorumlulukları altında verilmektedir. Bremen eyaletinde ise bir nevi İncil tarihi bağlamında genel bir Hristiyanlık din dersi verilmektedir. Almanya'da anaokullarının büyük bir bölümü Kiliselere aittir. Devlete bağlı anaokullarında da dinî motifler sürekli kullanılmaktadır.

Belçika'daki anayasanın 17. maddesi şöyle demektedir: "Resmî okullarda, ilk ve orta öğretim boyunca öğrenci haftada en az 2 saat olmak üzere Din ya da Ahlâk (Moral) derslerinden birisini seçerek okumak zorundadır. Seçmeli din dersleri, Katolik, Protestan, Ortodoks, Yahudi, İslâm dersleridir. Din derslerinin programlarını ilgili dinin temsilcileri (Katolik Kilisesi vb.), ahlâk dersinin programını ise Eğitim Bakanlığı yapar. Resmî okullarda yukarıdaki din derslerinden herhangi birisini almak isteyen bir öğrenci bile olsa ders açılmak zorundadır. Anaokulu, ilk ve ortaöğretimde ayrıca "Animasyon" dersleri vardır. Bu dersler, Katolik okullarında "Ruhanî Animasyon" adı ile aynen din dersi gibi ya da din dersini tamamlayıcı şeklinde yapılmaktadır. Okul öncesi, ilk ve ortaöğretimde özellikle Katolik okullarda öğrenciler ara sıra kiliseye götürülerek, onlara dinî ayinler yaptırılmaktadır. Katolik anaokulu

ve ilkokullarında dersler çoğunlukla dua ile başlamaktadır. Yine bu okullarda ve her sınıfta haç gibi dinî resim ve levhalar bulunmaktadır.

Fransa, resmen laik bir ülke olduğunu söyleyen ülkelerdendir ve halkının çoğunluğu Katoliklerden oluşmaktadır. Ancak ülkede, din eğitim ve öğretimini yasaklayan bir hüküm yoktur. Kilise okulları devlet yardımı almaktadırlar. Devlet okullarında orta öğretim programlarından din dersleri kaldırılmıştır. Ancak özel okullarda yapılan din eğitimi devam etmiştir. 1997 yılı itibarıyla özel Katolik okullarındaki öğrenci sayısı, Fransa'daki tüm ilköğretim öğrencilerinin % 15'ini ve ortaöğretimde % 19'unu oluşturmaktadır. Kiliseler okul dışında her yaştan isteyen vatandaşlara dinî kurslar düzenlemektedir. İlkokul öğrencilerinin yaklaşık % 40-45'i Katolik din eğitimi almaktadır.

Hollanda, halkının çoğu Katolik ve Protestan olan bir ülkedir. Din-devlet ilişkileri açısından Kilise ile devlet ayrılmış olsalar bile devlet, din hizmetlerine yardım etmektedir. Eğitim özgürlüğü çerçevesinde birçok dinî kurum tarafından özel okul açılmıştır. Bu çerçevede Müslümanların da okulları vardır. Özel okullarda mezhebe dayalı din dersleri zorunlu olup, haftada iki saattir. Ülkede, bu çerçevede 30 civarında İslâm Okulu da bulunmaktadır.

İngiltere'de Anglikan Kilisesi resmî bir özelliğe sahiptir. Birçok devlet töreni dinî törenle yapılmaktadır. Devlet başkanı yani Kral aynı zamanda Anglikan Kilisesinin başkanı olup, başbakanın teklifi ile din görevlilerini atar. Din dersleri devlete ait ilk ve orta dereceli okullarda düzenli dersler arasında yer alır. Okullarda güne toplu dua ile başlamak yasa emridir.

Portekiz, halkının çoğu Katolik olan bir ülkedir. Ülkede ilk ve orta dereceli devlet okullarında din dersleri seçmelidir. Mezhebe dayalı olarak uygulanan dersin adı, "Katolik din ve ahlâk dersi" dir. Dersin programını Katolik Kilisesi hazırlamakta, öğretmenler devlet memuru olarak görev yap-

DİN EĞİTİMİ ÜZERİNE

maktadır. Özel okullarda, din dersi zorunludur. Ülkede özel okul oranı, yaklaşık % 10 civarındadır. Ülkede, özel üniversitelerdeki ilâhiyat fakültelerinde, öğretim süresi 5 yıl olup din adamı ve din dersi öğretmeni yetiştiren bölümler bulunmaktadır. Ayrıca kiliselerde isteyenler için kurslar düzenlenmektedir.

Ülkemizde ise Talim Terbiye Kurulu' nca yayımlanan haftalık ders çizelgesi incelendiğinde din dersinin 4. Sınıfta başladığı; anaokulu seviyesinde ve ilkokulun ilk üç yılında din dersinin olmadığı görülmektedir. Prof. Dr. Mehmet Zeki AYDIN' ın yazısının devamında yaptığı karşılaştırma oldukça dikkat çekicidir.

1. Tüm ülkelerde özel okul açma imkânı vardır ve bu özel okulların çoğunluğu dinî kuruluşlara yani Kiliselere bağlı okullardır. Türkiye'de tüm okullar Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlıdır ve tek tip program uygulanmaktadır. Yani tüm okullar aynı yasalara, aynı yönetmeliklere, aynı kurallara uymak ve aynı programları uygulamak zorundadır. Özel okullar resmen hiçbir dinî kuruma, ideolojik oluşuma bağlı olamaz. Milli Savunma, Sağlık ve İç İşleri Bakanlıklarına bağlı okullar ve azınlık okullarının programları bile MEB tarafından yapılmaktadır.
2. Özel okul statüsünde olan Kilise okullarının hemen tamamına yakını devlet yardımı alır. Türkiye'deki özel okulların finansmanını kişi veya kurumların kendilerinin karşılaması dışında devlet okullarından hiçbir farkları yoktur. Üstelik gelir vergisine tabidirler.(2014-2015 Eğitim-Öğretim yılında sınırlı sayıda devlet desteği yapılmıştır; ama bu desteğin din eğitimi ile ilgisi yoktur.)
3. Kilise okullarında din dersinin zorunlu olmasının yanında tüm öğretim, dinî bir atmosfer içinde yapılır. Örneğin, Avrupa'da okulun içinde kilise olması ve derse dua ile başlamak normaldir. Çünkü, öğrenci bu okula kendi isteğiyle gelmekte ve okulun şartlarını kabul etmektedir. İstemeyen tarafsız öğretim vermek zorun-

da olan devlet okullarına gidebilir. Başörtüsü konusunda da bu anlayış nedeniyle Avrupalılar olayı anlayamamaktadırlar. Onlara göre, öğrenci istediği okula gitme imkanına sahiptir ve gittiği okulun kurallarına uymayı kabul ederek gelmektedir. Türkiye'de böyle alternatif okul yoktur. Tüm okullarda aynı kurallar, aynı program uygulanmaktadır. Batıda özel okulların teftişi de kendi teftiş kurumları tarafından yapılır.

4. Din derslerinin programlarını belirlemede ve öğretmen atamalarında mutlaka ilgili dinin temsilcisi kurumdan onay alınır. Türkiye'de böyle uygulama yoktur. Türkiye'de tüm öğretim programlarını MEB yapmaktadır.
5. Din derslerini okutan öğretmenlerin maaşlarını devlet öder. Türkiye'de din dersi öğretmenleri ve din görevlileri doğrudan devlet memurudurlar ve maaşlarını devlet öder. Batıda devlet okullarındakini devlet öderken, özel okullar öğretmen maaşlarını kendileri öder. Ancak özel okullar öğrenci başına yardım alırlar ve öğretmen maaşlarına kendi bütçelerinden verirler.
6. Mezhepler üstü yaklaşımla din dersi verilen ülkelerde, din dersleri ülkenin ya da bölgenin özelliğine göre, çoğunluğun mensup olduğu din ya da mezhep ağırlıklı olarak okutulur. Türkiye'de de böyledir.
7. Tüm ülkelerde, devlet okullarında verilen din eğitiminin dışında, yaygın eğitim çerçevesinde her seviyede dinî kurs, seminer vb. düzenleyerek veya okul açarak din eğitimi yapmak serbesttir. Bunların bir kısmına devlet yardımı da almaktadır.

Okul öncesi çocukların din eğitimi (3-5 Yaş) İngiltere'de okul öncesi dönemdeki çocukların devam edebileceği kurumlar daha ziyade özel bağımsız okullardır. Bu yaş aralığındaki çocuklar ya bağımsız bir anaokuluna, ya bir ilkokulun ana sınıfına ya da çocuk bakım okullarına (kreş) gidebilmektedirler. Bu okullara devam zorunlu değil-

dir, fakat bu alandaki okullaşma oranı % 90'nın üzerindedir. Bölge eğitim idareleri 1998 Okul Standartları Yasası'ndan önce sadece özel eğitime ihtiyacı olan 2-5 yaş grubu çocukların güvenliğini sağlamaktan sorumlu idi. Bazı eğitim idareleri ve okul yönetimleri ise güvenliğini sağlamanın ötesinde bazı tedbirler geliştirmişlerdi. 1998 yasası yerel otoritelere kendi bölgelerindeki okul öncesi eğitimini güvence altına alma konusunda yeni yasal sorumluluklar getirmiş, hükümet de, ailelerin isteğine bağlı olarak dört yaşındaki çocukların yarı zamanlı yahut tam gün kalabilecekleri mekânlar oluşturmayı garanti etmiştir. 2006 ve 2008 yılındaki düzenlemeler ise okul öncesi eğitimini tamamen yerel yönetimlerin sorumluluğuna bırakmıştır. Eylül 2000'de temel aşama (the foundation stage of education) adıyla bir eğitim aşaması geliştirilmiş, 3-5 yaş aralığını kapsayan bu dönem The Early Years of Foundation Stage (EYFS) olarak isimlendirilmiştir. Bu kapsamda dört yaşındaki çocuklar genel olarak ilkokulların hazırlık sınıflarına (Reception) devam ederler. Okul öncesi dönemde yasal olarak zorunlu bir din eğitimi uygulaması bulunmamaktadır. Ancak eğitim bakanlığı ve farklı sivil toplum kuruluşlarıncı hazırlanan ve okullara tavsiye niteliği arz eden 2004 Ulusal Çerçeve Programı okul öncesi dönemde çocukların kutsal kitap, zaman ve yerleri anlamaları, ibadet mekânlarını ziyaret etmeleri, dini metinlerde geçen hikâyeleri dinlemeleleri, bu kazanımlar doğrultusunda kendi duygu ve deneyimlerini yansıtmaları yönünde din eğitimi etkinliklerine katılmalarını tavsiye eder. Yine aynı müfredat çocuklara bir arada yaşama, ötekine saygı gösterme ve kutsallık hissinin gelişimine yönelik bir dizi örnekler sunar.

Sonuç olarak ülkemizde din eğitimi;

1. Devlet ve resmi tüm okullarda 4. Sınıfta yani 9-10-11 yaşlarında verilmeye başlanmaktadır. Bu yaş dilimi Avrupa ülkeleri ile kıyaslandığında oldukça geç bir yaştır. Din eğitimine anasınıfı seviyesinde başlanmalıdır.
2. Din dersi uygun olmayan okul sıralarında iş-

lenmektedir. Dini eğitim için okullarda uygun derslikler ve birimler olmalıdır. Öğrencilerin camilere götürülmesi, o mekanların sevdilmesi gerekmektedir.

3. Din dersini ilk olarak sınıf öğretmenleri vermektedir. Bu öğretmenlerin hepsi yeterli bilgi ve duyarlılığa sahip olmayabilir.
4. Din dersinin müfredatı yüce dinimizi anlamaya ve anlatmaya yeterli değildir. Her yaş seviyesi uygun müfredat belirlenip uygun metod ve yaklaşımlar kullanılmalıdır. Müfredat belirlenirken Batı alemine ters düşme kaygısı yaşanmamalıdır. Farzdan, sünnetten, emir ve yasaklardan taviz verilmemelidir. Cihad kavramına yer verilmelidir. Ders materyalleri, kitaplar hazırlanırken İslami hassasiyetlere dikkat edilmelidir.
5. Anaokullarındaki ve anasınıflarındaki değerler eğitimi konuları gerçek bir İslami eğitim değildir. Hatta tüm dinler için genel ahlak konularıdır.
6. Anaokulu seviyesinde dini eğitim veren özel okullar büyük illerde dahi birkaç tane olup ihtiyacı karşılamada okyanusta damla bile değildir. Bazı cemaatler merdiven altı mekanlarda ve şartlarda yapmaktadır. Bu durum yüce dinimiz İslam'ın büyüklüğüne yakışmamaktadır.

"Din dersinin müfredatı yüce dinimizi anlamaya ve anlatmaya yeterli değildir. Her yaş seviyesi uygun müfredat belirlenip uygun metod ve yaklaşımlar kullanılmalıdır. Müfredat belirlenirken Batı alemine ters düşme kaygısı yaşanmamalıdır."

İSLAM EĞİTİM FELSEFESİ İLKELERİ

İbrahim Halil ER - Eğitimci - Yazar

Dünyada geçerli olan eğitim felsefesinde "iyi vatandaş yetiştirme" ilkesi bulunmaktadır. Bu aslında eski Yunanistan'dan gelen bir alışkanlıktır. Ayrıca, Fransız İhtilalinin yaydığı milliyetçilik ilkesinin de bir sonucudur.

Bu felsefe aslında devletin yüceltildiği ve insanın devletin kulu olduğu çağdaş, modern çağın bir yaklaşımıdır. İyi vatandaş demek, Devlete iyi bir şekilde kul olmuş vatandaş demektir.

Peki İslam'ın karşı görüşü nedir?

İslam'ın karşı görüşü iyi insan yani "insanı kamil" yetiştirmektir. Eğitim felsefemize iyi insan yetiştirmeyi koymazsak, her iyi vatandaş iyi bir nükleer bomba yaparak ülkesine hizmet eder.

Ama iyi insan

İnsanların iyiliği için çaba gösterir. İslam eğitim felsefesinin kilometre taşından birisidir "insanı kamil"

İslam eğitim felsefesi fitrata uygun bir eğitim vermeyi amaçlar. İslam eğitim felsefesine göre her çocuk, birey ayrı bir fitrata, yeteneğe ve psikolojiye sahiptir. Bu nedenle herkese aynı eğitim verilmez. Aynı eğitim tekniği uygulanmaz. Kişiyeye uygun eğitim verilir. Kişiyeye uygun eğitim tekniği

uygulanır.

Demek ki ikinci önemli ilkemiz "Fitrata uygunluk" kavramıdır.

İnsan psikolojisi, ruhi ve kalbi durumu sabit değildir. İnsan, sürekli değişken bir haldedir.

Bir günü bir gününe hatta bir saati bir saatine uymaz. İnsanın bu değişken ve esnek durumu aslında eğitimci için büyük bir fırsatı barındırır.

Eğitimci insanın bu değişken yapısı sayesinde eğitimde ilerlemeyi sağlar. Yeni konulara geçmeye zemin hazırlamış olur. Psikolojik uygunluk ve değişkenlik sayesinde eğitimde bir dinamizm oluşur.

Eğitimin ahlaki boyutu da vardır.

Eğitimci için ahlaklı olması gerektiği gibi, eğitim görenin de ahlaklı olması gerekir. Ayrıca, eğitimin başına önce ahlakı koyar. Çünkü ahlakı yani edebi yani terbiyeyi kendisine şiar edinmemiş olan parlak beyinler gider nükleer bomba yapar. İnsanların iyiliği için değil yok olması için, ifsadı için mücadele eder.

"Ben güzel ahlakı tamamlamak için geldim" der nebi. O halde güzel ahlakı tamamlamak için biz de eğitimime onu koymalıyız. İlim öğrenilmeden

önce edep öğrenilmelidir. Edepten yoksun bir eğitim, başarısız bir eğitim olur. Saygının olmadığı bir ortamda eğitim olmaz. Öğrenci hocasını, hocası öğrencisini saydığı anda orada feyiz ve bereket olur...

Eğitimde verilen her bilgi bir faydaya binaen verilmelidir. Faydasız ilimden Allah'a sığınırım demıştır nebi. Bu da eğitimde verilecek bilginin talebeye faydası olup olmadığının düşünülmesi gerektiğini göstermektedir.

Sırf Avrupa istiyor diye çocukları kitap yüklü... merkeplere dönüştürmek ilim ve eğitim değildir.

Kişiyeye faydası olmayacak bilgilerin verilmesi zihnini yorar, zamanını kaybettirir. İlerde lazım olur diye bilgi öğretilmez. İlerde lazım olursa ilerde öğrenir. Önce acil, olmazsa olmazların öğrenmesi gerekir. Herkesin her şeyi bilmesi gerekmez. Herkesin her şeyi bildiği yerde ilim olmaz, saygı olmaz.

Kişiyeye faydası olmayacak bilgilerin verilmesi zihnini yorar, zamanını kaybettirir. İlerde lazım olur diye bilgi öğretilmez.

O halde temel dusturumuz "fayda" olmalıdır. Faydasız bilgileri çocuktan uzak tutmalıyız...

Eğitim de hedef ve amaçlar vardır islam eğitim felsefesinde...

Halbuki günümüz modern eğitimde eğitime başlayan öğrenciyeye bir amaç, hedef verilmez.

Çocuk neyi niçin okuduğunu bilmeden okur, okur...okur... Bunun sonu yoktur. En fazla verdikleri amaç, hedef "büyüyünce ne olacaksınız" kelimesinde gizlidir. Yani oku... meslek sahibi ol...

Halbuki eğitimin başına hedefi koymazsanız eğitimde yalpalanma olur. Bıkkınlık oluşur...

Ayrıca hedefi koyduğunuzda sadece hedefinize odaklanırsınız. Hedefiniz dışındaki konularda eğitim almazsınız. Bu da size hem zaman kazandırır ve hem de öğrenmenizi hızlandırmış olur.

Demek ki eğitimde hedef/gaye/amaç olmalıdır.

İslamda eğitim belli bir yaşla sınırlı değildir.

İslamda eğitim hayatımızın doğumundan ölümüne dek sürmektedir. Yani "beşikten mezara kadar" düsturu egemendir. Bu da eğitimin okulla da sınırlı kalmadığını göstermektedir. Ayrıca eğitimin belli bir yaşla da sınırlı olmadığını göstermektedir.

Eğitim, her yaşta ve öğrenci ile öğretmenin olduğu her ortamda olur. Eğitim için sadece iki unsur yeterli: "öğretmen ve öğrenci"

Böylece hayatımızın ölümüne kadarki süreçte sürekli eğitim görürüz.

Hatta bazen roller değişir. Öğrenci iken öğreten, öğreten iken öğrenci olabiliriz. Öğrenme ve öğretme iç içe girebilir. Tekrarlarsak eğitim için

1. Yaş sınırı yok...

2. Ölüme kadar süren bir yolculuk

3. Her an yeni bir şeyler öğrenme arayışında bulunuruz.

4. Her zaman bildiklerimizi bilmeyene öğretme sorumluluğuna sahibiz. Ayrıca öğretme/öğren yükümlülüğünü de tüm topluma yüklemiş oluruz.

LİSELERİN ZORUNLU HALE GELMESİNE ELEŞTİRİ

Ben bir eğitimci olarak bu iktidarın eğitim alanında yaptığı en büyük yanlışlığın liselerin zorunlu hale getirilmesi olduğunu düşünüyor.

Liselerin zorunlu hale gelmesi süreci tabiki iyi tartışılmadı. Olay imam hatip parantezine sıkıştırıldı. Karşı olanlar imamhatipten dolayı karşı olurken, savunanlar da aynı düşünceden dolayı savundular. Bu yanlıştı. Eğitim açısından kötü sonuçlara gebe idi.

İmam Hatipleri serbest bırakmak yeterli olacaktı. Lise eğitimi almak isteyenler devam edecek, almak istemeyenler ise başka işlere yönelecekti.

Fakat devletimiz ceberrüt bir yaklaşımla insanları zorlamaya başladı. Artık öyle bir hale geldi ki çöpçü olmak için bile lise mezun olmak gerekeceği için ve de zorunlu olduğu için herkes okumaya başladı.

Liselerin zorunlu olmasının en önemli sonucu bu ülkenin üç beş kuruşunun boş bir eğitim işine

İSLAM EĞİTİM FELSEFESİ İLKELERİ

harcanmasıydı. Çünkü her okul büyük bir masraf olduğu gibi, eğitim maliyetini karşılamak da çok büyük bir yükü. Eğitim işi büyük para demektir.

Normal şartlarda eğitim ve ilim hayatına devam etmeyecek olan insanlara liseyi dayatmak tam bir emperyalist projedir. Hem para, hem zaman ve hem insan kaybıdır.

Lise eğitimi insana ne katar?

HİÇ BİR ŞEY

Sadece üniversiteye gitmek isteyen bir basamaktır. Böyle bir hedefi olmayanı neden zorluyoruz.

Bugün okullar tıka basa dolu olduğundan kaliteli eğitim almak da imkansız hale gelmiş bulunmaktadır. Okullar çift vardiya çalışmak zorunda olduğundan sabahları 7'de derse başlayan çocuklar 6'da kalkmak ve yola çıkmak zorundadırlar. Bu da hem çocukların iyi uyumamaları ve hem de soğuk günlerde sabahın ayazına ve soğuğuna maruz kalmaları demektir. Öğlen vardiyası da 7'de bittiğinden akşamın karanlığında çocuklar eve gelmektedir. Bu mu sağlıklı eğitim!

Şu liseleri zorunlu olmaktan çıkaralım. Böylece hem devletimizin birçok parası israf edilmiş olmaktan kurtulsun ve hem de ilim öğrenmek, üniversiteye gitmek isteyen kitle daha iyi koşullarda eğitim alsın. Liselere yapacağım masraflarla bölgelerde fabrikalar kursak ve bu gençler burada çalışsa aileleri ve kendileri daha mutlu olur. Ayrıca liselerin 4 yıl olmasının da hiç bir mantığı yok. 2 yıldan fazlası israf.

Bu konuda daha önceleri çeşitli yazılar yazmıştım. Bu yazılarımızın temel ekseni zorunlu eğitimin bu kadar uzun süreli olmasının sakıncalarıydı. Çünkü eğitimde hedefler olmalıdır. Yani bu hedefler istatistiksel olarak lise ve üniversite mezunlarının sayısını artırmak değil (çünkü şu anda yapılan budur. Günümüzde gelişmişliğin ölçütlerinden birisi de bir ülkedeki lise ve üniversite mezunları sayısı ile ölçülmektedir. Bu nedenle iktidarlar kağıt üzerinde bu sayıyı çoğaltmaya çalışırlar.) nitelikli yetişmiş insanlar olmalıdır.

Eğitimin üst seviyesi herkese değil belli bir elit kesime verilir. (Buradaki elitten kastımız, ilme ve okumaya meraklı sınırlı sayıdaki insanlardır. Yoksa belli bir sınıf veya zümre değildir.) Devlet imkanları gerçekten ilme yeteneği olan ve araştırmayı seven bu kişilere sunulur. Bu insanlar iyi yetiştiğinden geleceğin bilim-ilim adamları, siyasetçiler, düşünürler ve yazarlar yetişmiş olur. Ya da bu şekilde olan insan sayısı arttığı gibi kalitesi de yükselmiş olur. Bu insanlara her türlü araştırma ve geliştirme imkanı da sunulmuş olur.

Böylece tüm toplumu ileride hiçbir işlerine yaramayacak bir eğitimden geçirip, kaynakları israf etmek yerine seçici davranılmış olunur.

Peki toplumun geri kalanı ne olacak?

Geri kalan insanlar da tabi ki çağdaş eğitimden nasiplerini alacaklardır. Ama onlara verilen eğitim teorik değil, pratik ve işlerine yarayacağı bir eğitim olacaktır. Öncelikle her birey temel eğitimden geçecek, daha üst düzey eğitim bu alanda yetenekli olanlara hasredilecek, diğerleri ise ihtiyaç duyulan diğer teknik branşlarda ve işlerde çalıştırılmak üzere yetiştirileceklerdir. Yani bir anlamda sanat/meslek ve teknik okullar oluşturulmuş olacaktır. Fakat bu eğitimler teoride değil bizzat uygulamalı verilmelidir.

Görüldüğü gibi, toplumu dönüştürecek olan en önemli unsur eğitim iken maalesef ülkemizde eğitim ideolojik kaygılar nedeniyle yaz/boz tahtasına dönüşmüştür. On iki yıl aynı iktidar ülkeyi yönettiği halde en çok değişen bakanlık milli eğitim bakanlığı olmuştur. Bu da eğitimde ciddi bir plan/hedef ve misyonun olmadığı tamamen gündeme dönük/popülist ve günü kurtarma politikası olduğunu göstermektedir.

Temennimiz bu tür yazıların ilgililer tarafından dikkate alınması ve en kısa zamanda eğitim ile ilgili ciddi hedef ve misyon çalışmalarının yapılmasıdır. Ama bunun yolu zorunlu eğitimden liseleri çıkarmakla başlamalıdır...

Sağlık ve huzur sizi bekliyor...

Ekonomik, Huzurlu ve Sağlıklı Tatilin Adresi...

Kaplıca Mevkii Kozaklı/Nevşehir

Tel: 0 (384) 471 22 44

Fax: 0 (384) 471 22 44

www.divaisib.com

“Bir gün müdür olursam ...”

Murat ÖZTÜRK - Eğitimci

Milli Eğitim Bakanlığı'na bağlı kurumlarımıza, yeniden ve ilk defa müdür atamaları 2015 yılına girmeden hemen önce gerçekleşti. Bu yazıda, atama usulüyle ilgili yapılan tartışmalara ve gündeme gelen itirazlara girmeksizin, yapılan görevlendirmelerin olumlu bazı sonuçlarına değinmek istiyorum.

“Tebdil-i mekanda ferahlık vardır” demiş atalarımız. Bu minvalde kısa süre önce gerçekleştirilen yönetici atamalarını değerlendirecek olursak; yaptığımız gözlemler sonucunda edindiğimiz izlenimler şu yöndedir:

Okula, daha önceden tanınmayan bir öğretmenin okul müdürü olarak görevlendirilmesinin yapılması, hemen hemen herkeste bir tedirginlik oluşturmuştur. Ancak hem görevlendirilen

müdür hem de öğretmenler kısa zaman içinde birbirlerine alışmışlardır.

Müdür, okulda yapılması gerekenleri dışarıdan bir gözlemci olarak daha iyi analiz edebilmiş, hele ki yapılan toplantılarda öğretmenlerin talep ve şikayetlerini alabilen müdürler bu konuda birkaç adım önde başlamışlardır.

Taze kan gelmiş ve yeni müdür “Bismillah!” diyerek işe koyulmuştur. Yeni atanan ya da eskiden aynı kurumda bulunup müdür olarak kurumuna görevlendirilenler de, daha önce başka bir kurumda idareci olanlar da aynı doğrultuda çalışmalar gerçekleştirmişlerdir.

Şuan okullarımızdaki müdürler hep, bir yenilik gerçekleştirme ve eksikliklerin giderilmesi hususunda canla başla çalışmaktadırlar.

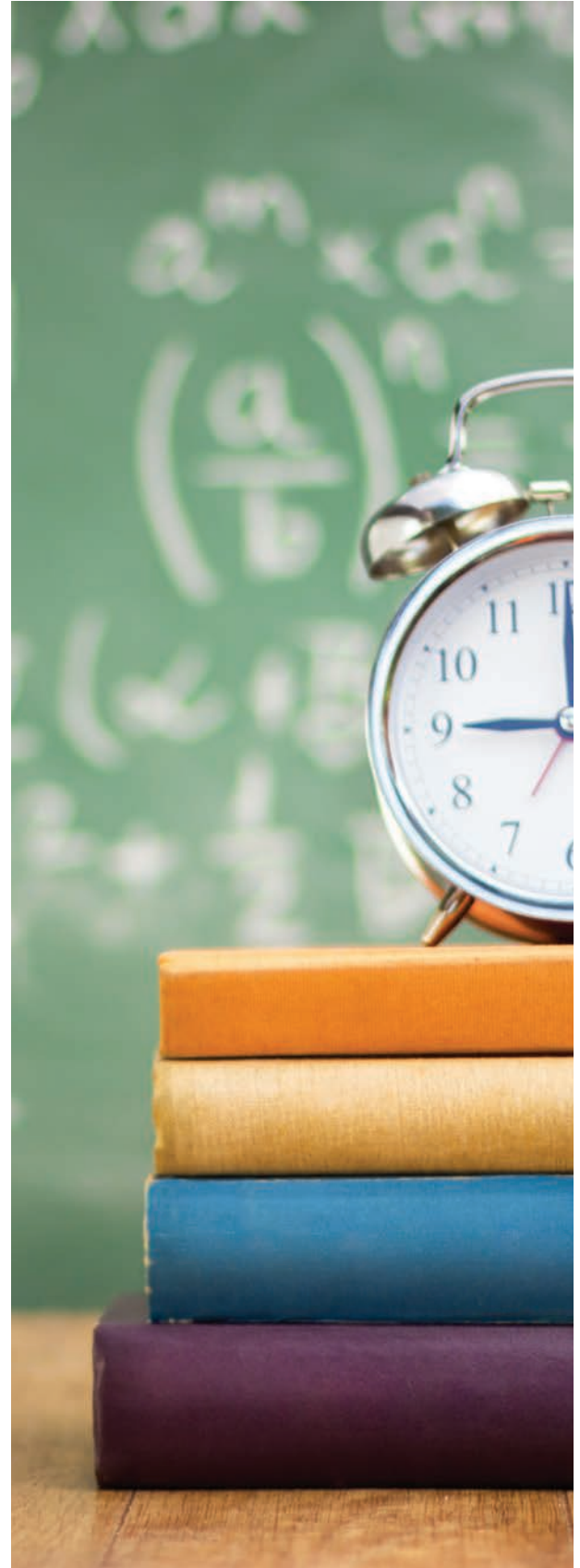
Bu görevlendirmelerden önce gayretler yok muydu? Elbette ki vardı. Daha önceki idareciler ideali olan kişiler değiller miydi? Tabiki idealleri, yapmak istedikleri vardı. Birçoğu gerçekleşti, bir kısmı zamana yayılmak durumunda kaldı. Müdürümüz, yaptıklarını bir noktada yeterli görmek sürecine kapıldı. Bu tehlikeli düşünce, gerçekleştirilen görevlendirmelerle bertaraf edilmeye çalışılmıştır. Daha önce A okulunda müdür olan öğretmenimiz, şimdi B okulunda kendi eksikliklerini de gözlemleme ve hissetme fırsatı yakalamıştır.

"Artık okullarımızda
"İdeal"i olan müdürler
boy göstermekte, yapılan
çalışmalar eskiye oranla ister
istememez dikkat çekmektedir.
Bu durum doğal olarak,
okuldaki eğitim iklimini
olumlu yönde geliştirmekte,
veli memnuniyetini
ve öğrenci başarısını
arttırmakta pozitif etkisi
olmaktadır."

"Bir gün müdür olursam..." diye kendine sözler veren bir öğretmenimizin, bu hususta kendini ve eğitim yönetimi adına tasarılarını gerçekleştirme fırsatı doğmuştur.

Artık okullarımızda "İdeal"i olan müdürler boy göstermekte, yapılan çalışmalar eskiye oranla ister istemez dikkat çekmektedir. Bu durum doğal olarak, okuldaki eğitim iklimini olumlu yönde geliştirmekte, veli memnuniyetini ve öğrenci başarısını arttırmakta pozitif etkisi olmaktadır.

Tüm idareci olan öğretmenlerimize, heyecanla yürüttükleri kutlu görevde başarılar diliyorum. Bu heyecanın artarak devam etmesi dileklerimiz her daim var olacaktır.

Erbakan Hoca

Bilal SÜRGEÇ - Eğitimci

■ Taşıdığı Ruh

Prof. Dr. Necmeddin ERBAKAN'ın hayatı, Çanakkale Savaşı, bu savaştan önce ve bu savaştan sonra milletimizin gerçekleştirdiği bütün mücadelelerde; Türkiye'nin Kurtuluş Savaşını, Sakarya, Dumlupınar mücadelelerini, Şanlıurfa, Gaziantep ve Kahramanmaraş savunma savaşlarını gerçekleştirenlerin, şehitlerin-gazilerin ideallerini; Türkiye'nin kalkınıp ayağa kalkmasında, manevi şekillenmesinde, sürdüren ruhu taşıyanların elinde şekillenmiştir. O devrin önderleri arasında Sakarya'yı, Fetih marşını yazan kişiler de vardı..

1930'lu yıllarda Türkiye okullarında ders veren öğretmenler, Trablusgarp harbiyle başlayan Balkan ve Birinci Dünya Harbi ile devam eden, İstiklal savaşı ile son eren bir devrin şahitleridir. Onlar, vatansever, milletin varlık ve bekası üzerine titreyen, ülkesinin bağımsız yaşayabilmesi için kalkınmasını şart gören bir inancın sahipleriydi.

İkinci Dünya harbine ülkemiz, katılmamasına rağmen, maddi gücün, savaşta teknolojinin oynadığı rolü gördü. O teknolojiye sahip olmadan, imparatorluk varisi bir gücün hürriyetini ve istiklalini kolay koruyamayacağını açık ve net bir şekilde anlamıştı.

Batıyı tanıma gayretleri bu dönemde de kendini göstermişti. Erbakan Hoca işte bu dönemin neslidir.

O, İstanbul Teknik Üniversitesi Makine Fakültesi'nden 1948 yılında mezun oldu. Aynı yıl "Motorlar Kürsüsü"nde asistan oldu (1948-1951). Bu süreçte öğretim üyesi olarak Prof. Dr. Selim PALAVAN'la beraber motor dersi verdi. Üniversite tarafından 1951'de gönderildiği Almanya'da RWTH Aachen'de (Aachen Teknik Üniversitesi) doktorasını yaptı. Klockner Humboldt Deutz AG motor fabrikasına davet edildi. Alman ordusu için araştırma yapan DVL Araştırma Merkezi'nde Prof. Dr. Schmidt ile ça-

lışmalar yaptı ve Alman üniversitelerinde dok-torasını verdi. 1953'te doçentlik sınavını vermek üzere Türkiye'ye döndü. 1954'te, 27 yaşınday-ken İTÜ'de doçent oldu. Araştırmalar yapmak üzere altı aylığına tekrar Almanya'nın Deutz fabrikalarına gitti. Mayıs 1954-Ekim 1955 ara-sında askerlik yaptı. Tekrar üniversiteye döndü. 1956-1963 arasında 200 ortaklı ilk yerli motoru üretecek olan Gümüş Motor'u kurdu ve motor üretimini gerçekleştirdi. 1965'te profesör ünva-nını aldı.

Hocamız, savaştan hemen sonra Almanya'da akademik çalışmalarını yapması, yanıp yıkılmış bir ülkenin küllerinden yeniden nasıl doğduğunu görmesi, devrin idarecilerinin dikkatini çekmiştir

Hocamız, savaştan hemen sonra Almanya'da aka-demik çalışmalarını yapması, yanıp yıkılmış bir ülkenin küllerinden yeniden nasıl doğduğunu görmesi, devrin idarecilerinin dikkatini çekmiş-tir. Dönüşte Başbakan Menderes ile görüşmesi, ona Almanya'nın sıçrama yapmasından ülkenin nasıl kalkınacağını anlatması, sanayileşme konu-sunda ona bilgi sunması 1950'li yıllarda Demok-rat Parti iktidarının kalkınma hamlelerine tesir etmiştir.

■ Menderes'in İdamını Önlemeye Çalıştı

Erbakan'ın gayrimeşru askeri darbeye karşı Menderes'e ve milli iradeye verdiği destek, Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ'ın açıklamalarıyla gözler önüne seriliyor.

Katıldığı bir TV programında 1960 darbesine yö-nelik değerlendirmelerde bulunan Prof. Dr. Ümit ÖZDAĞ, ihtilalin tüm etkisiyle hissedildiğı bir dönemde, bazı genç ve cesur darbe karşıtlarının Başbakan Menderes'in idamını engellemeye yö-nelik takdire şayan çalışmalarını anlatıyor.

Aynı zamanda 1960 darbesi sonrasında Milli Birlik Komitesi'nden tasfiye edilen subaylardan Muzafer ÖZDAĞ'ın oğlu olan siyaset bilimci Prof. Dr. ÖZDAĞ yakın tarihimize ışık tutan bu önemli hadiseyi "İşte böyle bir ortamda genç bir akade-misyen olan Necmettin ERBAKAN ve genç bir işa-damı olan İdris YAMANTÜRK, (Gür-İş Holding'in kurucusu ve Yönetim Kurulu Başkanı) iki kez Harp Okulu'nda okul komutanı Kurmay Albay Talat AYDEMİR'i ziyaret ederek, Yassıada'da yar-gılanmakta olan Adnan MENDERES'i idam edil-memesi için girişimlerde bulundu." şeklinde ak-tarıyor.

Prof. ÖZDAĞ kamuoyuyla paylaştığı bu çok önemli bilginin ayrıntılarına ise řu sözlerle değiniyor: "ERBAKAN ve YAMANTÜRK Harp Okulu'nu ilk ziyaretlerinde Talat AYDEMİR, ikili ile yaptığı toplantıya bir grup subayı da davet etti ve ERBAKAN'ı birlikte dinledi. İkinci ziyaret son-rasında ise ERBAKAN ve YAMANTÜRK ile özel görüşen Kurmay Albay AYDEMİR, daha sonra ikiliyi jeepe ile Kızılay'a kadar götürdü ve orada bırakarak yola devam etti."

■ Yerli Otomobili Üretebiliriz

27 Mayıs yapıldığında Milli Güvenlik Kurulu toplantısında Türkiye'nin otomobil üretip üre-temeyeceğı sorulur. Zaman gazetesinde Taha KIVANÇ'ın Prof. Dr. Cemil KOÇAK'tan naklettiğı aşağıda verilen bilgiler Türkiye için ibretlik bir olaydır:

"ERBAKAN 4 Mart 1961 tarihli Bakanlar Kuru-lu (BK) toplantısına katılmış. O zaman İstanbul Teknik Üniversitesi (İTÜ) motorlar kürsüsünde doçent... Toplantıya iki Milli Birlik Komitesi üyesi de meraktan girmiş. Sıtkı ULAY ile Sami KÜÇÜK... O sırada 30'lu yaşlarını sürdüren genç ERBAKAN, karşısındakilere, önce ülke sanayinin genel duru-muna dair görüşlerini anlatmış, sonra da otomo-bil üretimi projesini aktarmış...

O yıllarda Türkiye'ye otomobil ithali yasak, tra-fikteki araçlar bedelsiz ithalat yoluyla sokulan-

lar... Ancak gümrük kapılarının daha fazla kapalı tutulamayacağını askerler de görüyor. Dövizin kıt olduğu ortamda yabancı markalar yerine yerli üretimin mi daha makul olabileceği üzerinde kafa yoruluyor.

BK toplantısı sabah 09.45'te başlıyor ve iki saat sürüyor. Sunumunda, ERBAKAN, 'araştırma-geliştirme' alanına önem verilmesini, ithalattan sanayi için fon ayrılmasını, ülkede üretilebilen makinelerin ithalatının kısıtlanmasını, üniversite-sanayi işbirliğini ve tavsiyelerinin yasalarla takviye edilmesini savunuyor. Bakanlara tavsiyesi şu: "Bizim memleketimizde önce demir-çelik sanayii kurulmalı, ondan sonra makine tezgâhları kurulmalı ve sonra da imalât yapacak fabrikalar tesis edilmelidir." Tezini savunurken ABD ve İsrail dahil başka ülkelerden örnekler de verdiği görülüyor ERBAKAN'ın... O sırada Türkiye ile aynı milli gelire sahip Brezilya'nın kendi otomobilini üretmeye başladığını birkaç kez tekrarlıyor. (Brezilya bugün kendi uçağını da üretiyor.) Brezilya 1960'larda yılda 120 bin otomobil üretmekte-

dir. O zaman söylediklerini bugün okurken hiç yabancılık çekmiyoruz: "Bugün Türkiye'de 300 bin sanat okulu mezunu, mühendis, teknisyen ve sanatkâr vardır; bunların yüzde 5'i sanayi sahasında, yüzde 95'i başka sahalarda çalışmakta, çeşitli yerlerde kâtiplik, biletçilik yapmaktadır." diyor meselâ...

'Devletin önderliğinde yapılmasını' arzuladığı proje aslında basit: "İlk senelerde otomobil imalatında kullanılacak malzemenin yarısını Türk malı olarak imal etmek mümkündür. Otomobil için yeni bir yatırım yapılmasına da lüzum yoktur; bu hususta lüzumlu fabrikalar mevcuttur. Bunlar bugün yüzde 10 kapasite ile çalışmaktadırlar. (...) Böyle bir imalât belki montaj fabrikalarından da istifade edildiği takdirde ufak yatırımlarla tahakkuk ettirilebilir."

Soru-cevap faslına geçildiğinde herkes eteğindeki taşı döküyor. Kemal KURDAŞ "Biz geri kalmış bir memleketiz, yapamayız!" itirazını "Zaten Brezilya bir deli tarafından idare ediliyor!" noktasına kadar vardırırmış... Mehmet BAYDUR gibi

"Çimento ve şeker fabrikaları kurduk da ne oldu? Bunlar bugün yük, memlekete hayır değil, felâket getiriyor." diyen de çıkmış...'Devrim' otomobiliyle ilgili ilk toplantının ERBAKAN'ın katıldığı BK'dan sadece üç ay sonra yapıldığını öğreniyoruz... Yolu ederken kendisini 15 gün sonra yeniden çağıraraklarını söylemiş bakanlar; ama aynı konuda başka toplantılar da yaptıkları, o toplantılarda ERBAKAN'ın adı da geçtiği halde kendisini bir daha çağırmamışlar... ERBAKAN 85 yaşında vefat etti, biz hâlâ kendi otomobilimizi yapamıyoruz... (http://www.zaman.com.tr/taha-kivanc/erbakan-ve-otomobil-maceramiz_1100655.html)

■ Ve Siyaset

ERBAKAN Hocanın çilesi burada başlıyor. O ülkenin nasıl kalkınacağını, neden kalkınması gerektiğini, bunu kimlerin engellediğini yaşadığı olaylarla görüyor. Bu soru sonraki yıllarda kendilerine sık sık soruldu.

Devlet eli ile fabrika kurulması engellenen Hoca, üstadının desteği ile Gümüş Motoru kurmuş Türkiye'nin sanayileşmesini istemeyenler, bu fabrikayı kapattırmak için ellerinden gelen her şeyi yapmışlardır. Odalar birliğine başkan olan ERBAKAN Hoca, Anadolu sanayicisini uyandırmış Masonlar polis gücü ile onu oradan da uzaklaştırmışlardır. Konya'dan 1969 yılında bağımsız milletvekili seçilen Hoca, Milli Nizam Partisi'ni kurmuştur. Milli Nizam Partisi uzun istişareler sonucunda kurulmuştur. Bu partinin temellerinin atıldığı yerlerden biri DSİ Elazığ bölge müdürlüğüdür. Burada Recai KUTAN, Fehim ADAK ve Korkut ÖZAL çalışmaktadır. Keban, Karakaya, Atatürk, Birecik ve Karkamış barajlarının temelleri burada atılmıştır. GAP temelleri burada çizilmiştir. Merkep sırtında Anadolu'nun kalkınması için karış karış dolaşmıştır.

ERBAKAN Hoca da 1969 ve 1970'li yılların başında Anadolu'yu adım adım dolaşarak konferanslar vermeye başlamıştır. Lisenin dahi bulunmadığı güneydoğunun ilçelerinde bugün GAP'la sağlanan hizmetlerin yapılacağını, bu bölgenin kalkı-

nacağını, teknik okulların açılacağını anlatmıştır. O zamanlar bazıları için hayal gibi görülen bu konuşmalar MSP'nin iktidarıyla gerçek olmuştur.

12 Mart müdahalesi, tamamen bir Amerikan projesi olan bu müdahale, ABD'nin istekleri sonucu yaptıkları ilk eylem Milli Nizam Partisi'ni kapatmak olmuştur. 12 Mart müdahalesinin ilk icraatı tamamen sağlık alanında, morfin üretiminde kullanılan Türkiye'deki haşhaş ekimini yasaklamaktır.

Buna karşı 1974'te kurulan MSP-CHP ortak hükümetinin ilk icraatı ise haşhaş yasağını kaldırmak, Kıbrıs Barış hareketini gerçekleştirmek olmuştur. 1970'lerde Anadolu insanı sanayileşmenin ne olduğunu duymaya başlamıştır. 12 Eylül hareketi Hoca'yı siyaseten yasaklamıştır. Hâlbuki Türkiye'yi 12 Eylül'e götüren nedenler arasında ERBAKAN Hocanın bir iğne ucu kadar dahli yoktur.

Bir tarihi olayın haklılığı üzerinden yıllar geçtikçe daha net anlaşılıyor. 1978-80 arasında yayınlanan gazete arşivlerini bir inceleyin. 12 Eylül'den hemen önce Türkiye kamplara bölünmekte, günde 20 kişi hayatını kaybetmekte, DEMİREL'le ECEVİT, karşılaştıkları cenazelerde bile konuşmamaktadır. ECEVİT ve TÜRKEŞ birbirine düşman, CHP-AP veya CHP-MHP ortak hükümeti o yıllarda kimsenin aklının ucundan bile geçemezken. ERBAKAN Hoca herkesle barışıktır. Ülke için TBMM'de herkesle işbirliğine hazırды.

O bu toprakların insanıydı. O milletin adamıydı. O iyiye güzele bir misaldir. Bunun yanında iyi bir öğretmendir. Konusuna tanımla başlayıp önsöz ve son sözüne kadar bir bütünlük içinde yılmadan aktaran bir eğitimci...

■ Konusuna tanımla başlayıp
önsöz ve son sözüne kadar
bir bütünlük içinde yılmadan
aktaran bir eğitimci... ■

MEDYA, ASOSYAL MEDYA VE BUNALIMLI TOPLUMLAR

Nizamettin KARS - Eğitimci

Teknolojideki baş döndürücü gelişmeler hızla ilerlemeye devam ediyor. Bilişim teknolojilerindeki gelişmeler birbirini izleyerek bir köy kadar küçülen dünyamızı iletişim imkânlarıyla daha da genişletmiştir. Küreselleşmeye koşut bir dijitalleşme süreci, bizi sonunda her şeyin eriyerek sanallıkla ifade edildiği bir dünyayla yüz yüze getirdi. Yepyeni bir iletişim ortamı olan internet de bu sanal dünyanın efendisi olmuştur.

Seksenli yılların başını o dönem genç olanlar hatırlar. Omzunda çift kasetçalarlı teyplerle dolaşan insan manzaraları gözümüzde canlanır. Sonlarına doğru ise kemerine takılı wolkman, başında büyük bir kulaklıkla sokakta, otobüslerde müziğin ritmine kafa sallayarak ayak uyduran genç bir kitle dönemi yaşadık. Tetrisler, atariler derken

günümüz android dünyasına geldik. 1994 yılında kilobit bağlantılarla, 56k çevirmeli bağlantılarla internete girerken sanal dünyada kaybolacağımız hiç aklımıza gelmemişti. Günümüzde internet bir iletişim aracı olmanın ötesinde bir toplumsal mekan halini almıştır. Daha önce tarihte hiç tanık olunmamış tarzda “yeni tür ilişkileri” ve bu ilişkiler sonucu ortaya çıkan sanal yaşam tarzlarını, sanal düşünce sistemlerini ve organizasyonları ortaya çıkarmıştır internet.

TÜİK verilerine göre 2014 yılında kullanıcılarının %78’i interneti sosyal medya için kullanmış. Her geçen gün kullanıcı artan sosyal medya yaşı, çocuk çocuk demeden pek çok beyni bağımlı hale getiriyor. Adı sosyal olan ancak, aslında gençlerin asosyal bir karaktere sahip olmasına neden olan

sanal alemler geleceğimizi tehdit ediyor. Çocukları ve gençleri ahlaki erozyonla karşı karşıya bırakarak ahlakî bunalıma neden oluyor.

Sosyal paylaşım siteleri pek çok yabancı sözcüğün (blog, pokes, gifts vb.) kullanılarak dilimize yerleşmesine de neden olmuştur. e-posta, anında mesajlaşma programları ve yazı yazılan platformlarda aynı anda bir çok kişinin birlikte haberleşebiliyor, düşüncelerini paylaşabiliyor ya da sohbet edebiliyor olması kullanılan dili farklılaştırmış, Türkçe zarar görmüştür. Alfabe de olmayan harfleri mevcut harflerin yerine kullanmak (v yerine w, k yerine q), bazı harfleri kelimededen atmak (geliyorum yerine geliom), benzer sesli harfleri birbirinin yerine kullanmak (seviyorum yerine sefiom, canım yerine janem), cümleyi yarı Türkçe yarı başka bir dil ile kurmak (okeydir abi ben olayı finişledim geliyorum) gibi sanal alemin icadı farklı bir dil ortaya çıkmıştır.

Ülkemizde internet kullanma oranı Tüik verilerine göre 2014 yılında 16 -74 yaş gurubunda %53 olarak görülüyor. Türkiye'nin internet popülasyonunun %30'u Twitter kullanıyor. Bu oran ne yazık ki ülkemizi twitterde dünya birincisi yapıyor. İnternet kullanıcılarının %94'ü facebook kullanıcısı. Facebookta ülkemiz dünya üçüncüsü. Günlük 21 milyon kişi facebook'a en az bir kere giriyor. Mobil aylık kullanıcı sayısı ise geçen yıla oranla %26 artmış durumda. Bu artışta Türkiye'de bir yılda satılan 9 milyon akıllı telefonun etkisinin olduğu görülüyor.

Otobüste, metroda hatta yolda yürürken elinki akıllı telefonla twitt atan ve ya candy crush oynayan insan manzaraları olağan hale gelmiş durumda. "Sanal Dünya" öylesine abartılmış durumdaki uykusuzluk gibi rahatsızlıkları gidermek adına İ doser gibi programlarla ses dalgaları beyne gönderilerek beyinler uyuşturuluyor. İnternet, android oyunlar ve sosyal paylaşım sitelerinin bir eğlence olmaktan çıkıp birer bağımlılık maddesine dönüştüğünü görmek zorundayız.

Yüz yüze konuşmayan eşlerin sanal arkadaşlık sitelerini kullanarak birbirleriyle iletişime geçtiği garip bir ülkeyiz biz. Sanal arkadaşlık sitelerinden edinilen arkadaşlıkları fiziki arkadaşlıklara dönüştürmek için evini terk edip mağduriyetler yaşayan genç kızlar ülkesiyiz biz. Sanal aldatmalar, gerçeğe dönüşünce boşanan eşlerde dünya birincisi olan bir ülkeyiz biz.

İspanyol diktatör General Francisco Franco'ya sormuşlar: "Ülkenin durumu fena. Ekonomi felaket, halk perişan! Herkes adaletsizlikten şikayet ediyor ama, hiç kimse tepki göstermiyor! Bunu nasıl başarıyorsun?" Ünlü diktatör şöyle cevap vermiş: "Bunu 3 F ile sağlıyorum; Franko, Futbol ve Fiesta ile. Onları yüz binlik beşiklerde uyutuyorum!"

Günümüzde insanlar uyuşturulmak için yüz binlik stadyumlara doldurulmuyor. Franco'nun uyuşturucu etkisi yapan 3 F si ise 3 T ye dönüşmüştür. Televizyon, Tablet ve Telefon...

Otobüste, metroda hatta yolda yürürken elinki akıllı telefonla twitt atan ve ya candy crush oynayan insan manzaraları olağan hale gelmiş durumda. "Sanal Dünya" öylesine abartılmış durumdaki uykusuzluk gibi rahatsızlıkları gidermek adına İ doser gibi programlarla ses dalgaları beyne gönderilerek beyinler uyuşturuluyor.

SUÇU ÖĞRETEN VE YANLIŞA İTEN SEBEPLER ORTADAN KALDIRILMALIDIR

Abdullah İKİNCİ- Eğitimi

Mersin'in Tarsus ilçesinde meydana gelen Özgecan ARSLAN cinayeti ile ilgili son günlerde çokça yazıldı ve çizildi. Genelde idam geri gelsin denildi. Elbette suçlular için caydırıcı cezalar konulmalıdır. Ancak önce suça iten sebepler araştırılıp bunlar ortadan kaldırılmalıdır.

Özgecan cinayetinde katilleri bu suça iten, özendiren ve onlara öğreten sebepler vardır. Bunların başında ailenin bozulması, çarpık ilişkiler ve şiddet içeren programlar, dizi ve filmler gelmektedir. Özgecan cinayetinde sorumlu katillere en ağır ceza verilmesi gerekirken bu cinayetin benzerini

film ve dizi senaryolarında katilliği öğretenler de cezalandırılmalıdır. Bugün geline nokta tedbirler alınmazsa bu cinayet ve yaşanan menfur olay ne ilk ve ne de son olacaktır.

"Diziler Toplumsal kodlarımızı değiştiriyor."

Televizyon dizi yapımcıları sadece reyting kaygısı ve para kazanma arzusuyla dizileri çekmiyorlar. Hiç şüphesiz bunların ifsad gayesi de var.

Televizyon dizi yapımcıları sadece reyting kaygısı ve para kazanma arzusuyla dizileri çekmiyorlar. Hiç şüphesiz bunların ifsad gayesi de var. Televizyon dizilerinin birçoğunda işlenen ortak tema toplum değerleriyle taban tabana zıt konular içeriyor. Televizyonlarda izletilen dizi- film ve bir kısım programların ekseriyetinde ahlaki değerlerimiz hiçe sayılıyor. Yeğen yengesine, komşu adam komşusuna, evli kadın bir başka erkeğe özendirilmekte, ar, ahlak ve namus gibi kutsal mefhumlarımızla adeta alay edilmektedir. Film ve dizilerde içki, kumar, uyuşturucu özendirilmekte, şiddete dayalı ölümler ve ahlaksızlık sergilenmektedir. Böylece hem kültürümüz hem ahlakımız ve bizi biz yapan değerlerimiz bir bir elimizden çıkıyor, özellikle gençler yanlış ve şiddete itiliyor. Bu durum toplumsal barışı ve dokuyu zedeliyor. Televizyonlarda okulda verilen değerler eğitime tamamıyla zıt bir görüntü sergileniyor. Bir dizide, bir eserde, bir yapıtta olması gereken en önemli unsurlardan sanat, felsefe ve estetik, bugün adı geçen dizilerde yoktur. Yapılan dizilerde toplumun kültürel dinamiklerine dinamit konulduğu gibi geleceğimizi emanet edeceğimiz gençlerimiz yanlış yönlendirilmekte, düne kadar kutsal gördüğümüz değerler ayaklar altına alınmaktadır.

Fırtına-gerginlik dönemi diye adlandırılan ergenlik çağının içerisinde bulunan gençler için şiddetin egemen olduğu, çalışarak hayatı kazanmak yerine kısa yoldan köşeyi dönmenin konu edildiği diziler var. Nitekim Gazi Üniversitesi'nde bir kardeşimiz hazırladığı yüksek lisans tezinde ele alınan bir dizinin 55 bölümünün faaliyet raporunda şu rakamlar ortaya çıkmıştır: 411 cinayet, 152 yaralama, 137 saldırı, 147 dayak, 155 tokat, 175 kavga, 110 işkence, 3 tecavüz, 191 taciz, 145 silahlı çatışma, 226... çıkmıştır." Yine başka bir araştırmada bir çocuğun 12 yaşına kadar 13 bin 400 ölüm dahil 101 bin şiddet olayını televizyonda izlediği ortaya konmuştur.

"Film ve Diziler Aile Yapımızı Yıkıyor."

Bireye ve topluma sağladığı önemli yararlarla toplumun ve bireyin vazgeçilmez ögesi olan aile, evlerimizin başköşesine oturan televizyondaki bu yayınlar yüzünden özellikle milli ve manevi değerlerden yoksun bazı dizi filmlerle dejene olmaktadır. Medyadaki bazı dizilerin olumsuz etkisiyle aile kurmak ve çocuk sahibi olmak toplumdaki eski değerini yitirmektedir. Evlenmemek, nikâhsız aşk birlikteliği yaşamak kabul edilebilir sıradan bir yaşam tarzı olarak gösterilmektedir. Diziler, ölene kadar sürdürülmesi için söz verilen evliliklerin, ihanetlerle, entrikalarla yıkıldığını gösteren örneklerle doludur.

Medyadaki bazı dizilerin olumsuz etkisiyle aile kurmak ve çocuk sahibi olmak toplumdaki eski değerini yitirmektedir.

Seyredenlerini ekran başına bağlayan bu diziler nikah, mahremiyet, vefa gibi değerleri gereken önemiyle konu edinmez. Eğitici nitelikli dizi filmlerin hemen hemen görülmediği ekranlarda maalesef milletimizin aile yapısına ve yaşantısına

na uygun olmayan görüntüler hakim olmaktadır. Nitekim okul çağındaki genç kızlar için hayatın gerçeklerinden uzaklaşıp tozpembe bir dünyada yaşamasına imkan sağlayan, arkadaşlık ilişkilerinin daha da cinsel boyutlara indirilmesini meş- rulaştıran ve gençleri bu yönde bir hayat tarzını benimsemeye iten diziler var.

Aile hayatının korunması ile ilgili medyaya düşen görev, dizileri ve diğer yayınları ile ahlaki değer- leri yıpratın, toplumun kendine ait özelliklerinin yok olmasına yol açan, şiddeti, cinselliği, alkol kullanımını özendiren yayınlardan uzaklaşıp; ev- rensel kültür değerlerini tanıtan, milli ahlak, ter- biye ve değer çizgisinde kendine düşen kılavuz- luk vazifesini yerine getirerek eğitici, aydınlatıcı yol gösterici olmaktır.

"Medya sorumluluğunu yerine getirmiyor."

Medya kuruluşları, nesillerin doğru ve düzgün eğitilmesi ve muhafazası için azami gayret gös- termek zorundadır. Çünkü medyanın bir görevi de; toplumun güzele ve iyiye yönlendirilmesi- dir. Kamu hizmeti yapan kuruluşların kamunun zararına değil yararına iş yapma zorunluluğu vardır. Televizyon dizilerinde, evlilik ve eğlence programlarında her türlü çarpıklık vardır. Müs- tehcenlik, kavgalar, aldatmalar, boşanmalar, teca- vüzler, çocuk kaçırma, intihar görüntüleri ve argo söylemler toplumun ahlaki yapısını bozuyor. Bu çarpıklıkların önüne geçemezsek geleceğimiz- den emin olamayız. Çünkü genç bugün taklit eder, yarın tatbik eder. Yani genç gördüğünü ya- par. Bu diziler ve çarpık programların yanlış yön- lendirmesiyle gençliğimizin kültürel kodlarıyla oynanmakta, adeta genlerimiz değiştirilmeye çalışılmaktadır. En önemli kurumumuz olan aile yapımız bozulmaya çalışılmaktadır.

Avrupalı olacağız diye serbest bırakılan film ve diziler genlerimizi değiştiriyor. Bataklık kurutulmadan idam da gelse istenen sonuç alınamayacaktır.

Artık bu dizilere bir sınırlandırma ve belli stan- dartlar getirilmesini acilen bekliyoruz. Hiçbir çocuk katil ve sapık doğmaz. İzletilen görseller- le toplumun kodları değiştiriliyor. Kültür poli- tikamız yok gibi. Avrupalı olacağız diye serbest bırakılan film ve diziler genlerimizi değiştiriyor. Bataklık kurutulmadan idam da gelse istenen sonuç alınamayacaktır. Sosyal dengeyi koruyup kollaması gereken devletimiz suçlu üreten bu ba- tıklığı yasalarla kurutulmalıdır. Gençlerimize kötü örnek olan dizilere ahlakî ve kültürel standart ge- tirilmelidir.

Aileler Çocuklarını Bunlardan Korumalı

Türkiye’de ortalama bir kişi yılın yüzde 19’unu televizyon izleyerek geçiriyor. Türkiye’de televizyon izleme oranı günde ortalama 3-5 saattir. Bir kişi yılda ortalama 45 gün 45 gece televizyon izliyor. Bunun sorgulanması lazım. Televizyon izleme yaşı 2’lere kadar düştü. Televizyon, 0-6 yaş çok etkiliyor. Araştırmalara göre öğrenciler, yılın yaklaşık 900 saatini okulda, ama 1500 saatini ise ekran karşısında geçiriyor. Bundan dolayı ekranlar okullardan daha çok öğrenci üzerinde etkili. Dizi izleyen öğrenciler derslerden ve kitap okumadan soğuyabiliyor. TV programları ve diziler, özellikle kötü örnekleri gündeme taşıyarak bireyleri suça teşvik edebiliyor. Şehir eşkıyalarının, ahlaksızların ve tacizcilerin yaptıkları topluma izletilebiliyor. Gündeme taşınan bu görüntüler, benzer yeni olayları tetiklemekte; toplumda güvensizlik ve korkuyu yeşertebilmektedir. Aileler çocuklarını bu zararlı programlardan uzak tutmalıdır.

Şehir eşkıyalarının, ahlaksızların ve tacizcilerin yaptıkları topluma izletilebiliyor.

Milli Bir Sinema Oluşturulmalıdır.

Kültür Bakanlığımız, Gençlik ve Spor Bakanlığımız, Aile Bakanlığımız ve TRT, alternatif dizilerin çekilmesine, kültürel değerlerimizi önceleyen programların yaygınlaştırılmasına önem vermek zorundadır. Zenginlerimiz de bu çalışmalara destek olmalıdır. Ülkemizde artık millî bir sinema oluşturulmalıdır. Genel ahlak değerlerimize uygun, toplumu doğru yönlendiren, gençliğimizi geleceği düzgün hazırlayan diziler ve sinema filmleri çekilmelidir. Bunlara ciddi kaynaklar ayrılarak tarihi şahsiyetler dâhil, dini, milli ve ahlaka değerlerimiz; düzgün, doğru ve gerçek kaynağından diziler ve filmler çekilerek örnek rol-modeller gösterilmelidir. Katliam, yaralama, şiddet görüntüleri basından tamamen kaldırılmalıdır. TV programı adı altında toplumsal ifsad yapan yayınlar yerine toplumsal ıslaha yardımcı olacak, salih nesiller yetiştirecek programlara, dizi ve filmlere çok ihtiyacımız var. Çünkü gençlik anlatılanı değil gördüğünü yapıyor. Gençlik genelde nasihat, sohbet dinlemiyor ama bolca eğlence programı ve dizi film izliyor.

“Ülkemizde artık millî bir sinema oluşturulmalıdır. Genel ahlak değerlerimize uygun, toplumu doğru yönlendiren, gençliğimizi geleceği düzgün hazırlayan diziler ve sinema filmleri çekilmelidir. ”

DÜNYA HAYATI, EĞLENCE VE OYUN

Sanki ahiret yokmuş gibi davranan bir toplumun içinde yaşıyoruz. Hâlbuki dünya hayatımız ahiret hayatımız bakımından önemli bir imtihandır. İnsanlar tabi tutuldukları bu imtihanı ancak İSLAM ile kazanabilirler. Fakat insanların çoğunluğu bu durumdan habersiz bir şekilde yaşamakta ve gazaba doğru yol almaktadırlar. Rabbimizi dinleyelim ve gafletten kurtulalım.

ANKEBUT 64: "Bu dünya hayatı, bir eğlence ve oyundan başka bir şey değildir. Ahiret yurdu ise elbette (asıl yaşanacak) ebedi hayat odur, keşke bunu bilselerdi."

LOKMAN 6: "İnsanlardan öylesi vardır ki, herhangi bir ilmi delile dayanmadan Allah yolundan saptırmak ve sonra da onunla alay etmek için boş lafı satın alır. İşte onlara rüsvay edici bir azap vardır."

LOKMÂN 33: "Ey İnsanlar! Rabbinize karşı gelmekten sakının. Ne babanın evladı, ne evladın babası namına bir şey ödeyemeyeceği günden çekinin. Bilin ki, Allah'ın verdiği söz gerçektir. Sakın dünya hayatı sizi aldatmasın ve şeytan, Allah'ın affına güvendirerek sizi kandırmassın."

YUNUS 7 ve 8: "Huzurumuza çıkacaklarını beklemeyenler, dünya hayatına razı olup onunla rahat bulanlar ve ayetlerimizden gafil olanlar da vardır muhakkak. İşte onların, kazanmakta oldukları (günahlar) yüzünden varacakları yer, ateştir."

NECM 29: "Onun için sen bizi anmaktan yüz çeviren ve dünya hayatından başka bir şey istemeyen kimselerden yüz çevir."

ALİ İMRAN 186: "Andolsun ki, mallarınız ve canlarınız konusunda imtihana çekileceksiniz; sizden önce kendilerine kitap verilenlerden ve müşriklerden birçok üzücü sözler işiteceksiniz. Eğer sabreder ve takva gösterirseniz, muhakkak ki bu, (yapılacak) işlerin en değerlisidir."

ANKEBUT, 2-3: "İnsanlar, imtihandan geçirilmeden,sadece"İmanettik"demeleriyle bırakılıvereceklerini mi sandılar? Andolsun ki, biz onlardan öncekileri de imtihandan geçirmişizdir. Elbette Allah, doğruları ortaya çıkaracak, yalancıları da mutlaka ortaya koyacaktır."

MUHAMMED, 31: "Andolsun, içinizden, cihad edenleri ve sabredenleri belirleyinceye ve durumlarınızı ortaya koyuncaya kadar sizi imtihan edeceğiz."

TÜRKİYE'DEKİ ŞANS OYUNLARI NEREYE GİDİYOR?

Raşit YETİM- Eğitim Uzmanı

“Ey iman edenler! Şarap/içki, kumar, (tâzim edilen) dikili taşlar, şans (fal) okları (ve zarları), şeytan (ve kötü insan)a ait murdar (pis) işlerdir; artık bunlardan kaçının ki kurtuluşa eresiniz. Şeytan, içki ve kumarla sadece aranızda düşmanlık ve kin sokmak, sizi Allah'ı anmaktan ve namazdan alıkoymak ister. Artık (bunlardan tamamen) vazgeçtiniz değil mi?” (Maide Suresi 90-91) Müslüman olup da bu ayetleri bilmeyenimiz yoktur. Bu ve benzeri ilahi emirleri beynimizin girişine koyarak Türkiye’de oynanan şans oyunlarına şöyle bir bakalım. Nedir bunlar? Kimler oynar? Oynayanlara getirisi veya götürüsü nedir? Şans oyunları adı üzerinde bilgiye dayalı olarak oynanan oyunlar değil tamamen şansa dayalı olan oyunlardır. Bunun yanı sıra; iddia, at yarışları bu konularda bilgisi olmayanların oynayamayacağı oyunlardır. Peki, nedir şans oyunları? Kısaca göz atalım.

AA muhabirinin derlediği bilgilere göre, Türkiye pazarındaki oyun ve bahisler, Milli Piyango İdaresinin (MPI) şans oyunları, Spor Toto Teşkilat Başkanlığı tarafından spor müsabakaları üzerine düzenlenen bahisler ve Türkiye Jokey Kulübü (TJK) tarafından at yarışları üzerine düzenlenen bahisler olarak 3'e ayrılıyor.

Pazar payları itibariyle bakıldığında, Spor Toto ve İddia gibi oyunları bünyesinde bulunduran Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, 2012'de aldığı yüzde 54'lük payla liderliği elinde bulunduruyor. 2011 ve 2010 yıllarının da pazar lideri olan Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, kar marjını en hızlı artıran kurum olarak dikkati çekiyor. TJK ve Milli Piyango ise pazardaki ağırlıkları ve son 3 yıldaki kar artışlarıyla yatırımcıların dikkatinden kaçmıyor.

2010 yılında 7 milyar 724 milyon lira olan Türkiye'deki şans oyunları pazarının büyüklüğü,

TÜRKİYE DEKİ ŞANS OYUNLARI NEREYE GİDİYOR?

2012'de 11 milyar 337 milyon liraya ulaştı. Şans oyunları pazarının 2010-2012 yıllarını kapsayan süreçteki büyüme oranı yaklaşık yüzde 46,7 olarak gerçekleşti.

2012'de 11,3 milyar liralık pazarın, 6,1 milyar lirasını Spor Toto Teşkilat Başkanlığı, 2,9 milyar lirasını TJK, 2,2 milyar lirasını ise Milli Piyango İdaresi oyunları oluşturdu. Üç yıllık dönemde en fazla büyüme, yüzde 65,3 ile Spor Toto Teşkilat Başkanlığı oyunlarında oldu.

Şans oyunları pazarının büyüklüğü (vergiler dahil) şöyle:

Oyunlar	2010 (milyon TL)	2011 (milyon TL)	2012 (milyon TL)	Değişim Oranı (yüzde)
MPI	1.761	2.013	2.215	25,7
Spor Toto oyunları	3.732	4.895	6.170	65,3
TJK	2.231	2.690	2.952	32,3
Toplam	7.724	9.598	11.337	46,7

Kaynak : AA

İnternet kullanımının yaygınlaşması bahis pazarını büyüten en önemli etken oldu. Eskiden sadece büfelerden yapılabilen bahisler, artık birkaç dakikada oturduğunuz yerden bahis siteleri aracılığıyla yapılabilir.

İnternet kullanımının yaygınlaşması bahis pazarını büyüten en önemli etken oldu. Eskiden sadece büfelerden yapılabilen bahisler, artık birkaç dakikada oturduğunuz yerden bahis siteleri aracılığıyla yapılabilir.

Kısa yoldan para kazanmanın en rağbet gören yollarından biri de şans oyunları. Gerek milli piyango çekilişleri olsun, gerekse bahis oyunları, ülkemizde de her gün milyonlarca kişi tarafından oynanıyor. Özellikle bahis oyunları sektörü o kadar büyüdü ki, resmi bahis kurumu İddaa'nın çevrimiçi sürümü bilyoner.com'dan sonra oley.com ve nesine.com gibi özel kuruluşlar da yasal bahis bayii olarak bahis sektörüne girdiler.

Devlet Denetleme Kurulu (DDK), Türkiye'de bir ilke imza atarak "şans ve bahis oyunları" sektörünü masaya yatırdı. Bu amaçla özel bir kamuoyu araştırması da yaptıran DDK, çarpıcı sonuçlara ulaştı. Ankete katılanlar içinde açlık sınırında gelire sahip olduğu halde umudunu şans oyunlarına bağlayanlar dikkati çekti. Öncelikle anketin çarpıcı sonuçlarına bir bakalım:

Türk halkının yüzde 9'u şans oyunlarına ayda 150 lira ve üzerinde harcama yapıyor.

Türkiye geneli nüfus, yaş grubu, cinsiyet ve meslek açısından örnekleyen 26 ilde, Ağustos 2008'de 1536 kişi ile birebir görülerek yapılan çalışma, yılda 6 milyar liranın üzerinde bir kaynağın oyun sektörüne aktarıldığını gösterdi.

İşte araştırmadan çıkan çarpıcı sonuçlar:

- Türk halkı şans oyunlarına bir aylık dönemde ortalama 6 saat 6 dakika ayırıyor.
- Ayda ortalama 8 kez internette paralı oyunlar oynuyor, 7 kez at yarışına, 7 kez İddaa'ya para yatırıyor. Yasal 18 yaş sınırının altında kalan kişilerin yarısından fazlası şans oyunları oynuyor.
- Türk halkının yüzde 9'u şans oyunlarına ayda 150 lira ve üzerinde harcama yapıyor.
- 150 lira ve üstündeki parayı şans oyunlarına yatıran grubun yüzde 35,6'sı 2008 yılındaki açlık sınırı olan 730 liralık gelire sahip.
- Türkiye genelinde şans oyunları oynayanların tamamında, açlık sınırındaki kitle yüzde 3,2'lik payı oluşturdu. Dört kişilik bir ailenin yeterli beslenebilmek için bir ay boyunca yapması gereken asgari harcama tutarını gösteren açlık sınırındaki kitlenin, aylık kazancının en az yüzde 15'ini (109 TL) şans oyunlarına yatırdığı görüldü.

TÜRKİYE DEKİ ŞANS OYUNLARI NEREYE GİDİYOR?

- İnternette paralı oyun oynayanlar ayda 143 lira, at yarışı oynayanlar 64 lira, sayısal oyunlar oynayanlar 26 lira, Spor Toto oynayanlar 13 lira, Hemen Kazan oynayanlar 10 lira, piyango alanlar 3 lira harcadı.
- Hiçbir geliri olmayan ev hanımı, öğrenci grubu şans oyunlarına ayda 23,5 lira veriyor.
- Saha araştırmalarında kamuoyunun aklına gelen ilk oyun yüzde 38,5 ile Sayısal Loto, yüzde 28,7 ile piyango, yüzde 16,8 ile iddaa oldu.
- Son bir yıl içinde herhangi bir oyun oynayanların oranı %67,3 olarak tespit edildi. Marka sadakatının en yüksek olduğu oyunlar, iddia ve at yarışı olarak sıralandı.
- Şans oyunlarına yönelenlerin yüzde 46,1'i para kazanma, yüzde 20,3'ü şansını deneme, yüzde 19,9'u eğlenme gerekçelerini gösterdi.
- Anket çalışması, yasal 18 yaş sınırının altında kalan kişilerin yarısından fazlasının şans oyunları oynadığını ortaya çıkardı. Küçükleri sırayla Sayısal Loto, piyango, iddia ve Hemen Kazan oynadıkları görüldü. İnternette paralı oyun oynayanlar ise 18-35 yaş grubunda yoğunlaştı.
- Yüzde 24'ü okul iş veya okul çevresindeki insanlarla birlikte oynadığını söylerken, yüzde 90'ı oyun oynamak için işten veya dersten zaman çalmadığını ifade etti.
- Şans oyununa ilgi gösterenlerin yüzde 63'ü eğlenmek için oynadığını beyan ederken, yüzde 30'u borç ödemek için talih oyunlarını tercih ettiğini beyan etti. Borç ödemek için şans oyununa yönelenlerin yarısından fazlasını 18-44 yaş arasındaki evli erkekler oluşturuyor.
- Şans oyunu oynayanların ikramiyeleri sırasıyla, iddia (yüzde 34-35), Milli piyango (yüzde 18) ve Sayısal Loto'dan (yüzde 17,6) kazandıkları belirlendi.

- Oyun oynayanların yüzde 8'i yeni arkadaşlar edindiğini söylerken, arkadaşlık edinmeye en fazla iddia oyununun aracılık ettiği görüldü.

(Bu yazı CHIP dergisinin Temmuz 2010 tarihli sayısının eki olan "Herkes internette Para Kazanabilir" kitapçığından alınmıştır)

Türkiye'de yılın her günü at yarışı, günde iki koşu olmak üzere, iddia da aynı şekilde her gün oynanmaktadır. Haftada; pazartesi "on numara" çarşamba "şans topu", perşembe "süper loto" cumartesi ise "sayısal loto" oyunları oynanır. Her ayın 9, 19 ve 29 unda milli piyango çekilişi yapılır. Ayrıca "kazı kazan" oyununda sınır yoktur.

Milli Piyango çekilişleri 1939 yılında, Hemen Kazan oyunu 1989'da, Sayısal Loto oyunu 1996'da, Şans Topu 2001'de başlatıldı. Sayısal oyunlardan On Numara 2002, Süper Loto oyunu ise 2007'den bu yana oynatılıyor.

At yarışları; Ankara, İstanbul, Adana, Bursa, Kocaeli, Elazığ, Diyarbakır, Şanlıurfa ve İzmir illerinde yapılmaktadır. Bu yarışlar mevsimlere göre değişmektedir. Bunun yanı sıra üç yabancı ülke yarışları da Türkiye'de oynanabilmektedir.

Yapılan araştırmalara göre internet üzerinden yapılan yüzlerce bahis sitelerinin olduğu ve bunların yasadışı oynatıldığı, tespit edilenlerin ise kapatıldığı belirtilmektedir.

“Yapılan araştırmalara göre internet üzerinden yapılan yüzlerce bahis sitelerinin olduğu ve bunların yasadışı oynatıldığı, tespit edilenlerin ise kapatıldığı belirtilmektedir.”

TÜRKİYE DEKİ ŞANS OYUNLARI NEREYE GİDİYOR?

Ganyan bayilerinin sayısı hızla artmakta, iddia bayileri çığ gibi büyümektedir. Ülkemizin kriz ortamına girdiği dönemde kolay yoldan para kazanma hayali artmış, insanlarımız çalışmak yerine "Kısa yoldan nasıl zengin olunur?" bunun hayaline kapılarak tüm enerjilerini şans oyunlarına vermeye başlamıştır. % 90'ı Müslüman olan ülkemizde bu kadar kumar oynatılması yabancı basına konu olmuş ve şu ifadelere yer verilmiştir.

Financial Times gazetesi, başkent Ankara'nın her sokak köşesinde piyango biletleri, büfelerde de sigara ve çikolatanın yanında spor toto kuponlarının satıldığını belirttiği analizinde, "Katı Müslümanlar için yasak olsa da laik Türkiye'de kumar oynamak utanç verici değildir." yorumunu yaptı.

Financial Times gazetesi, başkent Ankara'nın her sokak köşesinde piyango biletleri, büfelerde de sigara ve çikolatanın yanında spor toto kuponlarının satıldığını belirttiği analizinde, "Katı Müslümanlar için yasak olsa da laik Türkiye'de kumar oynamak utanç verici değildir." yorumunu yaptı.

Financial Times gazetesi, Türkiye muhabiri Delphine Strauss'un imzasıyla yayımladığı analizde, "Türkiye'nin şatafatsız kumar sanayinin birçok yüzü" nün bulunduğunu kaydederken, "Ankara'nın her sokak köşesinde rüzgârla çırpılan, sabırla ve hava durumu ne olursa olsun masalarının yanında duran yaşlı erkek ve kadın tarafından satılan piyango biletleri görürsünüz. Toto spor kuponları da, büfelerde çikolata ve sigaranın yanında satılıyor." denildi. Gazete, "Katı Müslümanlar için yasak olsa da, laik Türkiye'de kumar oynamak utanç verici değildir." adeta ülkemizin onurunu kirdi.

Ganyan bayileri önünde yaptığım gözlemler ile konuştuğum kişilerden edindiğim bilgilerden

çok şaşırtıcı sonuçlar çıkmıştır. Evine ekmek almaya gidip son ekmek parasını ganyana yatıran insanlar, ev kirasını ödeme yerine at yarışı oynayanlar, at yarışı uğruna evlerini, arabalarını hatta tüm variyetini bitiren birçok kişi... At yarışı merakı yüzünden yıkılan yuvalar... Bir yarış severin şu sözleri çok dikkat çekicidir. "Eğer düşmanın varsa ona kötülük planları kurma yerine at yarışını öğret. O zaten bir süre sonunda kendi kendini öldürür." demiştir.

Aile bireylerinden birinin şans oyunlarına olan ilgisinin aynı şekilde çocukları, arkadaş ve dostlarına da bulaştığı acı bir gerçektir. Son yıllarda ülkemizde bu kadar kumara eğilimin nedeni nedir? Bir eğitimci gözüyle bakacak olursam; eğitim sistemimizdeki yanlışlar, manevi değerlerimiz, örf adet ve geleneklerimizdeki aşınma, yazılı ve görsel basında yayınlanan teşvik edici programlar, emeksiz yeme alışkanlığının giderek artması ve daha birçok neden sıralanabilir. Unutmayalım ki dinimizce de haram olan bu oyunları oynamayı engellemek biz eğitimcilerin baş görevi olmalıdır. Hiçbir zaman "Ağlayanın malı gülene yaramaz." Kendi mutluluğumuz için asla başkalarının mutsuz olmasını istemez isek, bu ilkeyi davranış haline getirdiğimizde kumar ve şans oyunları kendiliğinden son bulacaktır.

“ Bir eğitimci gözüyle bakacak olursam; eğitim sistemimizdeki yanlışlar, manevi değerlerimiz, örf adet ve geleneklerimizdeki aşınma, yazılı ve görsel basında yayınlanan teşvik edici programlar, emeksiz yeme alışkanlığının giderek artması ve daha birçok neden sıralanabilir. ”

Kreş

Anaokulu

İlkokul

Ortaokul

Lise

iyi bir insan için

milli bir gençlik için fatihler yetiştiriyoruz

HİSAR
EĞİTİM KURUMLARI

Tatlıkuyu Mh. 1312/4 Sk. No:1 GEBZE
www.ozelhisar.k12.tr
0262 644 11 80

GÜVEN DUYGUSU

Yunus YEGİN - Psikolojik Danışman

Bir insanın başarabildiğini ya da başarılı olabileceğini başkasından duyması veya hissetmesi psikososyal, kültürel, ahlak ve akademik gelişim açılarından oldukça önemlidir. Her insanın başarılı olduğu veya başarılı olabileceği bir alanı vardır. Kişi bu alanda kendi potansiyeline paralel gelişmelerle kendisini çok yönlü geliştirebilir. Birçoğumuz yaptığımız işler birbirine benzemekle birlikte, aslında hiçbirimiz birbirimizin aynısı değilizdir. Bütün insanlar birbirinden farklı yaratılmışlardır. Dolayısıyla başarı ya da başarısızlıkların veya beceri kapasitelerinin de farklılaşması tabii bir sonuçtur. Bütün eğitim öğretim programlarının, eğitim öğretim durumlarının ve kurumlarının özündeki amacı, bireylerde davranış değişikliği sağlayabilmektir. Bu davranış değişikliği

sağlanabilirse dolayısıyla toplumsal eğitimin ve değişiminde önü açılacaktır.

Davranış değişikliği kazanmak ve kazandırmak belki de dünyanın en zor işlerinden birisidir. Davranış değişikliği sağlamanın çeşitli yöntemleri vardır. Bunlardan bazıları: 1.Şartsız kabul, 2.Onay ve destek, 3.Olumlu model olma, 4.Kişiliği değil davranışı değerlendirme, 5.Pozitif alanları değerlendirme, 6.Plan ve program yapma ve uygulama, 7.Sağlıklı ve güvenli iletişim ortamlarını oluşturma, 8.Tutarlı davranış sergileyebilme v.b olarak sayılabilir. Kendisini güven içerisinde hissetmeyen bireyin çevresiyle etkin ve açık iletişim kurması çok zordur. İnsanların duygu ve düşüncelerini diğer insanlarla paylaşıp, etkileşim içerisinde olmaları sağlıklı güven ortamının

oluşturulmasına büyük oranda bağlıdır. Gelişim bir bütündür. Bir alandaki gelişim diğer alanları etkileyebilir. Mesela etkin bir dil gelişimi hem psiko-sosyal gelişimi ve hem de zihinsel gelişimi pozitif yönde etkileyecektir. Bu yüzden özellikle çocukların ve gençlerin sadece akademik düzeylerine (okul başarılarına) bakarak başarılı ya da başarısız değerlendirmesi yapmak, gerçekçi bir yaklaşım değildir. Herkes çocuğunun veya öğrencisinin başarılı bir birey olarak yetişmesini, yani hem akademik alanda hem de sosyal ve kültürel alanda kendisinden beklenen performansı göstermesini bekleyebilir. Ancak bu tek başına başarıya ulaşabilmek için yeterli olmayabilir. Bireyi başarıya götürecektir olan etkenlerin başında iyi bir planlamayla birlikte işbirliğine dayalı etkin bir organizasyon şuuru gelmektedir. Bu organizasyonun ilgili bireyin yakın ve etkin çevresini içine alacak şekilde yapılandırılması gerekir. Bu süreçte özellikle anne-baba ve öğretmenlerin organizasyona aktif katılımı beklenmektedir. Aktif katılımdan murad edilen olumlu model olabilme ve şartsız kabul ve onaydır. Eğer karşımızdaki bireye bir tutum ve davranışı öneriyorsak, o tutum ve davranışı kendi yaşantımızda uyguluyor olmamız beklenir. Aksi halde bunu sadece öneri ile sınırlandırırsak inandırıcı olmaktan uzak olabiliriz. Allah-u Teala Kuran-ı Kerim’de “Niçin yapmadıklarınızı söylersiniz?” (Saf Suresi 1-3 ayetler) buyurarak bu konuda bizler için çok önemli bir referans kaynağı işaret etmiştir. Olumlu davranışı kazandırmanın ya da kalıcı hale gelmesini sağlamanın çok önemli yollarından birisi de onaylayarak pekiştirmektir. Pekiştirilen tutum ve davranış hem kalıcı hale gelebilir, aynı zamanda da bu olumlu kazanım başka alanlara da genellenir. Özellikle çocuklar ve ergenler her türlü duygu ve düşüncesini biz yetişkinlerle (anne-baba, öğretmen) açık olarak paylaşabilmelidir. Kişiler arası ilişkilerin sağlıklı sürdürülebilmesi iletişim kanallarının etkin olmasına bağlıdır. İletişim

ve etkileşim ortamlarının sağlıklı oluşturulabilmesi de çok büyük oranda güven ortamının sağlanmış olmasına bağlıdır. Güvenli ortam demek bireyin kendisini herhangi bir sınırlama koymadan (dışlanma, aşağılanma, sorgulanma, rencide edilme, yok sayılma, azarlanma, küçük düşürülme, reddedilme gibi) rahat bir şekilde ifade edebildiği ortam demektir. Yetişkinler herhangi bir önyargıya meydan vermeden bu sürece aktif katkı sağlamalıdır. Bir çocuğun ya da gencin bir yetişkinden duyabileceği en güzel cümleler; “sana güveniyorum, başarabilirsin, sana yardım etmeye hazırım, yaptığını çok beğendim, benim (bizim) için çok önemlisin” gibi cümlelerdir. Bu güveni kendisinde gören ve çevresinin kendisine güvendiğini hisseden bireyin başarıyı yakalaması zor olmayacaktır. Çocukların ve gençlerin -adeta hiçbir olumlu tarafı yokmuş gibi- sadece negatif yanlarını, ön plana çıkararak bunları sorgulama aracı olarak kullanıyoruz. Oysa her bir bireyin başarılı olduğu ve kendisini güçlü hissettiği yanları vardır. Bu pozitif alanlar ortaya çıkartılarak (tespit edilerek) pekiştirilmesi gerekir. Bu tutum karşılıklı güven duygusunun pekiştirilmesine büyük katkı sağlayacaktır.

Bireyi başarıya götürecektir olan etkenlerin başında iyi bir planlamayla birlikte işbirliğine dayalı etkin bir organizasyon şuuru gelmektedir. Bu organizasyonun ilgili bireyin yakın ve etkin çevresini içine alacak şekilde yapılandırılması gerekir. Bu süreçte özellikle anne-baba ve öğretmenlerin organizasyona aktif katılımı beklenmektedir. Aktif katılımdan murad edilen olumlu model olabilme ve şartsız kabul ve onaydır.

Hayat Suyu

BELA VE MUSİBETLER VE İMTİHAN

Dünya hayatının bir imtihan hayatı olduğu, Müslümanların inanç ve uygulama esaslarındandır. Allah kullarını her türlü şeyle imtihan etmektedir. Rabbimiz bütün insanlığı bu imtihanı kazananlardan eylesin. Peygamberlerimizin hadislerinden bu imtihanı okumaya ve anlamaya çalışalım.

Peygamberimiz buyuruyor:

1- İBNİ MACE: "Sevabın çokluğu, belanın büyüklüğüyle beraberdir. Allah, bir toplumu sevdiği zaman şüphesiz onları sıkıntı, musibet ve belalarla imtihan eder. Artık kim bir (imtihan edildiği bela ve musibetlere) rıza gösterirse, Allah'ın rızası (ve sevabı) o kimseyedir. Kim de (imtihan edildiği bela ve musibetlere) öfkelenir (ilahi hükme rıza göstermez) ise, Allah'ın gazabı (ve azabı) o kimseyedir."

2- BUHARİ ve MÜSLİM: "Mümin kişinin benzeri, bir sap üzerinde biten taze ekin gibidir. Rüzgâr, ona hangi taraftan gelirse, onu eğer de yaprağı diğer tarafa döner, meyleder (fakat o, yıkılmaz). Rüzgâr sakinleştiğinde yine doğrulur. İşte mümin kişi de böyledir. O da, bela sebebiyle eğilir (fakat yıkılmaz). İslam'dan yüz çeviren inkarcı kişinin benzeri ise, sert ve dimdik duran çam ve dağ servisi gibidir. Nihayet Allah onu, dilediği zaman (bir seferde) kırar, devirir."

3- TİRMİZİ: Hz. Sad rivayet ediyor: Dedim ki: 'Ey Allah'ın Resulü, insanların imtihanı en çetin olanı kimdir? Buyurdu ki: "Peygamberler ve sonra da derece derece müminlerdir. Kişi, dini oranında imtihan edilir. Dini kuvvetli ve sağlam

ise belası ağır olur. Dininde zayıflık söz konusu ise, dini kadar imtihana tabi tutulur. Bela insanın yakasına öylesine yapışır ki, günahsız gezene kadar peşini bırakmaz."

4- AHMED: "Allah (C.C) buyuruyor ki: 'Mümin bir kulumu bir hastalıkla imtihan ettiğim zaman Bana hamd ederse anasından doğduğu günkü gibi günahlarından temiz olarak yatağından kalkar. Allah (C.C) buyuruyor ki: 'Ben kulumu bağladım, sınadım (şimdi ey meleklerim sağlam iken ona yazdığınız sevaplar gibi hastalık zamanı için de aynı sevapları yazın."

5- TİRMİZİ: "Allah, bir kulu sevdiği zaman onu dünyadan korur. Tıpkı sizden birinizin hastasını sudan korumaya devam etmesi gibi."

6- BUHARİ ve MÜSLİM: "Allah'a yemin ederim ki, ben sizin fakirliğinizden korkmüyorum. Fakat sizden önceki ümmetlere olduğu gibi size dünya zenginliklerinin açılmasından, böylece başkalarının elindekilere özenip din yönünden ziyana uğramanızdan ve öncekileri dünya ziynetlerinin helak ettiği gibi sizi de helak etmesinden korkuyorum."

7- KEŞFÜL HAFİ: "İki günü eşit geçen aldanmıştır. Bu günü dününden kötü geçen kişi lanete uğramıştır. Kârda olmayan kişi ziyandadır. Ziyanda olan kişi için ise ölüm daha hayırlıdır. Cenneti arzulayan, hayırlara koşar. Ateş azabından korkan haram şehvetleri terk eder. Ölümü gözetken kişiye dünya nimetleri önemsizleşir. Dünyayı ahiret gayesiyle yaşayan kişiye de felaketler basitleşir."

KÖYDEKİ YENİ ÖĞRETMEN

Esma BAYKAN TUNÇ -Eğitimci

1988 yılı okul bitti. Yeterlik sınavı vardı o zamanlar, kazandım. Tayin bekliyorum. Hep dua ederdim: "Allahım tayinim öyle bir yere çıksın ki elimdeki nimetlerin farkına varayım." diye...

Tayininim Kahramanmaraş ili Afşin ilçesi Büyüktatlar Köyü'ne çıktığını öğrendik. Babam "Araştırdım kızım, büyük bir köymüş, iyiymiş." dedi. Konya'dan aktarmalı, Maraş'a oradan Afşin'e gittik. Milli Eğitim'e uğradık, işlemleri yaptırdı babam, köy durağını öğrendik, oraya gittik.

Bir bey "Ben de öğretmenim. Birlikte gideriz okula." dedi. Küçük bir minibüs, içi tıklım tıklım eşya ve insan dolu... Üstü de eşya dolu. Hava kapalı, gökyüzü koyu beyaz bulutlarla kaplı, yerde kar var. Çıktık yola. Yer beyaz, gök beyaz, bir ıssızda küçücük bir köy minibüsü içi tıklım tıklım, birbirini tanıyan hep bir ağızdan konuşan insanlar, bazıları ayakta...

Köylerden geçiyoruz, minibüsten birer ikişer insanlar iniyor, eşyalar azalıyor. "Daha gelmedik mi?" diyoruz. "Az kaldı, şu dağın ardı." diyorlar. O dağı da dolandık, "Hah işte köy karşıda" dediler. Bakıyorum, bakıyorum köy filan yok. "Nerde" diyorum. Karşı dağın eteklerini gösteriyorlar "İşte!" diyorlar. Bir türlü köyü göremiyorum. Kar-

şıda bembeyaz bir dağ var. Ama köy falan göremiyorum.

Dolandık dağın bu yüzünü karşı dağa geçtik. Köye girince "Hah evleri görmeye başladım." Genelde tek katlı, toprak damları da karlarla örtülü dağın yamacına basamak gibi yerleşmiş evler. Birinin damı diğerinin avlusu gibi. Her yer bembeyaz, çatı yok, damlar da karla kaplı yerler de... Çıplak bir dağın güney yamacına kurulu bir köy... Hiç renk olmadığı için ayırt edememişim evleri...

Dik bir yamacın önünde öğretmen bey "Geldik!" dedi, indik babamla birlikte. Hava buz gibi soğuk... Yukarı doğru uzanan bir patika...

Patika bitince hafif bir düzlükte önce tuvaletler görüldü. Kapıları açık. Okulun kapısı arka taraftaymış, dolandık, tam karşıdaki sınıfın kapısını vurdu öğretmen bey. Sarkmış kapıyı hafif yukarı kaldırarak sınıfa girdik, daha sonra benim sınıfım olacak bu sınıfta müdür bey ders işliyordu.

Bizi hiç de güler yüzle karşılamadı. "Niye geldiniz başımın belaları?" tarzı isteksiz asık suratla konuştu: "Sizi evime alamam, daha 20 gün yeni bir bayan öğretmeni misafir ettim evimde, çocuklarım hasta." dedi. (Daha sonra müdür bey benden

KÖYDEKİ YENİ ÖĞRETMEN

özür dileyecekti o gün için. Bizi getiren öğretmen ahlaken seilmeyen biriymiş onunla geldik diye onun gibi birileri olduğumuzu düşünmüş. Ve aslında evi de müsait değildi gerçekten, üç küçük çocuğuyla bir odada kalıyorlardı, çocuğu da hastaydı.) “Yeni gelen diğer bayanın yanına yerleşti, bir soralım belki sizin kızı da alırlar yanlarına, diğerini zorla aldı ama...” dedi. Diğer bayan öğretmenler çağrıldı. “Olmaz zaten tek oda alamayız.” dediler. Müdür sizi “Muhtara göndereceğim.” dedi. Yanımızdaki öğretmenle birlikte muhtara gittik. Hava kararmıştı. muhtar ve ailesi bizi güler yüzle karşıladılar. İki de kızları vardı.

Bize mis gibi bulgur pilavı ve tarhana çorbası çıkardılar. Babam yemekten sonra “Kızıma kalacak yer lazım.” dedi. Muhtar “Bir yer var ama ev sahipleri biraz dindar, titiz ihtiyarlar, çocukları İstanbul’da yalnızlar. Bundan önce kalan öğretmen çok sigara içiyormuş çıkardılar.” dedi. Babam “Hemen gidelim, ben onları ikna ederim.” dedi.

Karanlıkta yola çıktık. Köpekler havlıyor, hava soğuk... Ev sahipleri şaşkın karşıladı bizi. Teyze konuşuyor daha çok, amca biraz daha düşkün. Rahmetli babacığım konuştu, hafızdı kendisi bir de Kur’an okudu. Ev sahipleri “Evde sigara içilmeyecek, ev temiz tutulacak, gürültü yapılmayacak.” dediler. Biz teminat verdik. Ev sahipleri razı oldu, çekingen... Babam hemen ihtiyaçları belirledi, liste yaptı. Ellerini öptük, evden ayrıldık.

Muhtarlara döndük. Bizi bembeyaz çarşafı yataklarda, sıcak odada yatırdılar. Allah razı olsun onlardan. Hala merak ederim o buz gibi havada, tek kullanılan odaların olduğu, başka sobalı oda olmayan o evlerde kendileri ne yaptılar o gece diye, üzülürüm.

Ertesi sabah namazdan sonra hemen köy durağına gittik, minibüsle Afşin’e indik tekrar. Evrakları Milli Eğitim’e verip, alışverişe çıktık. Bir sünger yatak, bir kilim, bir teneke soba, soba borusu, bir küçük tek tüp, bir alüminyum tence-re, bir alüminyum çaydanlık, çay bardağı aldık. (Yorgan, battaniye ve küçük birkaç kap kakak getirmiştik evden.) aldıklarımızı köy minibüsüne

yükledik. Yemek yedik. Babam, hiç unutmayacağım, “Kızım sağlığına dikkat et, işini iyi yap! Ben sana güveniyorum.” Dedi, yanıma harçlık bıraktı. (Aydın 21’inde göreve başladığım için maaşı gelecek ay alabilecektim). Beni köy minibüsüne bindirdi. “Baba beni burada bırakma.” dedim. “Sen bir başla hele!” dedi. Katı, donuk renk vermeden baktı babam arkamdan, öyle bıraktım onu durakta. Şoföre bir sürü tembih etmiş beni en öne oturtmuştu. Minübüs hareket ettiğinde avazım çıktığı kadar bağırarak, haykırmak istemiştım, dudaklarım yırtılırcasına, ölüyorum sanmışım, kulaklarım uğulduyor, ağlamak istiyordum. Bu hal evin önüne gelene kadar devam etti. Hayatımın en uzun yolculuğuydu o köye dönüş. Buraya kadar her şey oyun gibi gelmişti oysa.

Köyde herkes boşaldıktan sonra minibüs beni yeni evimin önüne götürdü. Ev sahipleri kendi oturdukları odayı boşaltmış yan odaya geçmişlerdi. Muhtara babam akşamdan para bırakmıştı, muhtar odunlarını taşıtıyordu. Dün getirdiğimiz eşyalar eve gelmişti. Hemen gelen eşyalar da yerleştirildi, sobam kuruldu, yakıldı. Evim hazırıldı. O kadar çabuk oldu ki her şey! Kendime gelmiş, mutlu olmuştum. Ev sahipleri “ Hadi gel yemek yiyelim.” dediler, ilk gün tarhana çorbamızı birlikte içtik. (Allah hepsinden razı olsun. Bu satırları yazarken hala ağlıyorum. O gün ağlayamadığının yerine... Hatırladıkça hala ağlarım.)

Büyük ablam da öğretmendi, onun tayini Ordu’ya çıkmıştı, yemyeşil... Halbuki burası kupkuru bir dağ başıydı. Ve babam ablamı rahmetli anneannem ve küçük ablamla bırakmıştı Ordu’ya, oysa benimle gelecek kimse yoktu... Yapayalnız kalmıştım... Babam belediye başkanıydı işleri vardı, beni bırakıp Ankara’ya geçmişti. Ama o ilk günkü işlerin yapılıp evime yerleşivermem ertesi gün göreve başlayıvermem benim kolay toparlanmamı sağladı.

Evin olduğu yer okuldan biraz daha yüksekti. Her yer buzdu, bir defa çok kötü ayağım kaymış düşmüştüm. Daha sonra temkinli yavaş yavaş inmeyi öğrendim patikalardan. Bir ay o eski okulda eğitim öğretim yaptık. Daha sonra yıkılma tehlikesi

olduğu için köyün girişindeki ortaokulla sabahçı, öğleci olacak şekilde ayarlama yapıldı oraya taşındık.

Evim köyün girişine çok uzaktı. Birkaç öğretmen arkadaş görüşmüş köyün girişindeki ilk evin sahibi ile. Üç kız çocuğu olan bir aile. Köydeki tek beton evdi. Kocasını yurt dışına gidecek Emiş'in evine beni taşıdılar. Hayatımda tanıdığım en iyi insanlardan biriydi Emiş. Genç bir hanım, üç küçük kız çocuğu...

Ben taşındıktan sonra eşi gitti. Bu betonarme evde odam daha küçüktü ama benim teneke soba yanıncı beni ısıtıyordu. Önümü ısıtsam arkam üşürdü, arkamı dönsem önüm üşürdü. Pencere-deki perdeler donarak pencerenin kenarlarına yapışmıştı. Bütün kış yapışık kaldılar. Baharda çözüldüler. Güneye bakan köyün girişindeki tek betonarme evde Emiş ve üç kızıyla yaşamaya başladım böylece.

Onları çok sevdim. Büyük kız Ayşe, ortanca kız Fatma'ydı, küçüğün adını unutmışum o babası gidince ben geldiğim için bana "baba" derdi, daha yeni konuşuyordu çünkü... Ayşe uzun sarı saçlı, Fatma uzun siyah saçlıydı. Çok güzel çocuklardı, okula giderdik birlikte. Şimdi kocaman kadınlar olmuşlardır. Keşke Emiş'i, çocukları görebilsem... İlk ev sahipleri de herhalde rahmetli olmuşlardır, yaşlılardı bayağı (vefat ettilerse Allah rahmet eylesin)...

Köy hemen hemen hiç geçim kaynağı olmayan, erkeklerinin hemen hemen tümünün dışarıda olduğu, kışın tarhana ve bulgurdan başka doğru dürüst yiyeceği olmayan, yaş ortalaması çok düşük bir yerdi. Köyde 60 yaşın üstünde bir tek amca tanıyordum oda bastonla yürüyordu, düşünüyorum da ne kadar da yaşlı görünüyordu... Çok fakirlerdi. Ben 21 Kasım'da göreve başlamıştım, benimle birlikte okula başlayan, ailesiyle Adana'da mevsimlik işçi olarak bulundukları için ancak gelen öğrenciler vardı.

O soğukta üstlerinde başlarında bir şey olmayan çocuklar çoktu. Memleketten çuval çuval giysi götürürdüm giderken... Küçük abimlerim küçük bir

dükkanı vardı, ne çok giysi ayırmışlardı bana... Çünkü abim de 6 yıl Hakkari'de öğretmenlik yapmıştı. O da hiç dayanamazdı böyle şeylere...

Evler toprak damlı, kalın duvarlıydı. Herkes tek odada yaşıyordu. Bu odalar uzuncaydı, teneke sobalar vardı, kömür yoktu, tezek ya da odunla ısınilıyordu. Odaların dış duvarlarının olduğu bölümlerde yerde kare şeklinde dışarıya doğru bir deliği olan, betondan yapılmış bölümler vardı. Buralar hem banyo hem mutfak lavabosu olarak kullanılıyordu. Köyün içindeki bazı evler ortak tuvalet kullanıyorlardı. Kışın da bu tuvaletler donuyordu. Ben şanslıydım ilk evimde tuvalet içte arka taraftaydı, ikinci evimde de evin bahçesinin diğer ucunda yüksekçe bir yerdeydi. Ben buz tutma sorunu yaşamadım.

Kışın hiç meyve ve sebze olmuyordu köyde. Biz öğretmenler her aybaşının ilk cuması izinli oluyoruk, ilçeye inip maaşımızı çekiyor, ihtiyaçlarımızı alıyorduk.

İnsanlar zor zamanlarda birbirlerine daha çok yaklaşıyor, destek oluyor, ilişkiler daha derinlikli ve unutulmaz oluyor. Bir yıla yakın çalıştım o köyde; ama o zamanlar şimdiki gibi telefonlar yoktu. O yüzden kimse ile iletişimim kalmadı Büyüktatlar Köyü'nden... Ailemi araya bilmek için köy bakkalına gider yazdırır beklerdim... Bir iki saat beklerdim konuşabilmek için. Babam köye telgraf çekmişti de aybaşında postaneye gittiğimde elime vermişlerdi... Şimdi her şey masal gibi...

Şimdi, iyi ki babacığım o zaman duygusal davranarak beni alıp gelmemiş oradan diyorum. Hayatımın en önemli tecrübeleriydi o günlerim, yaşadıklarım... Herkesin de yaşaması gerektiğini düşündüğüm günler... Hele insanı 21 yıl önce okutup mezun ettiği öğrenciler arayıp soruyor, bayramını kandilini kutluyor ya her şeye değer diyorum...

Bütün zorluklarına ve meşakkatine rağmen "Öğretmen olmak güzel!" diyorsun "İyi ki öğretmen olmuşum!"...

02.12.2014 - NAZİLLİ

UZAKTAN EĞİTİME UZAKLAŞIYOR MUYUZ?

Ahmet Tarık KARAÇORLU -Eğitim Teknoloğu

Eğitim sistemimiz içerisinde sürekli tartışılan ve her tartışmanın sonucunda sisteme entegre edilerek olumlu etkileri güdölmek istenen bir kavram olarak hatırlanır, uzaktan eğitim. Hatırlanır diyoruz çünkü bu kavram ölkemizde unutulmak üzere. Tüm dünyada uzaktan eğitim günümüz teknolojisiyle harmanlanıp kullanılırken biz ise bu gelişmeleri birkaç adım geriden takip ediyoruz. Tren kaçmak üzere... En klasik tanımıyla öğretmen ile öğrencinin fiziksel olarak ayrı ortamlarda olduğu eğitim türü olarak ifade edilen uzaktan eğitimde artık tanımlarda yer alan ortam kavramı boyut değiştirmekte ve bu ortama sahip olan ölkeler küresel eğitime dolayısıyla evrenselleşen kültüre yön vermektedirler. Uzaktan eğitim, teorik olarak postayla eğitim modeli ile başlar. İmam Rabbani ve Bediüzzaman gibi âlimlerin farklı dönemlerde yazmış oldukları Mektubatları posta ile eğitim modeli döneminin yapıtaşları arasında gösterebiliriz. Daha nice âlimin öğrencilerinin sorularına karşılık olarak yazdığı mektuplar uzaktan eğitimin ilk evresi olan posta ile eğitim modeli içerisinde yer alır. Teknolojinin

gelişimi ile beraber mültimedya araçları uzaktan eğitimde kullanılmaya başlanmış, radyo ve televizyon aracılığıyla senkron ve asenkron eğitimler yapılmaya başlanmıştır. 1929 yılında Ohio Hava Okulu, radyo eğitim yayınlarıyla çoklu ortam modeline öncülük etmiştir. Ölkemizde ise bu alandaki çalışmalara 1981 yılında başlanmıştır. Tele öğrenme modeliyle iki yönlü ses ve görüntü eş zamanlı olarak aktarılmaya başlanmış ve bu alanda 1970 yılında ilk olarak ABD’de video konferansla öğretim yapılmıştır. Ölkemizde ise ilk kez 2007 yılında Anadolu Üniversitesi TRT işbirliğiyle canlı dersler yapılmıştır. Uzaktan eğitimin son evresi olan esnek öğrenme modelinde ise artırılmış gerçeklik uygulamalarıyla sanal sınıflar oluşturmak mümkündür. Görüldüğü gibi ölkemiz Uzaktan Eğitimde yaşanan bu gelişmeleri hep bir adım geriden takip etmiştir. Bağlantıcılık, kaos teorisine dayanan dijital çağın öğrenme kuramı olarak kabul edilir. Bağlantıcılık kuramına göre bilgi bireyin kendisinde değil, dış dünyadır. Dolayısıyla birey ağlar üzerinde bağlar kurarak bilgiyi kendisi anlamlandırmalıdır. İşte tam bu noktada

UZAKTAN EĞİTİME UZAKLAŞIYOR MUYUZ?

ağ toplumu denilen insan topluluğu ortaya çıkmaktadır. Ağlar üzerinden bilgiyi kendi anlamlandıran birey artık sanal aleme geçmiş ve ağ toplumuna katılmış demektir. Günümüzde insanlar artık sosyal, kültürel, ekonomik... ve eğitsel ilişkilerini ağlar üzerinden gerçekleştirmektedir. Oxford Üniversitesi'nin yaptığı bir araştırmaya göre şu anki mesleklerin % 47'si önümüzdeki 10 - 20 yıl gibi bir süreçte yok olacak. Bu yok oluş günümüz mesleklerinin çeşitli değişikliklere uğrayarak sanal ortama geçişini temsil ediyor.

İlk olarak ekonomi alanında başlayan bu geçişte treninin lokomotifini rolünü üstlenen ülkelerin pastayı tek başlarına paylaştıklarını ve evrensel ekonomiye yön verdiklerini çok iyi biliyoruz.

İlk olarak ekonomi alanında başlayan bu geçişte treninin lokomotifini rolünü üstlenen ülkelerin pastayı tek başlarına paylaştıklarını ve evrensel ekonomiye yön verdiklerini çok iyi biliyoruz. Eğitim alanındaki sanal yolculuğa baktığımızda ise ilk yola çıkan ülkelerden bir olmadığımızı görürüz. Tren gerçekten kaçmak üzere... Bugün dünyayı kasıp kavuran bir kavram var: MOOC (Massive Open Online Course - Kitleli Açık Çevrimiçi Ders). İnternetin uzaktan eğitimde kullanışının yeni bir aşaması olan MOOC'lar 2012 - 2013 yıllarında ortaya çıkmıştır. Ve eğitim bilimcilere göre MOOC'ların eğitim sektörünü temelden sarsması beklenmektedir. Aslında MOOC'ları bu denli popüler yapan ve güçlü gösteren etmen bu kursların kredilerinin uluslararası arenada tanınmış olmasıdır. Evinizde oturarak lisans, master, doktora diploması alma imkânı tanıyan MOOC'lar artık tüm dünyada ayrıcalıklı bir konuma sahip olmuştur. Ülkemizde ve çeşitli ülkelerde uzaktan eğitim hakkında oluşturulan kötü imajın (askerlik erteleme, üniversite mezun sayısını arttırma, işsizlik oranını düşürme gibi hedefler) aksine

MOOC'lar artık bir tercih sebebi haline gelmiştir. Örgün eğitimin aksine öğrenciler daha iyi bir eğitim için MOOC'ları seçmektedir. Bu yönelim ülkelerin eğitim politikalarına da yansımaktadır. Ülkeler örgün eğitimin yerine birçok avantajından dolayı MOOC'lara yönelmektedir. Özellikle örgün eğitime göre sanal üniversitelerin ekonomik olması bilgi çağı ülkeleri için en önemli tercih sebepleri arasındadır. Tüm bu özelliklere binaen MOOC'ların yakın gelecekte yüksek öğrenim kurumlarının yerini alması öngörülmektedir. Örgün eğitim yapan yüksek öğrenim kurumlarının kapanması ya da bu kurumların büyük bir dönüşüm geçirerek hibrit bir eğitim modeliyle MOOC'lara dönüşmesi beklenmektedir. Peki, bu denli öneme sahip olan MOOC'ların hangi ülkede kurulduğuna, nereden yönetildiğine bakalım. 2013 yılında 2,8 milyon katılımcıya hizmet veren Udacity ABD merkezlidir. Mühendislikten sanata, tıptan hukuka birçok alanda hizmet veren sektörün bir başka devi olan Coursera yine ABD merkezli bir şirkettir. Bu alanda hizmet veren tüm ülkelere baktığımızda hepsinin Silikon Vadisi kökenli olduğunu görüyoruz. Silikon Vadisi deyip geçmemek lazım. Bugün dünya teknolojisine yön veren Microsoft'tan Apple'a IBM'den Google'a tüm büyük firmalar Silikon Vadisi temellidir. Silikon vadisindeki ilk beş şirketin piyasa değerinin ülkemizin GSMH'sinden daha yüksek olduğunu söylersek durumun azameti daha iyi anlaşılacaktır. Ekonomik gücü eline bulunduranların dünyayı yönettiği günümüz dünyasında MOOC diploması almak isteyen milyonlarca kişinin aylık 150 dolar ödemek zorunda olduğunu belirtirsek sektörün

UZAKTAN EĞİTİME UZAKLAŞIYOR MUYUZ?

bizim için ne kadar önemli olduğunu anlarız. Tarihte ilim merkezi olan şehirlere baktığımızda bu yerlerin zamanla kültürel ve ticari merkezler haline geldiğini görürüz. Bağdat, Medine, Buhara, Semerkand, İstanbul bu bâbda İslam Medeniyeti için en güzel örneklerdir.

Bugün başlangıç meridyeninin neden Londra'dan geçtiğini iyice tefekkür etmemiz lazım. Batının teknolojik gücüyle doğuya hükmettiği alenen aşikâr; ancak daha mühimi bu gücünü kültürel emperyalizm için kullanmasıdır.

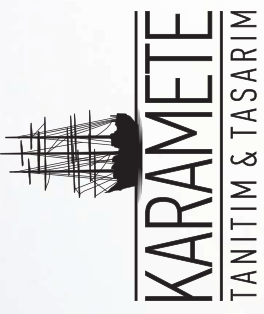
16. yüzyılda başlangıç meridyeninin İstanbul'dan geçtiği söylenir. Bugün başlangıç meridyeninin neden Londra'dan geçtiğini iyice tefekkür etmemiz lazım. Batının teknolojik gücüyle doğuya hükmettiği alenen aşikâr; ancak daha mühimi bu gücünü kültürel emperyalizm için kullanmasıdır. Günümüzde batının İngilizce aracılığıyla bir lisan imparatorluğu kurduğu yadsınmaz bir gerçektir. Tüm dünya ülkelerinin sadece % 20'si İngilizceyi 2. yabancı dil olarak kullanmaktadır. Geri kalan bütün ülkelerde İngilizce ana dilden resmi dile daha üst seviyelerde kullanılmaktadır. Bu durum evrensel popüler kültürün yeni nesillere aşılmasına olanak sağlamaktadır. Ülkeler arası öğrenci hareketliliği programlarıyla batı tüm kültürünü yeni nesillere aktararak büyük bir ifsad çalışması yapmaktadır. Bu öğrenci ha-

reketlilik programlarını İslam temelleri üzerine düzenleyemediğimiz takdirde batının defalarca arşınlayarak eskittiği yollar üzerinde yolumuzu bulmamız çok zor gözüküyor. Batının peşinde onu hep bir adım geriden takip ederek hedefimize ulaşamayız. İki adım ileriye çıkıp kendi rotamızı çizmemiz lazım. Bunun için gerekli olan temel esas; medeniyetimizin özüne dayanan, tamamen milli olan ve faydalı teknoloji ile donatılmış bir eğitim sistemidir. Sürekli gelişen ve değişen teknolojinin eğitim alanına etkilerini çok yakından takip etmeli, bu etkileri kendimiz oluşturmali ve yönlendirmeliyiz. Eğitim için teknoloji satın alıp eğitime seyirci kalmak, uzaktan eğitime uzaklaşmak yerine teknoloji üretip eğitime yön vermeli, eğitime yön verip cihana adalet ve barış dağıtmalıyız. Ecdadımızın bize yüklediği kutlu misyon budur. OECD'nin 2030 yılında dünyada yükseköğrenimin geleceğine ilişkin yaptığı çalışmaya göre öğrencilerin ve öğretmenlerin hareketliliğini içeren uluslararası değişim pro-

gramları büyüyerek devam edecek. Bu büyümenin doğal sonucu olarak kitleselleşme ve uluslararasılaşma daha yaygın hale gelecek. Eğitim bilimciler, yakın gelecekte küçük MOOC'ların kapanacağını büyük MOOC'ların tekelleşerek enternasyonal hale geleceğini savunmaktadırlar.

Tüm dünyada tek elden yönetilen bir eğitim sisteminin var olduğunu düşünün. Sizce kime hizmet eder? İslam'ın altın çağını yaşadığı Orta Çağ'ı bizlere karanlık çağ diye yutturan batı nesillerimize eğitim adı altında sizce neleri yutturur?

Hayalinizdeki Dünyaya Açılın

Ziya Bey Caddesi 26/4 Balgat / ANKARA
Tel : 0312 287 40 47 Faks : 0312 287 41 88

www.karamete.com.tr
www.karametepromosyon.com

“ Aynı zamanda geri dönüşü olan hizmetler ”

SÖZÜN GÜCÜ

Aydın FERŞADOĞLU
fmustafaaydin@gmail.com

"İslâmi tebligatta muhatabımız istisnasız bütün insanlardır. Öyle ise görüşü ve görüntüsü ne olursa olsun, davamız herkese anlatılmalı, davet her kesime yapılmalıdır. Tebliğ ve davet bizden, hidayet Allah'tandır."

Prof. Dr. Necmettin ERBAKAN
54. T.C. Başbakanı - Milli Görüş Lideri

MEKTUP

Fathi H. Malkawi -Uluslararası İslami Düşünce Enstitüsü Bölge Başkanı / Ürdün

Sayın Dr. Ibrahim Pur Şahsında ÖĞ-DER yetkilileri,

Yüce Allah'tan sizlere sağlık, refah ve huzur niyaz ediyorum.

Ürdün'e döndüğüm ve görevime yeniden başladığım için zatı alinize Öğ-Der'in kültürel ve bilimsel konferanslarına yaptığınız nazik davranışınız için bir teşekkür ve takdir mektubu göndermek istedim.

İlk başta, eşim Sabah ve Ben size bizi sıcak karşıladığınız ve bize sunduğunuz mükemmel misafirperverliğiniz için minnettarlığımızı ifade etmek isteriz. Birlikte çalıştığımız arkadaşlarımıza bu etkinliğin, bir akademik, kültürel ve sosyal aynı zamanda turistik bir gezi olduğu için özel bir etkinlik olduğunu ifade ettim. Bir turizm acentasının bu kadar başarılı bir etkinlik düzenleyebileceğini sanmıyorum. Gittiğimiz her şehirde bir konferans vardı. Ayrıca okul ziyaretleri, tarihi mekan ziyaretleri, resmi ziyaretler, sivil toplum örgütleriyle buluşmalar organize edilmişti. Her şeyi unutmuş olabilirim, ancak programdaki iki şeyi asla unutmayacağım, çünkü bunların her birisinin ayrı bir tadı vardı:

-Birincisi Erciyes Dağına yaptığımız gezi,

-İkincisi ise Çağrı Kolejine yaptığımız sosyal ve eğitim etkinliği ve Nuran Hanımefendinin bize Osmanlı evinde sunduğu mükemmel kahvaltı.

Bize sunulan mükemmel organize edilmiş program ile misafirperverlik karşısında gerçekten müteşekkirliliğimizi ve takdirlerimizi nasıl ifade edeceğimizi bilemiyorum.

Erbakan Hoca'nın 1969 yılından beri savunduğu eğitim, siyasi ve mücadele gayretlerinin son yıllarına şahit oldum, öyle ki, bu konuda birçok konferans verebilirim. Şu anda kendi gözlerimle de gördüm ki, ortaya koyduğu prensipler, kurduğu kuruluşlar ve oluşturduğu şuur gerçekten istisnadır. Ne kadar kitap okusam ve makale takip etsem de kendi şahit olduğum gerçeklerin yerini tutmayacaktır.

Benim her geziden sonra alışkanlık edindiğim raporun bir parçası olarak, eğer dikkate alınırsa katkı sağlayacağını düşündüğüm birkaç konuya değinmek isterim.

Birincisi: Her ziyaretçi için, etkinlikleri, zamanlamaları ve ziyaret edilecek kişi ve yerleri bildiren yararlı bilgilerin bulunduğu yazılı bir program yapılırsa daha iyi olurdu.

İkincisi: Ben eğitim alanında akademik bir konferans olacağını düşündüğüm için, Ürdün'e döndüğümde akademik olarak öğrendiğim konuları burada paylaşmayı umuyordum. Yine de bu konuda hala açım. İslami eğitim teorileri, felsefe, müfredat, politikalar, yönetim vs. gibi konularda Türk üniversitelerini görmeyi isterim. Belki de biz bunları başka dillere tercüme edebiliriz, deneyimleri paylaşabiliriz.

Bu iki konu benim bu ziyaretten edindiğim verimli sonuçları gölgelememelidir. Ancak benim bu şekilde ifade etmemin nedeni, daha fazla beklenti içinde olmamdandır.

Yine, özellikle teşekkür etmem gereken kişiler bulunmaktadır. Milli Görüşün tüm yöneticilerine, Konya, Kayseri ve Ankara şube başkanlarına, özellikle Saadet Partisi lideri Dr. Mustafa Kamalak'a ve Genel Başkan Yardımcısı İsmail Hakkı Akkiraz'a, Genel Sekreter Temel Karamollaoğlu'na, Durdu Mehmet Kır kardeşime, Yavuz ve Yakup Kadri kardeşlerime, Hamdi Sürücü Kardeşime, Abdurrahman Erbaş Kardeşime, Nurullah Özkul kardeşime ve ismini saymadığım diğer kardeşlerime şükranlarımı sunuyorum. Keşke isimlerini hatırlayabilseydim. Her zaman, her şekilde hizmetinizde olmaya devam edeceğim.

Sonuncusu ve bir o kadar önemlisi, sizlere temas halinde olacağımın ve bu soylu hizmeti sürdürmede birlikte hareket edebileceğimizin garantisini sunuyorum.

Allah'ın rahmeti ve bereketi üzerinize olsun.

En iyi dileklerle.

Millî Şuur'un katkılarıyla

4. KISA FİLM

SENARYO YARIŞMASI

BAŞVURU ŞARTLARI
JÜRİ VE ÖDÜL
BİLGİLERİ İÇİN

www.ogder.org

Şuurlu Öğretmenler Derneği (ÖĞ-DER) tarafından "**Öğretmen**" konulu 4. Kısa Film Senaryo Yarışması düzenlenecektir. Yarışma, ülkemizde Türk Sineması'nın, kısa filmin ve Millî şuurun gelişmesine katkıda bulunmayı, sinemamıza millî bir eğitim anlayışını kazandıracak senaryolar oluşturmayı ve senaryo yazarlarını desteklemeyi amaçlamaktadır. Senaryo yarışmamıza eli kalem tutan herkesi bekliyoruz.

Son Başvuru Tarihi: 22 Mayıs 2015 Cuma

Adres: Ziyabey Cd. 1420. Sk. No:2/1 Balgat / ANKARA

Tel: +90 (312) 286 18 83

Fax: +90 (312) 287 61 80

E-posta: info@ogder.org

www.ogder.org

[SuurluOgretmenlerDernegi](https://www.facebook.com/SuurluOgretmenlerDernegi)

[SuurluOgretmen](https://twitter.com/SuurluOgretmen)

BULMACA

Hazırlayan: Ali ARSU e-mail: aliarsu38@gmail.com

	"....." Harzemşahların ünlü komutanı	İçle ilgili	Yönetici, lider	Küçük bitki	Etkileşimli
	Bir erkek ismi	Hamurdan yapılan bir yemek	Parça	Cilt	Çözülmesi kolay düğüm
	Bir kadın adı				Kısaca litre
	Ekip				Allah'ın sıfatlarından biri
				Mektup	
				Bir çalgı	
	Beddua			Altın (Farsça)	
	Afrika'da bir ülke			Kışın yenen bir meyve	
"....." Eyyubi (Kudus fathi)	Azerbaycanlı		Doğan çocuk için kesilen kurban		
Bilim, bilgi	Asya'da bir ülke		Kesmekten emir		
			Tene yumuşaklık vermek için sürülen madde		Sermaye
			İtiraz etme		
Bir harfin okunuşu				Bir hayvan	Atmaktan emir
Gebre otu					Nikelin simgesi
			Bir erkek ismi		Bir kadın ismi
			Kısa zaman		
İyilikler				Yön, yan, doğrultu	
Babanın kız kardeşi				İkinci tekil şahıs	
		Aniden	Azotun simgesi	Ün, şan	Uzaklık işareti
				Bir erkek ismi	
Etki eden şey, faktör	Söz, lakırtı		Sesli olarak söylenen müzik		
	İçinde krema olan		Azerbaycan'ın başkenti		
		Bir kadın ismi			Karışık renkli
		Ceza olarak ayağa vurulan ceza aracı			
Yükseklik			Cemaate namaz kıldırıcı	Mikroskop camı	
Bir soru edatı		Kök, asıl, temel	Aklıllı kadın		
Bir nota			Yıldız		
	İslam dininden olan				
	Ceylan derisi				
			Beyaz	Boru sesi	
Çarşı		Kısırlık			
Kırmızı					
Dişi at			Lityumun simgesi		

hamidiye®

Kaynak Suyu

"Hamidiye" denince
herkes susar

TURQUALITY®

Sipariş Hattı
444 1902

Ücretsiz Danışma Hattı
0800 211 64 01

HAMİDİYE KAYNAK SULARI SAN. TUR. TİC. A.Ş.
MİTHATPAŞA MAH. SELANİK BULVARI NO:1 KEMERBURGAZ / EYÜP
Tel : 0 212 360 13 33 / 0 212 360 17 45 Faks : 0 212 360 17 41

İSTANBUL BÜYÜKŞEHİR BELEDİYESİ